

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Sabah

Cijena \$1.50

New York 18.Februar 2000. Broj 114. Godina III

Price \$1.50

"BOŠNJAK" POKUPIO PEHARE

U ovom broju -Intervju:
MUMIN ef. GARIBOVIĆ

Sabah NA INTERNETU: www.theafan.com/sabah/

CLINTON O CIJENI NAFTE

Washington, 17. februara (BHP) - Američki predsjednik Bill Clinton apelirao je na zemlje proizvođače nafte članice OPEC-a da pomognu u smanjenju rastućih cijena nafte i kazao je da bi razmotrio otvaranje nacionalnih skladišta nafte ako to bude neophodno za zaštitu američkih interesa. Predsjednik je to iznio u vrijeme rastuće zabrinutosti vozača kamiona, potrošača i zakonodavaca iz poljoprivrednih država da bi cijene goriva mogle izmaći kontroli ovog proljeća i usporiti ekonomiju. Članice OPEC-a ostaju oštro podijeljene u vezi s tim da li održati smanjenu proizvodnju, koja je utroštricila cijene nafte tokom protekle godine. Ovaj kartel sastaje se krajem marta kako bi izradio plan za predstojećih šest mjeseci. Clinton je odgovorio na politički pritisak zakonodavaca iz sjeveroistočnih država SAD-a za odobravanje federalnih sredstava u iznosu od 125 miliona dolara kako bi se pomoglo siromašnim porodicama da plate račune za grijanje. Rekao je da će zatražiti od Kongresa da odobri 600 miliona dolara za slične svrhe. Međutim, rekao je Clinton, dugoročno rješenje je da OPEC bolje uravnoteži tržište.

Petrić primio Ganića PODRŠKA POVRATKU 100.000

RASELJENIH

Visoki predstavnik u Bosni i Hercegovini primio je jučer predsjednika Federacije BiH Ejupa Ganića, koji mu je prezentirao projekt povratka oko 100.000 izbjeglih i raseljenih porodica koje su podnijele zahtjev za povratak, a za čije je realiziranje potrebno oko milijardu dolara,javila BHP. Wolfgang Petrić je podržao daljnji rad na tom projektu, naglasivši da u njegovoj razradi treba voditi računa da se regulativa pojednostavi, oslobođi birokratskih normi i osigura transparentnost. Dogovoren je da se nastave razgovori s OHR-om o tom projektu, saopćeno je iz kabineta predsjednika FBiH.

Helsinski odbor za ljudska prava u RS POZIV ZA PRODUŽENJE ROKA ZA REGISTRACIJU ZA PRIVATIZACIJU

Helsinski odbor za ljudska prava u Republici Srpskoj uputio je apel entitetskoj vlasti da donese odluku o produženju krajnjeg roka registracije građana za privatizaciju, saopćeno je iz tog odbora, javila BHP. U Helsinskome odboru RS smatraju kako postoje ozbiljni razlozi da se rok produži za još najmanje mjesec dana te napominju da su

im se obratili mnogi građani koji zbog raznih administrativnih i birokratskih problema nisu mogli biti registrirani. U mnogim mjestima je također uočen problem izdavanja matičnog broja za djecu rođenu početkom 2000. godine, što dodatno komplikira registraciju najmladih.

**Zbog neprihvatanja
prijedloga Predsjedništva BiH**

IZETBEGOVIĆ ZABRINUT PRODUŽENOM KRIZOM U VIJEĆU MINISTARA BIH

Predstavnički dom Parlamente skupštine BiH nije prihvatio prijedlog Predsjedništva BiH da se Zakon o Vijeću ministara BiH, što ga je uputio kolektivni šef države, uvrsti po hitnom postupku u dnevni red ovog visokog doma. - U vezi s tim, predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović, izražava zabrinutost zbog ovakvog razvoja događaja, jer je na ovaj način produžena kriza Vijeća ministara BiH, izjavio je Adamir Jerković, savjetnik Alije Izetbegovića. Sjednica Predstavničkog doma pokazala je nedvosmisleno da je jedan broj poslanika iz nekih političkih stranaka iz Republike Srpske nastavio svoju već prepoznatljivu opstrukciju državnih institucija - Parlamenta i Vijeća ministara BiH. Podsećamo da je ista metoda primjenjena i prilikom donošenja Zakona o graničnoj službi, istakao je Jerković. - Njihov cilj je očito da blokiraju Državu i sve njene organe. Ovakav Zakon o Vijeću ministara, što ga je predložilo Predsjedništvo BiH, ne pogada ničiji nacionalni interes, pa nije bilo razloga da se postavljaju prepreke u parlamentarnoj proceduri. Ovakva situacija, ustvari, samo štetni svim građanima Bosne i Hercegovine, bez obzira na nacionalnost. Sa naše strane učinit ćemo sve da se što prije prevlada postjeća situacija, a od Visokog predstavnika očekujemo da u tom smislu da svoju punu podršku - istakao je Jerković.

Alarmantno stanje u stanogradnji

DO NOVIH STANOV A UZ KREDIT I NA 20 GODINA

Jedan od glavnih prioriteta Vlade Federacije BiH u ovoj godini je, prema najavama premijera Edhem Bičakčića, intenziviranje gradnje stanova.

Vlada bi već na narednoj sjednici u Mostaru trebala razmatrati početne mjeru rješenja problema u ovoj oblasti. One podrazumijevaju modele osiguranja povoljnih kreditnih zaduženja, niz izmjena i dopuna zakona, ali i preporuku kantonima da do 31. marta dostave konkretnе programe.

Za predratne beskućnike

Osnovni cilj je gradnja stanova za građane koji su na području Federacije BiH imali prebivalište 1991. godine, a sada

Dvije hiljade u 2000.

Premijer Federacije BiH Edhem Bičakčić, kao jedan od inicijatora ove ideje, ističe da će se sredstva za ove namjene skupljati u posebne fondove na svim nivoima.

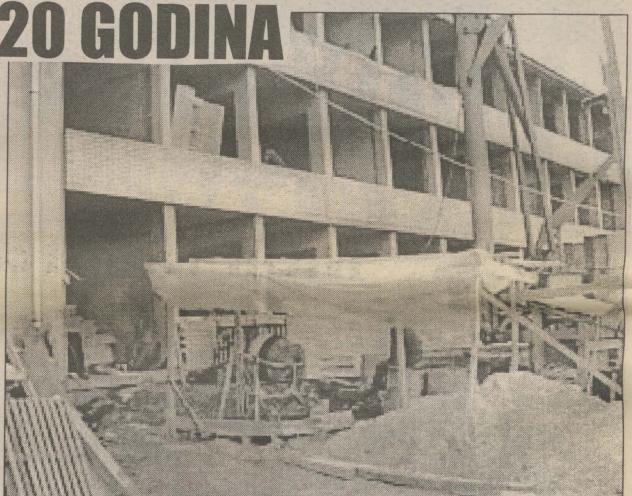
Tokom godine za grad Sarajevo bi se ovim mjerama trebala nominirati izgradnja 2000 novih stanova.

nemaju riješen taj problem, te obezbjeđenje prostora za kadrove visokoobrazovnih i zdravstvenih institucija kako bi se sprječio njihov daljnji odlazak iz BiH.

Kupovina novih stanova bi se podsticala povoljnijim dvadesetogodišnjim kreditima uz minimalne kamate, a u opciji je i

DOKAZI O RUSKIM ZLOČINIMA

Moskva, 17. februara (BHP) - Aktivisti za ljudska prava na Kavkazu kažu da postoji sve više dokaza da su ruski vojnici mučili stotine Češena državnih u zatočeničkim logorima, javio je danas BBC. Ti su zatvoreni među velikim brojem ljudi koje su Rusi uhapsili u pokušaju da lociraju pobunjeničke borce u otcijepljenoj republici. Oslobođeni zatočenici su govorili o sistematskom batinjanju, sakupljanju i silovanju i zbirnim egzekucijama. Jedan čovjek je izjavio za BBC da je pretučen čekićem, te da je čuo da je jedna žena silovana u obližnjoj celiji. Zamjenica direktora Human Rights Watcha Racel Denber kaže

Stanogradnja: Hoće li kantoni prihvati mjeru Vlade

mogućnost otplate putem stare devizne štednje.

U sklopu podrške ovim mjerama, kantoni će se morati odrediti enormno visokih naknada za izdavanje građevinskih i urbanističkih dozvola, a preduzeća koja budu gradila stanove za potrebe svojih uposlenih bit će oslobođena plaćanja poreza na dobit. Istovremeno, sa svim javnim preduzećima će se sklopiti posebni ugovori o naknadnom plaćanju za priključenje vode, električne energije, kanalizacije, itd.

Rokovi u srijedu

Nedostatak stambenog fonda je postao alarmantan. Uništeno ili oštećeno je i dalje preko 156 hiljada stambenih jedinica, odnosno čak petina prijeratnog stambenog fonda u Federaciji BiH. Od toga, samo u Sarajevu

na popravak, što je često zbog stepena uništenosti i skuplje od izgradnje novih, čeka 88 hiljada, Tuzlanskom kantonu oko 35 hiljada, a Srednjoj Bosni 20 hiljada stambenih jedinica. I u drugom entitetu na popravku čeka oko 100 hiljada prostora za stanovanje.

Stanje je, što priznaje i Vlada, postalo neodrživo čak i da nema procesa povratka izbjeglih i raseljenih. Osim planiranih izuzeća plaćanja naknada i poreskih olakšica, cime bi izgradnja novih stanova automatski postala mnogo jeftinija.

Konkretni rokovi, planovi izgradnje novih stanova u ovoj godini, te odgovorni za ovaj ambiciozan projekat trebali bi biti poznati u srijedu, jer uskoro počinje građevinska sezona.

A. HADŽIARAPOVIĆ

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Koordinator u redakciji: Rašid Nuhanović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet lista: dr Nurija Medunjanin-Preljkuk, Asim Ćemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Ćerimagić (London/Canada); Ibrahim Begić (Boise, ID), Muhamed Kopić (Utica, NY) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljuvanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pisani ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER -Afan Pašalić ***E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine.

NOVE RUBRIKE

Poštovani čitaoci,
Kao što ste i sami mogli da primjetite, naš list iz broja u broj dobija nove saradnike, ne samo odavde, sa ovog kontinenta, već i iz Bosne, Švedske i drugih zemalja. To istovremeno znači da je sadržaj SabaH-a u jednoj zamašnoj ekspanziji, da postaje sve raznovrsnije naše glasilo. Nije na odmet napomenuti da se povećava i vaš broj, dragi čitaoci, što posebno raduje jer mi i postojimo zbog vas.

S velikim zadovoljstvom možemo konstatirati da ovaj trend razvoja lista zahtijeva i naše odgovore, odnosno izvjesne promjene u njegovoj koncepciji. Mi smo, hvala Bogu, spremni i na to. Naravno, promjene ćemo vršiti u skladu sa našim objektivnim mogućnostima, postupno i poštujuci neke prioritete. U ovoj fazi sadržajnih i kavljativnih izmjena, koje upravo najavljujemo, smatramo da je već postalo prioritetno da se u listu iznade prostora za naše rafinirije te za vaša intenzivnija oglašavanja. S tim u vezi smo odlučili da uvedemo i dvije stalne / povremene rubrike (koliko će one biti stalne, a koliko povremene, zavisi od vaših potreba i pisama), i to

"Naši merhumi" i "Pisma čitalaca". Što se tiče prve rubrike, zamisljamo je kao prostor u kojem bi se pisali prigodni tekstovi-nekrolozi o nekim ličnostima, netom umrlim ili pak u povodu godišnjica na njihovo preseljenje /smrt, zatim bi u rubrici bila otvorena mogućnost oglašavanja smrti članova vaših familija, rođaka ili prijatelja, odnosno sjećanja na njih u povodu navršenih godišnjica, sa fotografijama ili bez njih. Ova rubrika, bi kao i u svakoj novini, bila komercijalna a o detaljima ćete biti naknadno informirani. Što se tiče rubike "Pisma čitalaca", ona je dosad bila povremena, budući da ste nam se i vi povremeno i javljali. Međutim, mi želimo čvršći, kontinuiranu suradnju s vama, dragi čitaoci, pa vas pozivamo da nam se javljate sa svojim kritikama, mišljenjima i prijedlozima. Ovom rubrikom, za koju se zalažemo da bude jedna od stalnih, SabaH dobija na svojoj aromi. Stoga, pomožite da ona značajno oživi, budite naš korektiv u dalnjem procesu afirmacije i razvoja našeg i vašeg lista. Očekujemo vašu skoru i neposrednu podršku ovoj inicijativi.

REDAKCIJA

MORYMOUNT MANHATTAN COLLEGE INSTITUTE FOR IMMIGRANT CONCERNS

Vam nudi besplatne časove engleskog jezika u jutarnjim, večernjim i subotnjim odjeljenjima. Iskusni predavači, kao profesor Tanović, će vam pomoći da lakše savladate engleski jezik a drugi stručnjaci će vas pripremati za različite poslove i pomoći u pronalaženju zaposlenja.

Nazovite na telefon (212) 308 - 0188 ili se prijavite lično radi upisa.

**ADRESA:: 619 Lexington av.
54 St. gdje možete doći
vozovima E, F i 6 do 51 Ulice.**

**Kursevi počinju 7. (sedmog)
marta ove godine.**

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta.

Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:
1 -800-325-6000

www.westemunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

ŠKOLA ZA KUHARE I HOTELSKI MENADŽMENT

Nedavno, telefon u našoj redakciji zazvoni iniciran rukom Amerikanca "sa druge strane žice". Još jednog Amerikanca koji je čuo za naš i vaš SabaH i koji je želio da se predstavi našoj zajednici. Nakon kratkog razgovora razmijenimo adrese i brojeve telefona i zakazasmo, kako oni to kažu "appoitment". Upisujući u moj adresar ime njegove kompanije "Food and Hotel Management School", pomislih da bi ovo mogla biti prava stvar za nas. Sutradan, u zakazano vrijeme, nađoh se pred vratima ove škole. Topli susret sa gospodinom Joseph S. Monacom-direktorom i Orlandom Mc Reynoldsom - menadžerom, uz obavezno "Nice to meet You" pruži mi šansu da uz njihovu pratnju obiđem sve učionice i da se upoznam sa osnovnom ulogom ove škole.

Od svega što mi oni ispričaše, pokušat ću izvući ono najbitnije i najinteresantnije, ono što bi moglo biti od koristi našem čitaocu u potrazi za boljim. Prvo, i najvažnije je to da je ova škola za izbjeglice besplatna, jer školarinu djelimično ili potpuno dotira američka Vlada.

Škola je počela sa radom još davne 1935. godine. Obuka je fokusirana u dva smjera sa osnovnim ciljem da se polaznici u što kraćem roku

osposobe za samostalan rad. Jedan od ova dva smjera je "Commercial cooking" koji obučava polaznike u pripremi jela koja se obično nalaze na jelovnicima američkih hotelskih restorana kao i dizajniranje jela prilikom serviranja. Što se ovog smjera tiče, da kažemo i

to da se obuka vrši u "učionicama" koje izgledaju, i koje su opremljene kao svaka savremena hotelska kuhinja. Polaznici za vrijeme obuke

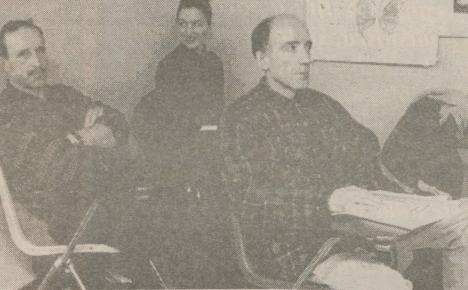
mentne" šalje ga profesionalni "Job developer" koji ima pregled slobodnih radnih mesta u svim hotelima.

Drugi pravac obuke je također obuhvaćen svim napomenutim priprema-

ma za posao samo što je ovdje u pitanju profesionalno obučavanje za poziciju hotelskog menadžmenta kao što je na primjer obuka za rad na recepcijama hotela, rezervacija i opremanje hotelskih soba i slično. Za razliku od kuhara, polaznici se obučavaju na kompjuterima koji su direktno uključeni u kompjuterski sistem (on line) sa svim ostalim kompjuterima američkih hotela.

Obilazeći prostorije škole obratih pažnju na troje polaznika koji su konverzaciju vodili na albanskom jeziku.

Upitah ih na našem jeziku da nisu možda sa Kosova. Jesmo, rekoše skoro u glas. Vejad Halimi, Teuta Deda iz Prištine i Franc Kurti iz Uroševca. Žrtve nedavnog srpskog terora na Kosovu došle su prije osam mjeseci u Ameriku. Vejad Halimi, je završio fakultet političkih nauka u Sarajevu 1978 da bi radio u Prištini a sada pohađa ovu školu za kuhare nebi li stekao kakav-takov zanat u ovoj zemlji i na taj način započeo novi život. Sa njima je u društvu bila završila fakultet u Prištini i kako i sama kaže "nije problem učiti ovdje za kuhara, nego mi je problem savladati engleski jezik", dok Franca ne muče kulinarske vještine jer je i na Kosovu radio kao kuhar ali sa jezikom ima problema mada je predavanje u ovoj školi prilagođeno onima koji slabo govore Engleski jezik.

Izbjeglice s Kosova na času kulinarskih vještina:
Vejad Halimi, Teuta Deda i Franc Kurti

Ako ste izbjeglica sve
vam je besplatno

Pozurite jer je
broj mjesta za
upis ograničen.
Dodatajte na
adresu:
154 West 14. St.
New York, NY
ili se javite na
telefon
(212) 675-6655

New York
Food & Hotel

Management School

Dajemo besplatne
kratke kurseve u
dvije smjene: od
9am do 3pm ili
od 6pm do 10pm

NA VAMA JE IZBOR
a) Obučavamo za
hotelske kuhare ili
b) Obučavamo za
hotelski
Management

Commercial Cooking and
Catering plus Externship
Commercial Cooking plus
Externship
Hotel and Restaurant
Management plus Externship

NAKON ZAVRŠENOG KURSA - MI VAM
OBEZBIJEDJUJEMO
POSAO U NAJEKSKLUZIVNIJIM HOTELIMA U NEW YORKU

*Naučite tajne američke kuhinje ili
upišite kurs hotelskog Managementa*

PAŽNJA!

U NEDJELJU, 20 FEBRUARA SA POČETKOM U 10 AM, KOMPANIJA
ECTACO VAS POZIVA NA SPECIALNU RASPRODAJU

LINGVOBIT.com

31-21 31 Street, Astoria, Queens
(718) 728-5334

SVI ELEKTRONSKI RIJEČNICI SU NA POPUSTU DO 50%

20

FEBRUARA
OD 10 AM

JOŠ JEDNA ŠANSA !

GOVORI!

DOBAR ZA POČETNIKE

Language Teacher® ESC200D

ENGLESKO-BOSANSKI/BOSANSKO-ENGLESKI

Riječnik i Dvojezični poslovni rokovnik

- Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne terminе kao i sleng i opšte izraze • 128K dvojezični poslovni rokovnik • Funkcija zapisivanja novih riječi za proširenje riječnika • Momentalno reverzivno prevođenje • Sistem kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Sistem brzog prepoznavanja riječi • 200 najpopularnijih američkih idioma • Engleski nepravilni glagoli • Više od 1000 opštih izraza • Igra sa rečima • PC-Veza za razmjenu podataka sa PC-jem • Upravljač računa • Kalendar • Valutno i metričko prevođenje • CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veza za Windows 95/98/NT • Lokalno i svjetsko vrijeme • Digitron

NAJBOLJI NA SVIJETU.

Najlahkši za upotrebu ikada napravljen.

Prevodi u secundama

Language Teacher® ESC600T

ENGLESKO-BOSANSKI ELEKTRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora i poslovnim rokovnikom od 128K

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznes, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priklučak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • 128K Englesko/Bosanska baza podataka sa telefonskim direktorijumom i rasporedom susreta • Funkcija uvođenja novih riječi • Momentalno reverzivno prevođenje • Funkcija kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Brzo prepoznavanje riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Valutno i metričko prevođenje • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik Digitron • Osvijetljene ekранa i tastature za operacije kad nema dosta svjetlosti • Priklučak za napoljni izvor energije za operacije bez baterije

BOŠNJACI POPUNITE SAFOVE!

Snaga Bošnjaka u SAD do sada je, na žalost, mjerena samo brojčanom zastupljenosti istih. Kao takvih ima nas, a zasigurno i biće samo kap u moru. Stoga, svoja biran amjesta moramo tražiti u nekim drugim sferama, a ne onim pukostatističkim.

Nerealno je očekivati da budemo zapaženija zajednici u ovoj mnogoljudnoj zemlji gdje broj migranata prelazi cifru od 100 miliona. Mi smo ujedno jedna od najmlađih, ako ne i najmlađa oformljena zajednica koja je legalnim putem stigla u "obećanu zemlju". Preko 90% bh. doseljenika je bez pasoša, a najmanje pola od tih bez zelene karte. Vjerovatno je to razlog bljedila koje ostavljaju "ljudi koji obećavaju", kako nas domaćini nerijetko zovu. Jedna stvar mi je nevjerovtino upečatljivo zapala u mislima, a pokušaću ju ugrubo interpretirati. Naime jedna od dva čikaška radija za Bošnjake u posljednjoj subotnjoj emisiji donosi selam našim ljudima od Amerikanaca, za koga isti rade. Radio koji je koncipiran kao kontakt program, gdje u toku dvosatnog emitovanja prenese najmanje stotinu selama Bošnjaka Chicaga koji uživljavajući se, neposredno kreiraju nešto neobično za ove prostore. Po prvi put, na moje, a vjerujem na

iznenađenje svih slušalaca javlja se čovjek na engleskom, šalje selame i čestitke svojim rođanicima, koji ovih dana navršavaju godinu rada za njega. Kratko rečeno, mala historija. Sve to ne bi ostavilo tolikog traga na mene da u meni nije bio tekst Nihadha Krupića iz SabaH-a 112. Tekst koji je takođe mala historija, stoga selam i hvala i Nihadu kao i SabaH-u koji je donio ovakav tekst. Sav taj uvod iz jednostavnog razloga jer se pitam: "Šta je to pa nas koči da idemo dalje?" Primjetno je barem u našoj zajednici u Chicagu, da stvari nekako stagniraju. Naviše energije se troši na stvarima koje nas rasitnjavaju. Zašto, kad smo i ovako rasuti kao šaka riže na ogromnom mermernom podiju. Ovdje je slučaj po principu, ukoliko se dvoje sa desetero ne složi, isti par organizuje nešto novo, te dovuće desetero drugih, koji će se po istom principu razići. Baš većeras dobijam poziv zemljaka koji me nagovara na intervju sa čovjekom koji je valjda glasnogovornik PIO BiH (penzijsko-invalidskog osiguranja). Čovjek je nekim povodom došao nama. Prema riječima sagovornika, ne bi bilo loše da upoznam drage zemljake u Chicagu kako mogu doći do penzije, one bosanske, ovdje u Chicagu. Na moju sugestiju da je to haram, trošiti tako siromašan fond od strane ljudi koji su relativno situirani ovdje, a na štetu

skoro sirotinje koja živi u Bosni, ne dobijam konkretnog odgovora, ali me sugovornik upoznaje da je član BH kluba, za koji iskreno govoreći po prvi put čujem da postoji. Time ne želim da uvrijedim postojanje kluba, niti omalovalim potrebu istog, ali primjećujem da Chicago ima nedopustivo mnogo naših organizacija, a nevjerovatno malo akcija. Vjerovatno je sličan slučaj sa svim našim zajednicama. Još nisam čuo za akciju da se obezbijedi nastavka školovanja nekom našem talentu. Mi smo zajednica koja ne razmišlja o onome što se kod nas zvalo kadrovska politika a što je ovdje itekako potrebno. Plaćamo i plaćaće nam basnoslovno velike račune doktorima, advokatima a zadugo nećemo razmišljati kako omogućiti da imamo svoje. Stoji da smo premali za lobiranje, ali smo preveliki za potcenjivanje. Posebno stoga što nismo ostavili utisak loših, a bez lažne skromnosti, prelazimo granicu prosječnosti. Potrebu artikulisanja stavova moramo tražiti kroz zajedničko glasilo, koje ne mora biti SabaH, ali zašto ga ne iskoristiti u te svrhe kad već postoji. Naša logika je najčešće "daj da ja napravim drugi SabaH, pa ga nazovem još Selam 1 onda sam glavni. Tako se naša energija

pretvara u balone sapunice koji se samo napuhaju i puknu ne ostavljajući traga. SabaH treba ovakav i bolji, ali TREBA, MORA postojati jer bez njega dan ne počinje, a živjeti u mraku nije fajda. Takođe, postojanje organizacija je potreba, ali nositi ime sa našim predznakom znači obaveza, a ne samo puko deklarisanje. Istina problem naše dezorientacije nije smao u nama. Nekako smo predaleko matici, kako geografski tako smisalno. Nekako nas u Bosni gledaju kao izgubljene. Prilikom zadnje posjete hadži reis ef. Mustafe Cerića pitao sam ga: - Da li smo vam potrebni? - Naravno! - uslijedio je pozitivan odgovor, a na moju sugestiju da ne postoji osoba koja može da koordinira naše poteze ovdje, te da li je moguće da dobijemo istu, odgovor je bio da postoji u Islamskoj zajednici takva osoba, ali za druga pitanja ne. Vjerovao sam da će mudri dr. Cerić, obzirom na svoju vidovitost predložiti slične korake svojim prijateljima koji bi se trebali baviti sličnom problematikom, međutim odgovora još nema. Zasigurno da je problem u nagomilanosti problema unutar zemlje, tako da je

nama nedostupan višak energije. Udaljenost DPK-a od Chicaga učinila je to da je grad koji je udomačio najveći broj Bošnjaka u SAD prinuden na smoorganizaciju, koja nam uzgred rečeno nije vrlina. Sve što je valjano ovdje polazilo je iz džamije u Northbrooku, ali izlaskom iz nje rasitnjavalo se. Postojanje stogodišnje organizacije Bošnjaka u SAD nije iskorijesno, jer se hrli novim. Takva logika je poput one, šta će nama stari mostarski most kad možemo napraviti još stariji. Tako odnos učinio je rezultatom bijeg onih kvalitetnih, što su jedva dočekali drugi, željni slave. Stoga neka ovo bude još jedan apel mojim dragim džematlijama da popunimo safove, da ih učvrstimo jer ni jedno djelo sa nepopunjanim safovima nije dobro. Ni namaz. Tako. Po običaju prosječnih tekstopisaca, razvodnjom tematiku članka. Bit je u tome da mormao biti svjesni da je samoorganizacija ključ našeg uspjeha ovdje. Pomoći dobrom Bošnjaku je isto kao pomoći sebi samome, da ne kažem kao svom evladu. Nesumnjivo je da želimo više i bolje, a ključ ka uspjehu je timski rad gdje će se znati ko je trener a ko kapiten. Neslaganje sa istim ne zanči tražimo novog već pomijeći mu da dođemo do pobedičkog tima, kojeg zasigurno možemo sastaviti. Moramo se uvijek truditi

da reprezentacija bude dobra, a razmišljati da nam velika liga ne treba to u svakom slučaju ne znači poziv na jednoumlje, jer različita mišljenja u sprezi lakše daju dobre rezultate. Razlike trebamo gajiti, a ne uzimati ih kao fakt koji će nas razdvajati. Mi, Bošnjaci, ne možemo biti Njemci ni Jevreji, ali mormao biti dio onog ašto je njih dovelo na poziciju koju imaju poslije tako burne bliske prošlosti. Greške koje smo činili ne smijemo ponavljati, a dobre poteze pamti i truditi se da iste ili slične adute često vadimo iz rukava. Stoga inicijativa za formiranje Bošnjačkog Kongresa, koji bi trebao biti začet na Petom susretu Bošnjaka u Chicagu maja ove godine je za svaku povalu. Naravno Kongresa koji neće imati samo za zadatak da postoji, već da radi i stvara rezultate. Predstavnik našeg Kongresa mora zadovoljiti uslove da se zove kongresmen, a kriterij je njegova istinska ljubav prema nama koji smo iza njega. Takvo mjesto zaslužuje i SabaH koji je postao glasnogovornik dobrog dijela Bošnjaka SAD. Migracija je na našim prostorima oduvijek imala snagu. Zar Hrvatska nije napravljena snagama iz SAD, Australije, Južne Amerike. Ta snaga nije bila samo u novcu, već po poznanstvu, savjetima i sl. Današnja Bosna bar trećinu svojih državljana ima van svojih granica. Koliku snagu tek ta migracija može imati, naravno ukoliko bude jaka i organizovana. Ovakvi kakvi smo danas, nismo kadri pomoći ni sebi samima. Stoga prst na čelo. Poravnati i popuniti safove nije teško ukoliko je imam dobar, a džemat poslušan. Vjerujem da oboje imamo, samo ih treba staviti na svoja mesta. Lahko je džematliji tražiti da imarni, ali teško ga je slušati ukoliko to ne zna. Stoga iz zadnjih safova probijajmo se djelima ka prvim, a poslušnost djeta gajimo kao vrlinu. Tako će uistinu Bošnjaci Amerike biti snažno tijelo koje će biti kadro pomoći sebi kao i svojima u Bosni i Hercegovini.

Erkin MEĐEDOVIĆ

Auto Care
PUTICA LTD.
196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360
(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

JEDNA I JEDINA, NEZAVISNA

B&TV
BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA

- SVAKE SUBOTE U 1:30 PM
NA "ARABIC CHANNEL"

- TELEFON/FAX: (718) 956 8423

Četvrti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Ušli smo u Centralni ztov. Za mene je to bio drugi ulazak, jer sam tada došao iz Beograda, a ostali su po hapšenju došli pravo u Čemalušu gdje sam ja doveden iz Centralnog. Straža nas je predala a okolo nas okupilo nekoliko ljudi iz Uprave ztovra znatiželjni da vide ko im je doveden. Bili su u civilnim odjelima i skloni razgovoru, raspitivanju. Jedan od njih svjetlo-smede kose, atletske grade, širokih ramena bio je posebno glasan. Bio je to upravnik ztovra Meha Trbonja, Mostarac, kasnije je dobio i odlikovanje Narodnog heroja. Brzo je govorio i želio je da istakne svoj položaj prvoga a drugi su mu to i prepustili. Kada je shvatio da smo sudeni radi organizacije Mladi Muslimani skoro zapjenušan je rekao:

-Hoće Kemala.

Rekavši to gledao je u mene i Aliju. U tom času Ešref koji je stajao iza mene, a bio je kratka rasta i mršav dodade vrlo glasno i razgovjetno:

- Pa Kemal je mrtav! - Nastao je tajac. Meha Trbonja nije znao šta da kaže, nego se iznenaden povukao pa je kroz zube promrmljao:

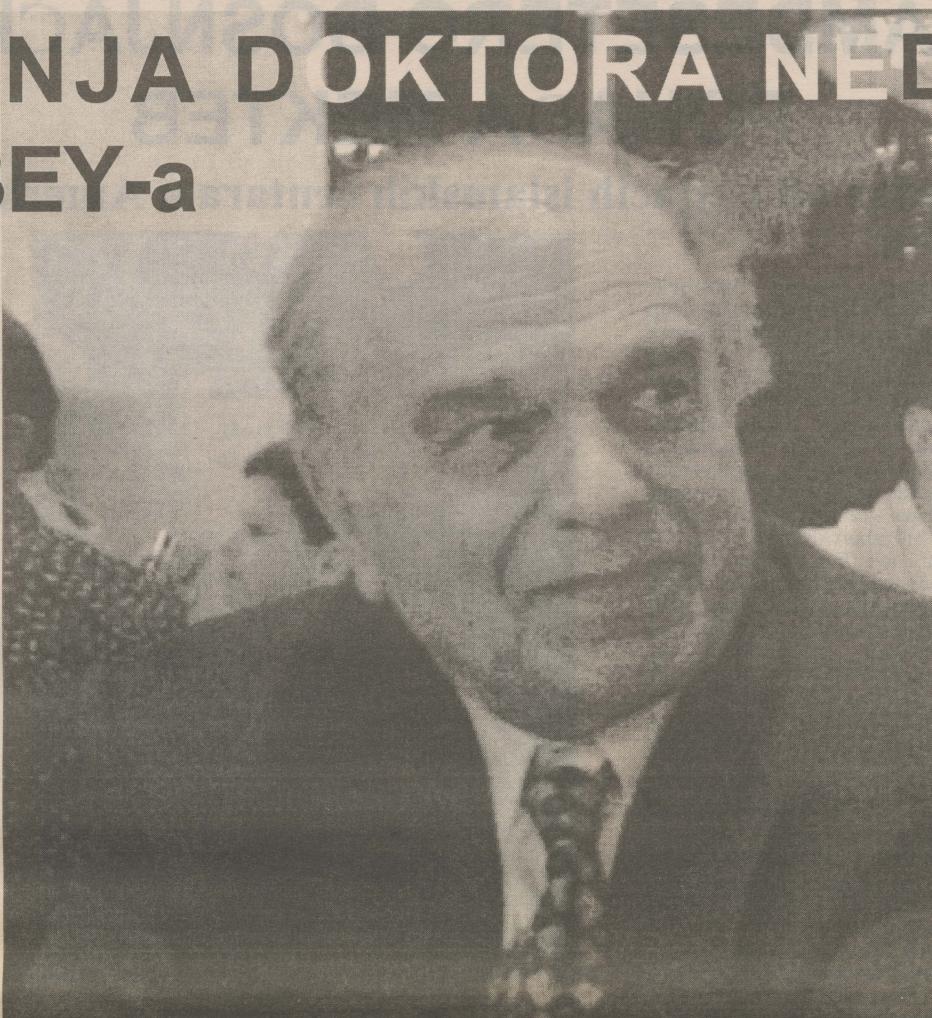
- Muslimanska banda. U isto vrijeme Alija i ja smo odgovorili u glas istim riječima:

- Mi to nismo! Dok je Meha Trbonja gledao nastavak sa strane, a ne više kao središnja ličnost, jedan od njegovih službenika, a možda i neki isljednik UDBE koji se tu našao upitao je:

- A što ste? Edhem je bio odgovorio:

- Muslimani. Zgledali su se a onda je Meha rekao:

- Idite u Zenicu u KP Dom i naredio da nas smjeste u jednu od soba na spratu. Rekli su nam da ne moramo nositi stvari da mogu ostati pored ulaza u upravniku sobu. Čim smo došli u sobu odmah smo komentirali susret s upravnikom. U to vrijeme još nismo znali da je to Meha Trbonja. Ja sam se smijao Ešrefu kako je zbumio upravnika sa svojim: - Pa Kemal je mrtav, - a i drugima je bilo drago kako je to zbumilo upravnika. U sobi smo ostali manje od jednog sahata kada smo pozavni opet u prizemlje. Pored nas pet koji smo došli iz Vojnog ztova se još našlo sedam drugih zatovrenika. Ni jednog od njih nisam poznavao a Edhem je prepoznao jednog Trebinjca Muslimana, studenta koji je bio u mješavini vojničkog odijela, sa titovkom na glavi. Strpali su nas u "Crnu Maricu" kako su taj minibus zvali i povezli na željezničku stanicu. Tu nam je taj Trebinjac rekao da je upravnik Meha Trebinjac, obučarski radnik iz Mostara, a u partizanima od

1941. godine, nosio je spomenicu na kaputu. Došli smo brzo na željezničku stanicu. To je bila stara željeznička stаница uskokretnična pruga. Nova široko-tračna pruga Samac - Sarajevo nije još bila ni započeta s gradnjom. Smjestili su nas u polovicu vagona. S nama je bilo pet stražara. Niko od nas nije bio vezan. Za otprilike dva sata po polasku voza bili smo u Zenici. Tu smo na željezničkoj stanicici čekali više od pola sahata i krenuli smo pješke u Kazneno-popravni dom kako se zvao. S nama je bio i vodnik milicije iz KP Doma, čije ime sam kasnije doznao a zvao se Striković, dežmenkast, plav s kratkom plavom kosom i šapkonom na glavi. Kažu da je bio iz nekog sela podno Grmeča. Išli smo noseći i telgeći svoje stvari u pravcu kaznionice podignute od Austro-Ugarske Monarhije. Striković nas je stalno požurivao, ali stvari koje smo nosili su nas usporavale, ne što su bile teške, nego glomazne i nezgodne za nositi. Dogurali smo nekako do kaznione. Pred nama je bila zgrada obojena svjetlo žuto, a po izbočinama bjelo. Gledali smo u nju čekajući da nas upuste. Dok smo čekali pukao je taj znak da je iftar, akšam. Upustili su nas. Prošli smo kroz zgradu našli se u dvorištu i pred nama je bila velika po dužini zgrada koja je pored prizemlja imala još dva sprata. Ušli smo u tu zgradu Striković je bio s nama, dok stražari koji su nas dopratili iz Sarjeva ostali su Upravnoj zgradi. Striković je otvorio vrata jedne ogromne sobe sa mnoštvom drvenih klupa. To je bila soba i 40 metara duga a oko 20

široka. Služila je za priredbe, govore i druge sastanke. U tu prostoriju moglo je stati više od 500 ljudi da sjede na klupama, a vjerovatno do hiljadu kada bi se tiskali na klupama, a i stajalo. Pred ulazom u prostoriju koja je bila lijevo od glavnog ulaza nalazila se na desnoj strani česma. Pošto smo postili, pili smo vodu, napunili i flaše koje smo imali i umili se. Ja sam iskoristio priliku i uzeo abdest i kada je Striković vidjeo što radim zagalamio je i zaprijetio i to je razlog da sam mu zapamtio ime. Uspio sam da uzmem abdest prije nego me je utjerao i iza mog ulaska zaključao vrata. U toj velikoj prostoriji spojili smo kupe i na njih stavili posteljinu, jer su nam rekli da imamo pola sata prije gašenja svjetla. Nisu nam dali nikakve hrane te smo mi iftarili i zapostili sa onim što smo sa sobom nosili, ostaci od paketa od naših porodica. Svetlo je ubrzo ugašeno. Mi smo legli, koju riječ izmijenili i brzo zaspali jer, bili smo umorni. Rano smo preobuđeni, pušteni na umivanje, dobili hleb, odbili kahvu jer smo zapostili. Sljedovanje hleba je bilo za cijeli dna. Ukrzo je došao zastavnik Risto, nadležan za Glavnu kuću. Kažu da je rodom iz Popova Polja. On nije dugo razgovarao s nama. Rekao mi je da ja idem u sobu broj dva a Alija, Ešref i Edhem u sobu broj tri. Ostali su rapoređeni u druge sobe. Oko 9 sati ujutro povedeni smo na drugi sprat i kroz vrata na kojima je bio broj 10 ušli smo u dugački hodnik. Od ulaza hodnik je bio desno a ćelije, soba lijevo. Najbljiža vratima bila je broj

devet a najdalja broj 1. Kada smo dovedeni pred sobe vrata su bila otvorena. Milicioner koji me dopratio pozvao je sobnog starješinu i naredio mu da mi nađe mjesto. Ušao smo u sobu i tu je bilo dvadesetak ljudi. Svi u svojoj odjeći, čisti, pitoma izgleda uredni, sjedili su na podu, dok je posteljina bila smotana uz uzglavlje. Sobni starješina je bio Vinko Brozović zubar, koji je bio ustaški logornik u Novom Sarajevu. Njegov sin Zvonimir išao je sa mnom u gimnaziju. Sarajevo je imalo dva ustaška logornika, jednog u djelu koji se nazivao grad Sarajevo i drugog u Novom Sarajevu. Oni su bili funkcioneri ustaškog pokreta jedine političke stanke u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (NDH). NDH je bila podjeljena na oko 20 župa na čijem čelu je bio župan, a na čelu ustaškog pokreta je bio stožernik u gradovima rezovima koji su nazivani kotarevi bio je katarski predstojnik a po ustaškoj liniji logornik. Kotarevi su se dijelili na općine gdje je po liniji vlasti bio predsjednik općine, a po liniji ustaškog pokreta bio je tabornik. Tabornik je bio na čelu tabora, logornik na čelu logora a stožernik na čelu stožera. Dakle dvojna vlast administracija i ustaški pokret. To se može usporediti s onim što smo imali u vrijeme komunističke vlasti. U svakoj općini imali smo predsjednik i sekretar komiteta partije za općinu u srezu za srez a u okrugu sekretara okružnog komiteta Saveza komunista, odnosno predsjednika okružnog odbora. Uz svaki tabor, logor i stožer imali smo i tabornika, logornika i stožernika ustaške mladeži. Neko može reći da se organizacija SKOJ-a, poslije omladine može s tim usporediti. Jasno je da se usporedba nameće sama po sebi i da poređenje ne treba natezati ili namještati. Vinko Brozović je bio osuđen na osam godina i ubrzo sam vidjeo da u sobi niko nije bio osuđen više od osam godina. Brozović je imao svoj ležaj na desnoj strani od ulaza na vrata odmah do zida ispod prozora koji je širok i uzak visoko u zidu da se kroz njega moglo gledati visoko u nebo, ali ne ravno i prema dole, jer i najvisociji su jedva dopirali do prozora. Do Brozovića je ležao Florijan Zalac, Zagorac, suden na 18 mjeseci radi prestupa u vojsku. Bio je mlad, visok i plecat ali neobrazovan, politički i neorientiran. Do njega je bio fra Ljubo Sović gvardijan Franjevačkog samostana u Kreševu (možda Fojnici, jedno od ovog dvoga). Fra Ljubo je bio blizu 60 godina star, vrlo blaga povučena osoba, a strastven pušač. On je bio osuđen na pet godina. Do fra Ljube ležao je dr. Božo Laštro koji je završio isusovsku gimnaziju u Travniku, katoličku teologiju u Zagrebu a nisan siguran da li je doktorirao u Zagrebu ili Rimu. Radio je kao katiheta, vjeroučitelj u Banja Luci. I on je bio osuđen osam godina. Meni su dali mjesto do njega. Na drugoj strani do mene je bio Esad Atić, suden 20 mjeseci, turski državljanin. Po Esadu, Laštro je nemirno spavao i on je želio da se odvoji od njega. Ja nisan primijetio da Laštro spava nemirno. Do Esada je ležao Muhamedaga Kobić koji je imao manufakturu radnju u Saračima. Bilo mu je 65 godina a suden na pet godina kao ratni dobitnik, a osuđen je i na konfiskaciju imovine. Pored Muhamedage ležao je hodža iz Kiseljaka kod Tuzle. Vrlo miran, povučen čovjek suden tri godine. On nam je služio kao imam, jer mi smo u ovoj sobi klanjali džematne sve vakte. Žao mi je da nisan zapamtio njegovo ime, vjerovatno, jer sma ga uvijek oslovljavao imam-fendija ili kraće efendija, nikada pri tom ne pomenuvši imena. Do njega je bio Ante Bagarić, novinar Dalmatinac porijeklom. Poznavao je moga oca, pa i prijateljovali su. Ante je radio za Sarajevski Novi list, dnevnik koji je izlazio u Sarajevu u toku rata. Ni po čemu se nije moglo zaključiti da je bio ustaški ili sklon ustašama. Bio je osuđen na sedam godina. A na kraju do vanjskog zida ležao je fra Placid Pandžić, profesor slavistike na franjevačkoj gimnaziji na Širokom Brijegu. Mislim da je doktorirao slavistiku u Beču. Suden je pet godina. Bio je visok, plecat, veliki pušač, volio je da savija cigaretu

Intervju sa Muminom ef. Garibovićem

OKO SEDAMDESETERO BOŠNJAČKE DJECE
POHAĐA MEKTEB

Santa Clara je jedan od najjačih islamskih centara u Americi

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Mumin ef. Garibović je završio Gazi-Husrev begovu medresu prije više od pedeset godina. Samo tri godine poslije završetka Medrese radio je kao mladi imam i pod pritiskom tadašnjeg režima kako on kaže morao je promijeniti profesiju, tako da je radio preko trideset godina poslije toga kao zdravstveni tehničar. Kada je rat počeo u BiH i Prijedoru, počeo je progon odvođenja u logore među kojima su odvedeni skoro svi imami i Prijedorčani su znali da je Mumin efendija završio Medresu. U tako teškim trenucima molili su ga da preuzeme ulogu imama i da obavlja sve dženaze što je on i učinio sve do svoga odlaska iz Prijedora 2. maja 1994. godine. Kada je SDS u Prijedoru preuzeala vlast bilo je vrlo teško logori su bili puni i veliki broj naših ljudi u tim logorima je nastradao. Oni koji su ostali van logora živjeli su pod ogromnim strahom. Svaka je noć bila vrlo teška i nikad se nije znalo hoće li se ujutro osvanuti živ. Naročito je bilo teško kako Mumin efendija kaže kad je sršena džamija u Prijedoru koja je imala munaru sa dvije šrefere. Sršena je sa dosta eksploziva. To je bila armirano-betonska munara koja je prepovoljena gdje je jedan dio munare pao na hodžinsku kuću od starog efendije Kusurana. Tu su poginuli njegov sin i snaha. Drugi dio munare je pao na put. U tom momentu čuo se veliki plać oko džamije, ali niko nije smio izaći da vidi šta se dešava. Tada su kog Mumina došla dva sina starog efendije Kusurana i molili ga da klanja dženazu njihovom bratu i snahu: "Poslao nas je babo ako smijete da klanjate dženazu našem bratu i snahu -" On je odgovorio hoću i smijem pa ako treba neka ide i moja glava, jer moja glava nije vrijednija od glava ostalih ljudi". -Od tog momenta te dženaze pa sve do mog odlaska iz Prijedora vršio sam tu vrlo odgovornu i tešku dužnost. Tada je u harem i oko haremna na toj dženazi bilo koliko našeg naroda toliko i uniformisanih četnika. Ja sam se obratio narodu i rekao. Ova dva mejta koja imamo pred sobom nikome ništa nisu kriva to su mladi ljudi a ovo što su dočekali i kako su završili to je viša sila i mi to moramo sada tako prihvati. Reče mi Mumin prije nego što smo i prešli na razgovor.

SabaH: Kako su tekle ostale dženaze u Prijedoru za vrijeme rata dok ste Vi bili imam?

Mumin ef. Garibović: Poslike dženaze ubijen je Fadil Dizdarević koji je upravo radio na opravki hodžinske kuće, a bilo je oko 600 oštećenih kuća kako su pisale u to vrijeme prijedorske novine

rušenjem džamije i katoličke crkve. Dvojica ljudi, Mehmedalija Hadžić i rahmetli Fadil Dizdarević radili su na popravci hodžinske kuće. Naišla je četnička patrola zaustavila kola i pitala ih: - Šta radite vi gore, silazite odmah!, onda su uslijedila provociranja - Čija je ovo kuća, gdje vam je hodža, šta je džemat - i na kraju pitanje - Za koga ste vi glasali kad su bili izbori? Fadil je rekao: "Pa zar je to važno. Izbori su bili prije godinu dana a mi smo tada glasali za onoga za koga smo smatrali da je potrebno glasati. Četnici su odgovorili: - Vrlo je važno. Vi ste tada doveli Aliju na vlast. - i ugurali su Fadila u auto i odvezli ga na jedno mjesto gdje se eksplatisao šljunak. Ubili ga i bacili u rijeku. Nakon osam dana pronađen je mrtav i dovezen. Došao je taj čovjek što je sa njim radio kod mene i kaže mi: Pronađen je rahmetli Fadil, smiješ li ti da klanjaš dženazu. Ja sam rekao da smijem. Pošto je Fadil bio stolar, ja sam ga upravo u toj stolarskoj radnji opremio i unutra smo mu klanjali dženazu. Poslije toga smo ga na rukama prenijeli do mezarja i ukopali. Prije toga ja sam ljudima objasnio ukoliko slučajno neko pođe prema mezarima da ne napuštaju i da ne budu panici. Jer u tom slučaju bi nas pobili. Međutim, otpriklje kad sam proučio pola od onoga što se uči na mezarju, prema mezaru su krenula kola. Mi smo znali da su to četnici. Ljudi su počeli ustajati. Ja sam rukom dao znak da se prizemlje. Tako je i bilo. Oni su došli i samo nas je jedna željezna ograda dijelila od njihovih kola. Stali su. Ja kad sam završio sa dovom i ustao počeli su i ostali ljudi ustajati. Oni su upalili kola i otisli da se okrenu. Ja sam tada mislio da će biti likvidiran. Međutim, oni su otisli svojim putem i tada nas ništa nisu pitali. Mi smo tada živjeli u ogromnom strahu i sljedeću noć nišam mogao ni pomisliti da zaspem, jer sam u svakom mementu isčekivao da će doći po mene. U tom momentu mi je najteže bilo što su mi tada djeca bili u Prijedoru.

SabaH: Pošto ste iz Prijedora došli u San Francisco možete li nam nešto reći o vjerskom životu Bošnjaka u San Franciscu?

Mumin ef. Garibović: Kad sam došao u Californiju nakon tri dana je umrla jedna naša Prijedorčanka, Munira. Njen sin Adil je došao kod mene i rekao mi: - Drago mi je što ste došli, ali se kod nas desio smrtni slučaj, umrla mi je mama. Da li bi ti mogao obaviti dženazu? Mi bi voljeli da to čujemo na našem jeziku. Ovdje ima puno Arapa a mi ne razumijemo ni arapski ni

MUMIN EF. GARIBOVIĆ SA POLAZNICAMA MEKTEBA

engleski tek smo došli ovdje. Ja sam rekao vrlo rado, ali mi moramo opet ići preko braće Arapa jer smo mi ovdje tek došli i počeli se malo upoznavati a bez organizacije mi ne možemo sami ništa uraditi. Zahvaljujući Nihadu, jednom Siriju koji je završio stomatološki fakultet u Sarajevu i oženjen je jednom našom Bosankom Amrom i poznaje dobro naš jezik, Nihad Adil i ja smo otisli u Islamic Centar u San Franciscu. Nihad je mene predstavio u tom Centru. Rekli smo im o čemu se radi. Oni su bili vrlo sretni što nam mogu pomoći i što ja kao Bosanac mogu obavljati te imamske poslove. Tada smo obavili dženazu kasnije obavili četresnicu izuzeli mevlud i to je bio prvi mevlud u Californiji kod Bosanaca. Kasnije smo počeli raditi na formiranju našeg džemata gdje si i ti učestvovao kao jedan od najaktivnijih ljudi ovdje jer si tada živio ovdje.

SabaH: Vi ste iz San Francisca došli u Santa Claru u jedan od najjačih Islamskih centara možete li predstaviti taj Centar za naše čitaocu?

Mumin ef. Garibović: U pravu ste, Vi dobro poznajete Santa Claru i jeste jedan od najjačih Islamskih centara u Californiji sam Centar je smješten na 10 hiljada kvadratnih metara. Taj objekat je vlasništvo Islamskog Centra u njemu je smještena škola u kojoj varira broj učenika, uglavnom oko 300 učenika. Tu se nalazi i jedna kompjuterska sala, opremljena sa oko 30-tak kompjuterom, veliki restoran, sale za konferencije,

mnoge bošnjačke aktivnosti. Formirano je Bosansko-Američko udruženje, formirano je i džemat tu je postojala i škola za engleski jezik i kompjutere. Postojala je i vjerska škola a postoji i danas. Neke emisije za američku televiziju su snimljene u ovom centru o Bosni i Bošnjacima.

Mumin ef. Garibović: Oni su nama Bošnjacima dali posebne prostorije za naše okupljanje i naše aktivnosti. Tu je formirano prvo naše udruženje u Californiji, mada je postojalo nekoliko udruženja i prije čija je aktivnost bila neprimjetna i tu su se odvijale sve aktivnosti i udruženja kasnije mejtefa organizovani su raznorazni kursevi i tako dalje. Ja bih volio da su naši ljudi malo aktivniji u ovom Centru. Iskoristio bih ovu priliku da posebno istaknem pomoći ovi ljudi koja se posebno izražava kada se dogode neki smrtni slučajevi. Oni su finansirali sve te troškove otkrića počev od mesta gdje se mejt sahranjuje pa i svega drugoga.

SabaH: Koje su sada aktivnosti u toku želio bih da poseban akcenat bacite na mejtef.

Mumin ef. Garibović: Prilikom formiranja našeg bošnjačkog džemata u Santa Clari odmah u startu smo se opredijelili da okupimo našu djecu i da počnemo sa mejtefom. U prvoj godini smo imali dva odjeljenja, muško i žensko. Subotom smo izvodili nastavu za jednu grupu nedjeljom za drugu. Imali smo posebnu učionicu koja je u vijek bila obezbjeđena za bošnjačku djecu. Tada smo imali oko 60 djece međutim kasnije zbog određenih obaveza roditelja i njihovog zapošljavanja djeca su se počela osipati. Tako je nastala jedna pauza. Jedno vrijeme mejtef nije radio, ali uz pomoć Allaha dž.š. mejtef je opet počeo sa radom i sada imamo u prosjeku 70 učenika. Nastava se izvodi za svu djecu od 10 - 12 sati nedjeljom. Svim polaznicima mejtefa džemat je obezbjeđeno besplatno udžbenike. U radu nam pomaže i jedan naš Albanac sa Kosova tačnije iz Prizrena koji je prije dva tri mjeseca došao u Californiju i čiji je otac bio veliki alim a što se na njemu osjeti, jer posjeduje dosta solidno znanje iz islama i ima jedno vrlo lijepo ponašanje. Po struci je agronom. Sada momentalno radi u jednoj kompaniji ali u vijek nađe vremena da mi pomogne u ovom poslu. Takode bi iskoristio priliku da istaknem da sam za vrijeme Ramazana podijelio i oko sto Kur'ana na bosanskom jeziku. Zahvaljujem se dr. Nedžibu Šaćirbey-u koji je dao svoju preporuku da ovi Kur'ani stignu u Santa Claru. Da ga Allah dž.š. nagrađi za to.

SabaH: U ovom Islamskom Centru u Santa Clari začete su

IZETBEGOVIĆ I PETRITSCH RAZGOVARALI O KRIZI VIJEĆA MINISTARA

Sarajevo, 14. februara (BHP) - Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović razgovarao je danas s visokim predstavnikom za BiH Wolfgangom Petritschem o krizi u Vijeću ministara, koja je produbljena nakon što jučer Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH

nije prihvatio da se prijedlog zakona o Vijeću ministara, upućen od kolektivnog šefa države, uvrsti po hitnom postupku u dnevni red sjednice. Bilo je riječi i o stalnom izbronom zakonu, a Izetbegović je ukazao na neke manjkavosti prijedloga, saopćeno je iz njegovog kabineta.

LSBH TRAŽI PRODUŽENJE ROKA ZA REGISTRACIJU BIRAČA

Sarajevo, 16. februara (BHP) - Predsjednik Liberalne stranke BiH Rasim Kadić uputio je danas otvoreno pismo visokom predstavniku Wolfgangu Petritschu u kojem od njega traži da, na osnovu svojih ovlaštenja, promjeni odluku Privremene izborne komisije i pomjeri rok za registraciju birača do

dana održavanja izbora. Takvom odlukom, smatra Kadić, omogućilo bi se velikom broju građana BiH, koji se iz različitih objektivnih razloga nisu registrirali do 30. novembra 1999. godine da učestvuju na izborima i doprinesu kvalitativnim političkim promjenama.

OSCE-ovi KONAČNI PODACI O REGISTRACIJI BIRAČA

Sarajevo, 16. februara (BHP) - Ukupno 79.906 birača u BiH i 227.011 izvan zemlje uspješno se registriralo za predstojeće općinske izbore. Te brojke uključuju 53.433 novih registratora u BiH i 74.019 van BiH. Broj 18-godišnjaka koji su se prvi put registrirali za izbore je 25.432 u BiH i 2.723 izvan zemlje. Iako je registracija birača proces koji se ne prekida, 30. novembar

1999. je uzet kao rok za prekid procesa registracije za predstojeće općinske izbore iz čisto tehničkih razloga, saopćeno je iz OSCE-a. Registriranje birača izvan BiH i program glasanja vraćen je iz Beča u Sarajevo što odražava neprekidno nastojanje OSCE-a da se glasanje u BiH vrati u ruke samih građana.

AVIONI AIRBUS ZA AIR BOSNIA

Sarajevo, 16. februara (BHP) - Aviokompanija Air Bosna nabavit će nove, tehnološki najsvremenije avione tipa Airbus 319-100, koji će biti korišteni na destinacijama po Evropi, sjevernoj Africi i Srednjem istoku.

Generalni direktor Air Bosne Omer Kulić rekao je na preskonferenciji u srijedu da i zemlje u okruženju posjeduju takve avione.

Airbus 319-100 raspolaže sa 132 sjedišta, a košta 40 miliona dolara. Isporuka se očekuje

2003. godine. Obaveznu uplate 15 posto od vrijednosti aviona preuzeala je Vlada FBIH. Ostalo će biti izmireno iz dugoročnih kredita međunarodne zajednice. Dotad bi, prema riječima dekana Fakulteta za saobraćaj i komunikacije Šefkije Čekića, 17 mladih inženjera saobraćaja kojima su danas uručene diplome sportskih pilota trebalo da postanu profesionalci. Diplome je uručio zamjenik direktora Federalne direkcije civilne avijacije Dželal Hasečić.

DOBRODOŠLICA MESIĆU

Brojni Bosanci nastanjeni u Hrvatskoj, privremeno ili trajnije, kao i brojni Bosanci u svijetu, raduju se izbornoj pobjedi gospodina Mesića u Hrvatskoj. Žele mu dobrodošlicu. Sa njegovim dolaskom vraća se uvjerenje da će ranije tvrdnje, ranija obećanja, biti oživotvorena. Da će se Bosanci u Hrvatskoj osjećati kao u svojoj zemlji, a Hrvati u Bosni kao u svojoj. Mesićev nastup će, nadmao se, zauvijek odbaciti podvajanja i podjele, u kojima je favorizovan hrvatski narod, a drugi negirani, bez obzira koliko su svojih kulturnih i znanstvenih vrijednosti ugradili u hrvatsku opstojanost.

Sretniji dani za Mesića - radosniji dani za bošnjački i bosanski narod u Hrvatskoj.

Zijad B.

HDZ HRVATSKE SE RASPADA NA ČETIRI DIJELA?

Zagreb, 16. februara (BHP) - Nakon noćasnijih odvojenih sastanaka dviju grupacija HDZ-a gotovo je sigurno da se ta stranka raspada na barem četiri zasebne grupacije, a moguće i stranke. Prema pouzdanim izvorima, bivša dugogodišnja Tuđmanova savjetnica Vesna Skare-Ožbolt i bivši ministar vanjskih poslova Mate Granić osnovat će novu stranku od tzv. umjerenog krila

HDZ-a. Sadašnji vršitelj dužnosti predsjednika HDZ-a Vladimir Šeks odustao je od kandidature za predsjednika stranke i on će, kako se čini, osnovati svoju stranku od tzv. desne struje HDZ-a, dok bi njegov najveći politički protivnik Ivić Pašalić također mogao osnovati svoju stranku od ultrasnog krila HDZ-a.

Četvrti dio HDZ-a, koji bi mogao postati zasebna stranka, tzv. su "barakaši", odnosno izvorni hadzezovci koji su '89. i '90. godine, zajedno s Tuđmanom, u jednoj zagrebačkoj baraci stvarali HDZ i koji su, u vezi s tim, noćas održali jedan višesatni sastanak.

ZAKAZANO SUĐENJE U HAGU ČETVERICI BOSANSKIH SRBA

Hag, 16. februara (BHP/ AFP) - Sudenje četverici bosanskih Srba optuženih da su počinili zločine protiv humanosti i ratne zločine 1992. godine u blizini

Prijedora počet će 28. februara pred Međunarodnim tribunalom u Hagu, saopćeno je u tribunalu.

Miroslavu Kvočki, Milojici Kosu, Mladi Radiću i Zoranu Žigiću bit će suđeno za mnogobrojne zločine u kojima su sudjelovali ili su počinjeni prema njihovom naređenju u razdoblju od maja do augusta 1992.

godine u logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje. Sva četverica su izjavila da nisu krivi. Pripadnici SFOR-a u Bosni i Hercegovini uhapsili su Kvočku i Radića i isporučili ih Hagu početkom aprila 1998. godine. Žigić se predao dobrovoljno 15. aprila te godine, a Kosa je mjesec dana kasnije uhapsio SFOR i isporučio Hagu.

KOD BRATUNCA IZUZETO ORUŽJE VRS

Tuzla, 16. februara (BHP) - Misija Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije danas je u blizini Bratunca u okviru istrage o ratnim zločinima počinjenim nakon pada srebreničke enklave izuzela naoružanje iz skladišta Vojske Republike Srpske. Kako se navodi u saopćenju SFOR-ove Multinacionalne divizije Sjever prikupljeno naoružanje bit će transportovano do sigurne lokacije radi detaljnog ispitivanja, a potom ponovno vraćeno u skladišta iz kojih je izuzeto.

Slična akcija izvedena je i protekle godine u blizini Zvornika pri čemu je iskazana puna kooperativnost Vlade i Vojske RS, kaže se u saopćenju

BN RADIO

SEVDAH

Svake subote od 5pm do 6:30pm
Na talasima 1380 AM

Telefoni: 212-722-2855
212-421-6698
Fax: 212-721-6107
212-860-2619

Ove priče nema u Ginisovoj knjizi rekorda!

NAJBROJNJA PORODICA SVIJETA!

Samo u gradu Utici, država New York, USA, postoji porodica koja broji više od deset hiljada članova!!!

Pročitajte ponovno: Porodica sa 10 hiljada članova!!!

U ovako brojnoj familiji glavna je riječ gospodina **Dick-a Sesslera**. - Danas teško a složno funkcionisu i familije sa četiri ili pet članova u domaćinstvu. Kako ide sa evo 10 hiljada?

- Zbilja sa puno ponosa mogu reći da većih problema nema. Tu i tamo jave se neki manji zastoje ili nesporazumi. U cijelini gledao, sve je zbilja funkcionalno - odgovara prosijedi gospodin Sessler dok tipka po dirlama kompjutera. U osnovnim školama Utice 20 procenata djece su, kako ste to već vi nazvali, iz njaveće familije svijeta. Naravno, te djevojčice i dječaci ne govore engleski, ali su vrijedni i brzo postižu rezultate.

- *Zajednica o kojoj brinete brigu je internacionalna...*

- Nisam ja sam. Imamo posebne službe koje brinu o zapošljavanju, o zdravstvenoj pa socijalnoj zaštiti. Imamo i pravnu i obrazovnu brigu o onima koji su u našoj porodici, kako vi zovete zajednicu...

Naravno, riječ je o jedinstvenom Centru za izbjeglice koji u USA nije nigdje drugdje formiran do evo u Utici.

- To nije moja zalsuga. Vi znate za krizu u Vjetnamu? Tada je grupa humanista ovdje oformila Centar koji će voditi brigu o sve većem borju nesrećnika što su stizali iz Vjetnama. I ne samo iz ove zemlje. Iz Kambodže i Laos-a tih osamdesetih godina u Uticu je stiglo skoro dvije hiljade prognanika...

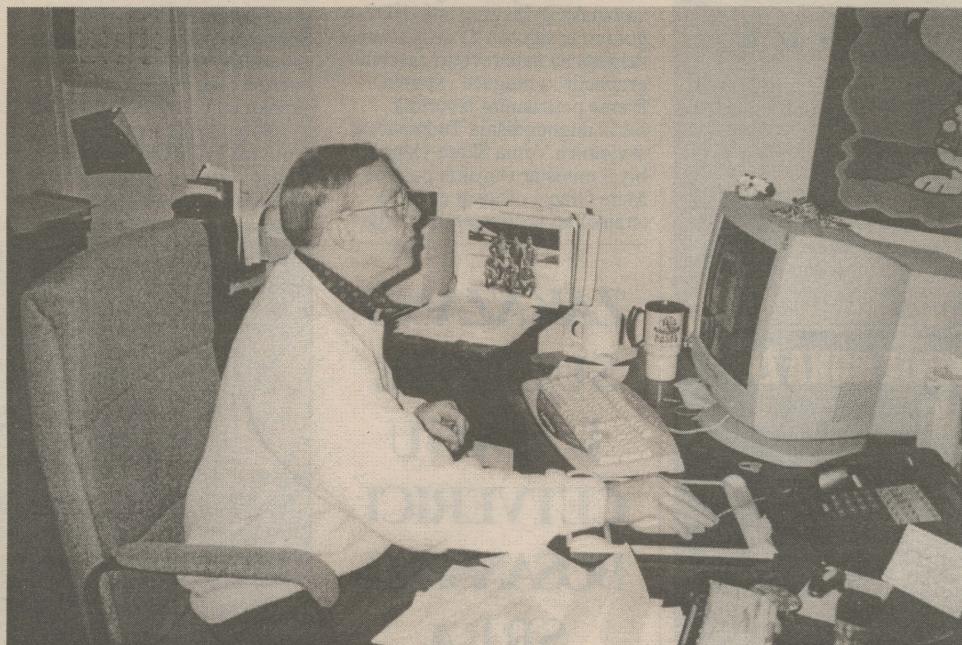
- *A Bosna?*

- Tel 1993. godine u Uticu je stiglo 79 Bosanaca. Iz godine u godinu broj se povećavao. Dovedešet četvrti 104 a 95 se utrostručio. Danas nemam podatke koliko vas je...

- *Vaši službenici iz Bosne kažu - četiri hiljade...*

- Prema statistici 1998. bilo je 2.972. Moguće je da je prošle, a stižu i ove godine, brojka uvećana. - *Gospodine Šessler, može li se dogoditi da neko od onih koje vaš Centar prihvati, ostanu bez stana, bez sredstava za život?*

- Apsolutno ne! Vidite da u ovoj zgradiji rade službenici iz redova onih naroda koji stižu u Uticu. To su one osobe koje znaju engleski jezik a ako je moguće iskustvo u sličnim poslovima koje treba da rade u Centru. Odmah po dolasku u Uticu izbjeglima obezbjeđujemo opšti medicinski pregled i lijekari konstatuju zdravstveno stanje svakog pojedinca. Potom naši službenici, konkretno, Bosanci, obavljaju sve formalnosti oko obezbjeđenja stanova, socijalne i zdravstvene zaštite. Poslije toga, došljaci idu ovdje u školu engleskog jezika i obuku rukovanja kompjuterima. Vaši ljudi drže im časove iz istorije, kulture i pravila života i rada u

MR. DICK SESSLER

USA. U isto vrijeme drugi službenici obezbjeđuju radna mjestra za one koji završavaju školu obrazovanja. Ako neko zbog zdravstvenih razloga nije sposoban za rad, ostaje na socijalnoj brzi. Ako je navršio 65 godina dobiva "penziju" kako to vi zovete...

- *Moramo se vratiti internacionalnom sastavu članova vaše familije?*

- A čujete, kompletne Sjedinjene Države su internacionalne u svojoj populacionoj strukturi. Ovdje su samo pripadnici plamena Indijanaca starosjedoci. Na zemljinoj kugli nema nacije koja nije pustila svoje krojenje u ovoj velikoj zemlji...

- *Vaše prezime "govori" da ste germanskog korijena?*

- Tačno. Moje porijeklo je njemačko...

Dok neformalno čakamo, novinar se prisjeti da samo u Utici ima u telefonskom imeniku, stotinu i nešto Harisa. Ali se ono John Harris, Martin Harris i tako redom. Naši bi rekli, "sve sami Bošnjaci!" Pa onda u geografskoj karti USA imena gradova i neselja, priča su za sebe. Tu je blizu Utici Frankfurt, Rim, Amsterdam... Čovjek došao i na nekada slobodnom porstoru podigao kolibu pa kuću. Stigli drugi a onaj prvi naselju dao ime svojega grada iz kojega je doplovio do Slobodne zemlje. Sutra da neko od Bosanki i Bosanaca neka kupi veliki prostor i da mu ime nekoga mejsta iz BiH, niko se neće protiviti...

- *Gospodine Šessler, ima priča da Amerikanci napuštaju Uticu zbog "radio-aktivnog zračenja", radi toga što je sve više doseljenika iz drugih zemalja i tako redom...*

- Odgovor je jednostavan. U genima Amerikančići i Amerikanaca je želja za putovanjima i seobama. Mislite li da bi ovdje živio gospodin Hanna

gradonačelnik ili ja sa svojom porodicom da ima radio-aktivnog zračenja? Postoje hiljade i hiljade porodica koje Uticu ne napuštaju desetinama godina. U USA je praksa da veliki gradovi postaju sve veći a manji sve manji. Ljudi idu tamo gdje su veće obrazovne institucije, veći centri i kapitala i kulture...

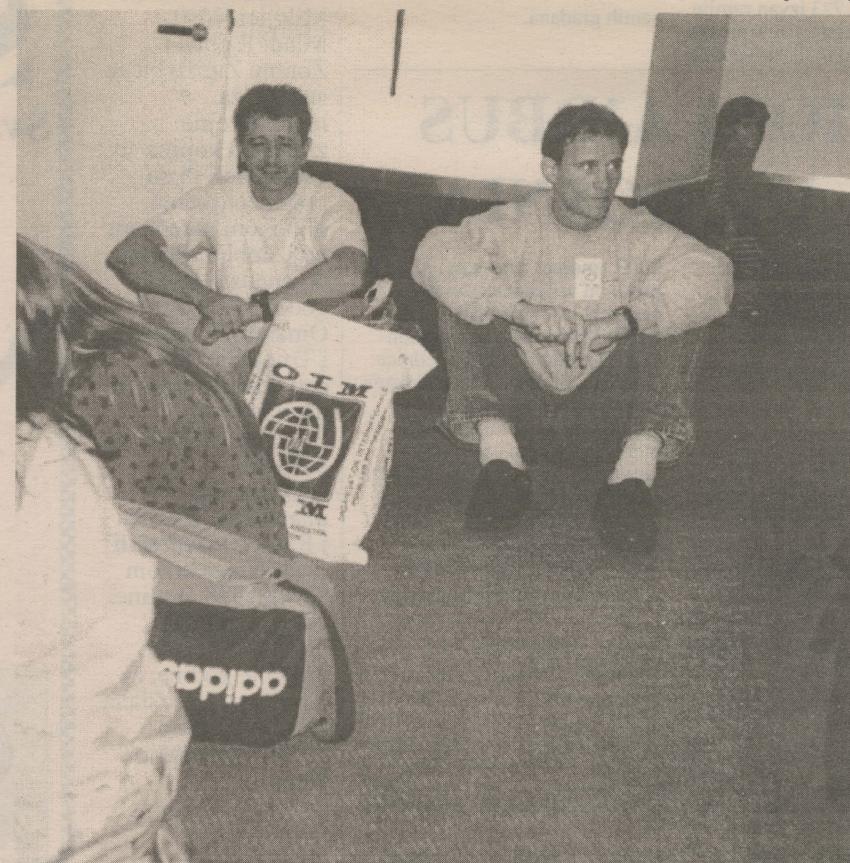
Tako je nekada bilo u zemljama Evrope pa i ex Jugoslavije. Sarajevo je uvećalo broj stanovnika za 10 i 20 puta a Teslić ili Cazin, se smanjio. I danas se u

BiH dešava slična scena. A u susjednoj Hrvatskoj, mada je Kninska Krajina oslobođena prije četiri godine, starosjedoci Hrvati, teško se vraćaju na rodna ognjišta. Neko se snašao u Zagrebu, neko u Splitu i tako u beskraj.

U Utici, posredovanjem Mohawk Valley Resource Center for Refugees, danas je iz BiH 4.000 ljudi, iz Sovjetskog Saveza, bivšeg, 1770 iz Azije 1.252 a slijede skupine iz još 14 zemalja. Zvanično, koncem 1998. godine "stranaca" je bilo 7.896. Danas,

svojoj zemlji i iz nje? - Odgovorio je pitanjem gospodin Šessler. Neka tako i ostane...

Muhamed KOPIĆ

I DALJE DOSELJAVAJU ALI POJEDINAČNO

S
a
b
a
H

Kadrovska rješenja nakon ubistva Pavla Bulatovića: general Ojdanić novi savezni sekretar za narodnu odbranu, general Pavković umjesto njega - novi načelnik Generalštaba VJ

NA ISTOKU NIŠTA NOVO!

Prema RFE, 15. februara ove godine, odnosno osam dana nakon ubistva saveznog sekretara za narodnu odbranu SRJ Pavla Bulatovića, general Dragoljub Ojdanić, dosadašnji načelnik Generalštaba VJ je imenovan za novog saveznog sekretara, a njegovu dosadašnju dužnost preuzet će general Nebojša Pavković. Da podsjetimo, 58-godišnji general Ojdanić je u proljeće prošle godine optužen za ratne zločine po Međunarodnom tribunalu u Hagu, jer je kao prvi čovjek VJ odgovoran za sva zlodjela prema domicilnom albanskim civilnim

stanovništvu koja su počinile jedinice te vojske prije i za vrijeme intervencije NATO-ovih snaga. Njegov nasljednik, 53-godišnji general Nebojša Pavković je do sada bio na dužnosti komendanta III Armije, čije je područje djelovanja bilo upravo Kosovo, naravno u vrijeme kada se to moglo, odnosno prije napuštanja svih vojnih efektiva VJ pod pritiskom NATO-a. Inače, skoro i da nije više nikakva vijest da ni u slučaju donošenja ovako krupnih kadrovskih odkuka u SRJ, nije konsultirana druga federalna jedinica - Crna Gora. Zapravo, Beograd ni dosad nije pitao Podgoricu vezano za bilo kakva

rješenja na državnom ili vojnom vrhu te federacije, a, s druge strane, Podgorica ne prizna Vladu SRJ. U svakom slučaju, ove personalne promjene u resornom ministarstvu i vojnem vrhu Miloševićeve Jugoslavije, iznudene objektivnim okolnostima, nisu i suštinske: Milošević i dalje postavlja svoje ljude, a neki od njih su mu čak i kolege, ako se ima u vidu optužnica za ratne zločine Tribunala u Hagu. Dakle, na istoku ništa novo!

Bedrudin GUŠIĆ

NUIC: HERAK SE TERETI ZA NOVO KRIVIČNO DJELO

Pula, 16. februara (BHP/Hina) - Županijski državni odvjetnik u Puli Vlatko Nuic izvijestio je danas novinare da je Državno odvjetništvo jučer podnijelo zahtjev za proširenjem istrage protiv Ivana Heraka i Đanija Bažona za dva nova krivična djela. Heraka se sumnjiči da je, kao ministar turizma Republike Hrvatske, početkom 2000. godine u cilju pribavljanja gotovog novca protupravno prisvojio vrijednosni papir u iznosu od 250.000 kuna, čime je počinio krivično djelo pronevjere iz članka 345, stavak 1 i 3 Kaznenog zakona RH. Đanija Bažona sumnjiči se da je, kao direktor trgovčkog društva "Labinkomerce" iz Labina sredinom 1999., prilikom isporuke robe trgovčkom društvu "Midinvest" iz Poreca, u

vlasništvu Herakove supruge Danijele, postupao nesavjesno čime je oštetio "Labinkomerce" za 335.140,90 kuna počinivši krivično djelo nesavjesnog privrednog poslovanja iz članka 291 Kaznenog z a k o n a . Kako je istaknuo Nuic, istražni sudac Županijskog suda u Puli Svetislav Vujić ispitao je jučer obojicu okrivljenika. Oni su se branili šutnjom, nakon čega je donesenovo rješenje o proširenju istrage. "Ustrajat ćemo u našem zahtjevu da se obojica do daljnega zadrže u pritvoru, odnosno u istražnom zatvoru", istaknuo je Vlatko Nuic dodajući kako se nastavlja istraga o tom predmetu te da nije isključena mogućnost njenog proširenja. U nastavku konferencije za novinare Nuic je, odgovarajući na novinarsko pitanje, rekao kako je do sada

ispitano 17 svjedoka, a planira se saslušanje još osmoro. Osvrčući se na primjedbe novinara o tome da je iskaz Antuna Golika pomoćnika ministra turizma, izšao u javnost, Nuic je naglasio kako u tom slučaju postoje četiri okrivljenika i četiri branitelja od kojih svi imaju pravo na uvid u spis i njegov prijepis. "Ne znam ko je taj iskaz dao u javnost. Siguran sam da iz ovog državnog odvjetništva nije izšao. Također sam siguran da nije ni od istražnog suca koji vodi postupak jer nama to nije u interesu", zaključio je Nuic. Dodao je da to nije nanjelo štetu daljnjoj istrazi. Kako je rekao, takvo što se ne bi trebalo dogadati.

NALETILIĆ PREMJEŠTEN U BOLNICU ZA OSOBE LIŠENE SLOBODE

Zagreb, 16. februara (BHP/Hina) - Mladen Naletilić-Tuta premješten je sinoć u Bolnicu za osobe lišene slobode, gdje će nastavak kardiološke i psihološke terapije obavljati dosadašnji liječnički konzilij, u suradnji s liječnicima te bolnicu, priopćio je danas predstojnik Klinike za bolesti srca i krvnih žila KBC Rebro dr. Ivo Cikeš.

Nakon indikacije psihijatra dr. Vladimira Grudena, Naletilić je jučer trebao biti premješten u Kliniku za psihološku medicinu KBC-a na Rebru, ali su službe osiguranja utvrdile da na toj klinici ne postoje sigurnosni uvjeti za Naletilićev smještaj. Stoga je odlučeno da se Naletilić premjesti u Bolnicu za osobe lišene slobode. Krajem 1998. Haški je sud

podigao optužnicu protiv Naletilića, kojom ga tereti da je kao zapovjednik tzv. "kažnjeničke bojne" na području pod nadzorom HVO-a u BiH tokom 1993. godine počinio zločine protiv čovječnosti, teška kršenja Zenevske konvencije i ratnih zakona i običaja.

SCHAEUBLE PODNIO OSTAVKU

Berlin, 16. februara (BHP) - Lider njemačke opozicione Stranke kršćanskih demokrata (CDU) podnio je ostavku zbog skandala oko nelegalnog finansiranja stranke, javio je BBC.

U saopćenju za javnost Wolfgang Schaeuble je izjavio da se neće ponovo kandidovati za mjesto lidera i predsedavajućeg stranke, što je njegova druga funkcija u CDU-u.

Schaeuble se suočava sa žestokim kritikama zbog njegove uloge u skandalu koji je zahvatilo stranku i navukao je odijum javnosti na bivšeg kancelara Helmuta Kohla.

Schaeuble je saopćio da napušta svoje funkcije kako bi dopustio stranci "novi početak" i obnovio kredibilitet kršćanskih demokrata kod glasača i sposobnost te stranke da djeluje kao funkcionalna opozicija.

"Ne smije se dopustiti da kriza CDU-a preraste u križu demokratije. To je cilj koji je iznad svih ostalih", kaže se u Schaeubleovom saopćenju. Parlamentarni klub CDU-a će izabrati novog lidera stranke u naredni utorak. Schaeuble će i dalje biti predsedavajući stranke dok se izabere njegov nasljednik na ranije zakazanoj stranačkoj konvenciji u aprilu.

SVEMIRSKA STANICA "MIR" ĆE BITI IZNAJMLJENA

Prag, 16. februara (BHP) - Kompanija registrirana na Bermudama potvrdila je da je s Rusijom postigla sporazum o iznajmljivanju svemirske stanice "Mir" za komercijalnu namjenu, javio je Radio

Slobodna Evropa. Predsjednik kompanije izjavio je da će se stanica koristiti u reklamne svrhe, za svemirski turizam i privatna znanstvena i farmaceutska istraživanja.

Plavsko - Gusinjski
Kulturno Sportski
Centar - Behar

RADIO BEHAR

SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU

TEL/FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496

BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU
SLJEĆE:

HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE
I SPORTSKE VIJESTI

U povodu predstojeće manifestacije "Bosna 2000" i najavljenog programa, muhadžirska ranjena ali istančana čula su prepoznala neke programske manjkavosti

POVRATAK JE MUBAREK RIJEČ, A NE TABU TEMA!

U 105. broju našeg lista objavljeno je saopćenje, upućeno svim udruženjima građana BiH u SAD i Kanadi, u kojem se, između ostalog, ističe da je "na prijedlog Ambasade BiH u Washingtonu u mjesecu augustu pokrenuta inicijativa da se povodom Dana nezavisnosti u periodu od 3.3 do 5.3. 2000. godine u Miami-u (Florida) održi manifestacija druženja i takmičenja građana Bosne i Hercegovine koji žive u USA i Kanadi pod nazivom "BiH 2000". Dalje se u saopćenju navodi da je kompletan organizacija manifestacije prihvaćena od strane "Bosnia Aid", odnosno Udruženja naših građana koji žive na području Miami-a, zatim da Ambasada BiH u Washingtonu "ne može učestvovati u organizaciji ove manifestacije obzirom da su odlukom Predsjedništva BiH u novembru mjesecu ove godine (tada je bila 1999., op.a.) određeni državni praznici i shodno toj odluci 1. mart se ne smatra državnim praznikom..." O nekim novim promjenama, od tada do danas, vezano za organizaciju "BiH 2000", ovaj autor nije informiran, na čemu se zasniva i dio komentara koji slijedi.

Prvo, najviši državni organ je donio odluku o ukidanju dosadašnjeg državnog praznika 1. marta, koji se, da podsjetimo, obilježavao kao Dan nezavisnosti Bosne i Hercegovine i to se ne može negirati, jer je politička i pravna činjenica. Promijeniti, opet, ne može niko osim onoga ko je i donio takvu odluku. Međutim, ma koliko bili nemoćni da utičemo na političko-pravna rješenja koja se donose i na Predsjedništvo BiH, a protiv naše volje, imamo pravo da, kao malu utjehu, barem u sebi nosimo sjećanje na dan kada se oko 2/3 građana naše

zemlje, tog 1. marta 1992. godine demokratski izjasnilo za njenu nezavisnost i suverenitet te utkalo snažne temelje novim historijskim etapama Bosne i Hercegovine. Niko nam nejma pravo zabraniti da budemo ponosni na taj čin i na dan kada smo se opredjeljivali za njega! Ako nam je dan nezavisnosti otrgnut iz našeg vanjskog miljea, onako birokratski, nije iz nas samih, jer to niko i ne može, sve i da hoće!

No, vratimo se osnovnoj temi ovog komentara - predstojecem velikom kulturnom događaju građana BiH, početkom marta na Floridi. Bez sumnje, radi se o manifestaciji koju će mnogi njeni protagonisti, zasigurno, dugo pamtit. To je realna procjena. Nije šala, skupit će se naši zemljaci iz svih djelova ovog kontinenta, gdje ih resuše: od jedne do druge obale, od Floride do Vancouvera. Iz najavljenog programa je vidljivo da će biti susreta, teferića, kulturnog prezentiranja naše zemlje, zabavnog programa, sprotskih takmičenja, govora, najava, odjava i cega sve još ne?

E, pa, kako vidjesmo iz programa, a nije planirana nikakva specijalna govorca (izuzev ako to ovlasi ne spomenu neki od najavljenih govorinika) o nečemu što je najelementarije pravo svakog muhadžira i njegov životni "credo" u tuđini, s jedne strane, odnosno majčinski zov domovine svojoj "rakovoj djeci" da joj se vrati pod njene skut, s druge strane, dakle, ne spomeni niku tu mubarek riječ - povratak! Jeste, radi se o događaju koji je koncipiran kao kulturni. Međutim, nije li to jedinstvena prilika, kada će se predstavnici naše vlasti, bilo putem Ambasade ili onih što će doći kao specijalni gosti iz Sarajeva, sresti sa

mogim bh. muhadžirima sa ovog kontinenta "face to face" i da im se iz prve ruke kaže nešto o stanju prognanih naših građana u ovoj i drugim dijelovima dijsporta, o eventualnim programima povratka, o učinjenim dosadašnjim konkretnim koracima u tom pravcu. Nakon više od četiri godine po prestanku rata u našoj zemlji, krajnje je vrijeme (polu minute do dvanaest) da se sa jalove i nesvrishodne retorike pri jede na konkretnе akcije i zadatke, sa njihovim nosiocima (imenima i prezimenima), rokovima, pojedinačnim i kolektivnim odgovornostima zbog neizvršavanja istih. Ne prolaze više teze o "opstrukciji povratka" s ove ili one strane i nisu više alibi nikome! Vrijeme neumitno teče. Prema nekim pouzdanim izvorima, preko 300.000 naših građana je napustilo zemlju nakon potpisivanja Daytonskog sporazuma, od čega oko 40.000 visokokvalificiranih, uglavnom mlađih kadrova, desetine hiljada oblijjeću ambasade zapadnih zemalja tražeći mogućnost useljenja u njih. Oni prvi se nisu raselili po svijetu, niti ovi posljednji te žele učiniti, zbog rata, jer već prestao. Zbog cega su to onda učinili ili još uvijek pokušavaju?! Kada se sve realno sagleda, odnosno pogleda istinu u oči, s bilo koje strane, nameće se samo po sebi, logično pitanje: želi li se povratak? Ne, pitanje nije nimalo grubo postavljeno niti odražava bilo kakvu ironiju u sebi, tim prije što i neki vanjski događaji, što su se desili ili još dešavaju, idu u prilog faktorima očuvanja BiH kao jedinstvene države, a samim tim i zamašnjem procesu povratka prognanih, što je jedan od kamena temeljaca reintegracije zemlje. Kada

se spominju događaji van BiH, u prvom redu se misli na posljednje pozitivne promjene u susjednoj Hrvatskoj, a oni preko Drine su se itekako o sebi zabavili da bi mogli i dalje bitno uticati na stanje u našoj zemlji. Svaku zaobilaznju teme povratka ide u prilog onim faktorima koji su još uvijek protiv jedinstvene BiH, koji svoju antibosansku koncepciju grade na tezi izjednačavanja krivnje za sve što se dogodilo između '92 i '95. pa i poslije, pristaje li se, svjesno ili ne na onu krležjanskou "balkanskoj krčmi"? Vratimo se "Bosni 2000", pogledajmo na tu manifestaciju i sa pozicije neutralnih ili neupućenih i koji bi kao takvi mogli pomisliti da je život bh. muhadžira na ovom kontinentu u takvom rhatluku, da im nedostaje još samo svećanosti i teferića pa da upotpune svoje blaženstvo. Stoga, ne bi bila nikva jeres (naprotiv!) ako bi predstavnici naših udruženja na ovome kontinentu uputili proglašenja svojih članova organima vlasti u BiH te međunarodnim faktorima (da na kažem - "čimbenicima") koji utiču na zbijavanja u BiH i kojim bi tražili konačno ispunjenje obaveza prema njima (nama) u pogledu povratka kućama. Isto tako, ma koliko se ogradijalna od organizacije ove manifestacije, naša Ambasada u Washingtonu bi, u cilju stvarne zaštite prava naših građana u ove dve zemlje a u interesu zemlje koju predstavlja, trebala da pruži svoj puni doprinos u iniciranju, programiranju i realizaciji povratka, te da u tom smislu uzme učešća u programu manifestacije "Bosna 2000", koji bi se trebao dopuniti. To istovremeno podrazumijeva i organiziranje stalnog servisa sa dnevno ažurnom bankom

podataka o povratku izbjeglica. Citava ova priča o povratku, naravno, nebi imala nikakvog materijalnog pokrića bez glasa prognanih. Njihova (naša) šutnja, u ovim okolnostima, nije više ibadet, već notorna glupost. Budemo li čekali da savijemo grijezda, odškolujemo djecu, obezbijedimo penzije i sve druge dunjaluke sigurnosti u tudini, pa da se onda odlučimo za povratak, utvrdit ćemo sa neprebolnom tugom,, ono što nam je onomad davno pjevao rahmetli Mehmedalija Dizdar:

"Rastvorio sam se, i potekao potocima, rijkama, morima.

Sad sam tu, bez sebe.

Gorak, kako svom izvoru da se vratim?"

Stoga, ne dozvolimo sebi da doživimo sudbini pjesnika, učinimo i mi snažan iskorak baš tada i upravo na toj Floridi, kada nadsude najviše na jednomjestu, prema putu koji nas vodi našim, kućama, korijenima i izvorima. Učinimo ono što je do nas, a tražimo da svoju obavezu u tom pogledu izvrše oni koji to mogu i moraju! Nearavno, sve je istovremeno i na dobrovoljnoj osnovi, odnosno ovaj komentar je i napisan u ime onih koji žele istinski, brzi povratak. Oni, koji razmišljaju drugačije i imaju jednako pravo na to, neka i dalje konzumiraju uputstva o "mortgage-u", apliciranju za "citizenship", kreditnoj historiji i sličnim desertima što ih tkođer nudi naš list. Niko nikoga ne smije prisiljavati na povratak! Jednako tako, niko ne smije pravo nikoga prisiljavati na - ostanak! Sve je u domenu slobodnog izbor, a samo one snage koje se nisu baš prenojile da omoguće povratak onima koji to žele, zasad vode bijele figure!

Bedrudin GUŠIĆ

Call Bosnia for only

32c

per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.
P.O.Box 927900
San Diego, CA 92192

Novoizabrani hrvatski predsjednik, Stjepan Mesić, uoči službene inauguracije, već prvim svojim javnim istupima potvrđuje dosljednost i beskompromisnost u obračunu sa retrogradnim bremenom nasljeđa, a za bolje sutra hrvatskoj državi i njenim građanima

ŠARMER S POKRIĆEM!

Službena inauguracija novog hrvatskog predsjednika Stjepana Mesića obaviti će se u petak, 18. februara, odnosno na dan izlaska 114. broja našeg lista. U prethodnom komentaru, kada je malo opširnije predstavljen pobjednik drugog kruga predsjedničkih izbora u Hrvatskoj, nedostajao je podatak o končnom omjeru između Mesića i Budiše, koji je, barem za promotivni tekst o drugom predsjedniku Hrvatske nakon njenog osamostaljenja bio uistinu nebitan. Međutim sada, kada ulazimo u fazu mikroanaliza i detalja, može se reći da je pobjednik dobio 56% glasova, u odnosu na 44% koliko je pripalo njegovom protukandidatu. Neka se i to zna!

Već prvi dana, nakon historijskog, po Hrvatsku i njen komšiluk te čitav demokratski svijet u širem smislu, 7. februara, Stipe Mesić je u fokusu medijske pozornosti. Mi, koji ga malo bolje znamo i za koga smo navijali (zašto to ne reći?!), možemo kazati da su poslanici "sedme sile" - novinari, sada uistinu došli na svoje. Zahvalnijeg sugovornika, kada je riječ o ljudima iz političkog života, te teško naći. Dok je prethodni predsjednik Hrvatske vodio čak i sudske sporove sa nekim novinarima, koji mu nisu bili skloni (Viktor Ivančić, iz "Feral Tribune-a"), Mesić je upravo na pitanja da li bi on proganjao ljude iz te branje ako bi kritički pisali o njemu, rekao: "Ne, zašto bih! Mi, politički i javni djelatnici moramo biti spremni i na kritike. Bolje se zamejriti vragu nego novinaru!"

No, veoma znakovita su stajališta novog hrvatskog predsjednika po nekim relevantnim političkim i strateškim pitanjima po njegovu zemlju, koju je izrekao odmah nakon izbora, te koja se suštinski razlikuje od onih kojima se deklarirao pokojni Tuđman, ili ih čak prakticirao, na štetu Hrvatske. Naime, upitan ima li namjeru popraviti odnose s SR Jugoslavijom (Čitat: Srbijom, jer druga federalna jedinica prema vanjskom svjetu nastupa već samostalno), Mesić je odgovorio jasno i glasno, dosljedan svome stilu i ranijim opredjeljenjima: "Odnose čemo popraviti onda kada na vlasti u Beogradu budu osvjeđene demokrate!" Čak je izrazio i spremnost da svjedoči protiv Miloševića u Hagu! Isto tako je,

kao prvi čovjek Hrvatske rekao da podržava "napore Crne Gore da sama krči svoj put u Evropu." Mesić je otvoreno podržao i "slobodno Kosovo". Zaista, krupne riječi, barem za nas koji nisimo navikli na tako nešto iz Zagreba, kao ni inače od političara na najvišim pozicijama sa eks-jugoslovenskih prostora. No, Mesić je uvijek takav bio i, hvala Bogu, ostao! Nije reagirao službeni Beograd na te prve izjave novog hrvatskog predsjednika, ali je opravnik poslova Ambasade SRJ u Zagrebu, Vladimir Curguz, izjavio da je to "grubo mešanje u unutrašnje stvari druge države..." Pred drugim predsjednikom samostalne Hrvatske (po mnogima, pa i po ovom autoru, prvim u slobodnoj Hrvatskoj) je mnoštvo problema koje treba riješiti, kako on, tako i Vlada, Sabor te sve institucije države. Svoja temeljna opredjeljenja je, u prvim danima neslužbenog predsjednikovanja samo ponovio, rekavši da će se zalagati da Hrvatska čim prije uđe u Evropsku uniju, te u NATO. Dakle, ova zemlja, putem svog novizabranog prvog čovjeka, konačno gleda u budućnost.

U samoj zemlji, nagomilanih problema što je njemu i novoj izvršnoj i zakonodavnoj vlasti ostavio HDZ i pokojni Tuđman, je na pretek. No, svoju odlučnost i beskompromisnost u rješavanju istih, Stipe Mesić je najavljuvao i u svojoj predizbornoj kampanji, a sada samo ponavlja, opet u svom, šarmantnom stilu. Zanimljiva je njegova izjava uoči drugog kruga vezano za brojne savjetnike bivšeg predsjednika: "Onoga koga su savjetovali više nema. Ja zaista ne znam šta oni gore, na Pantovčaku rade. Gospodin Pavletić (tada v.d. šef države, op.a.) mi je rekao da on ima svoje savjetnike, kao predsjednik Sabora. Onda se postavlja logično pitanje zašto bivši tuđmanovi savjetnici nisu odmah, nakon njegove smrti, podnijeli ostavke. Kada postanem predsjednik, isti dan će dobiti otkaze!" No, veoma je znakovita i odvažna po hrvatsku državu bila Mesićeva odlučnost po pitanju nesuvlisljivih izjava generala Rojsa, također iz vremena predsjedničke kampanje. Naime, ovaj general, poznatiji nekad kao vozač autobusa na relaciji Zagreb-Muenchen, je izjavio da "hrvatska vojska neće podržati Mesića kao predsjednika, ako bude izabran..." odmah je Mesić tražio od v.d. šefa države Vlatka Pavletića da zatraži ostavku od generala Rojsa ili da ga smijeni, jer "prijeti državnim

Bedrudin GUŠIĆ

Vijesti iz Švedske

Piše: Miralem PERVIZOVIC

Priznao podmetanje požara

Jedan od četvorice mladića koji su osumnjičeni i nalaze se u pritvoru, zbog sumnje da su izazvali požar u diskoteci u Geteborgu 1998. godine kada su poginule 63 osobe (među njima i dvije djevojke iz BiH) priznao je ovo kričivo djelo. Mlađi od 19. godina, nenadano se odlučio da kaže istinu te da je i kako podmetnu požar koji je napravio pravi haos u diskoteci i čije su posljedice za mnoge posjetioce trajne (zadobili su opekotine najvišeg stepena). Ovaj mlađi je poslejdjini uhapšen u ova grupe i to u petak, mada je i ranije saslušavan u vezi sa ovim slučajem. Sada se ipak odlučio priznati i dati podatke koji

Vakcina protiv pušenja

Vakcina protiv pušenja je posljednji izum za koji smatraju naučnici da je najdjelotvorniji u borbi s nikotinom. Grupa stručnjaka i naučnika na Karolinskom institutu u Stokholmu radila je tri godine na izumu i usavršavanju ovakve vakcine. Samo jedna vakcina (injekcija) godišnje dovoljna je da se osoba oslobođi ovoga poroka, pušenja. Vakcina radi na principu zaustavljanja da nikotin ne može da prodre do ćelija mozga, gdje je zapravo i centar ljudske ovisnosti za pušenjem. Prvi rezultati govore o velikoj učinkovitosti i da je vakcina potpun udarac protiv pušenja.

govore da su i njegova tri druga bili suočesnici ovoga zločina (ova trojica su pritvoreni od januara ove godine). Bilo je raznih špekulacija u vazni sa ovim požarom, pogotovo iz razloga što su na ovoj zabavi učestvovali skoro isključivo mladi stranci (useljenici). Policija, kao i ranije, i sada ne želi komentarisati ove podatke, ali su se obistinile sumnje (uglavnom stranci) od provg dana da iza ovog zločina stoeje osobe sa rasističkom pozadinom i oni koji mrze strance. Najnovije objelodanjivanje imena sa slikom (smion potez nekih hrabrih novinara) nacističkih voda u Švedskoj (svakim danom sve više dižu glas) pokazao je da neki od njih su povezani sa požarom u getebskoj diskoteci, ali i u niz drugih najtežih kričnih djela (pljačke bnaka i pošta, kradu oružja iz kasarni)...

SPID PONOVO PRVI

Proteklog vikenda Malme je ponovo bio centar sportskih zbivanja u okviru velikog i tradicionalnog međunarodnog turnira za invalide pod imenom Malme Open. Iz 12 zemalja učestvovalo je oko 1000 ekipa u raznim disciplinama, a i ovoga puta nastupili su i predstavnici BiH i to u takmičenjima u sjedećoj odboci. Naši odbokaji bili su nepričuvan takmac za ostale ekipе, te se, kao i prošle godine, pobednik odlučivao između bh ekipa. Konačan redosled je bio sličan ranijem jer nedokućiv takmac za sve odbokaje bila je ekipa SPID iz Sarajeva koja je odbranila prošlogodišnji pobednički pehar, druga je bila ekipa FANTOMI (Sarajevo), a i treći, takođe naš predstavnik, ekipa SIOKA iz Sarajeva.

MAGAZA Hallal Meat CATERING

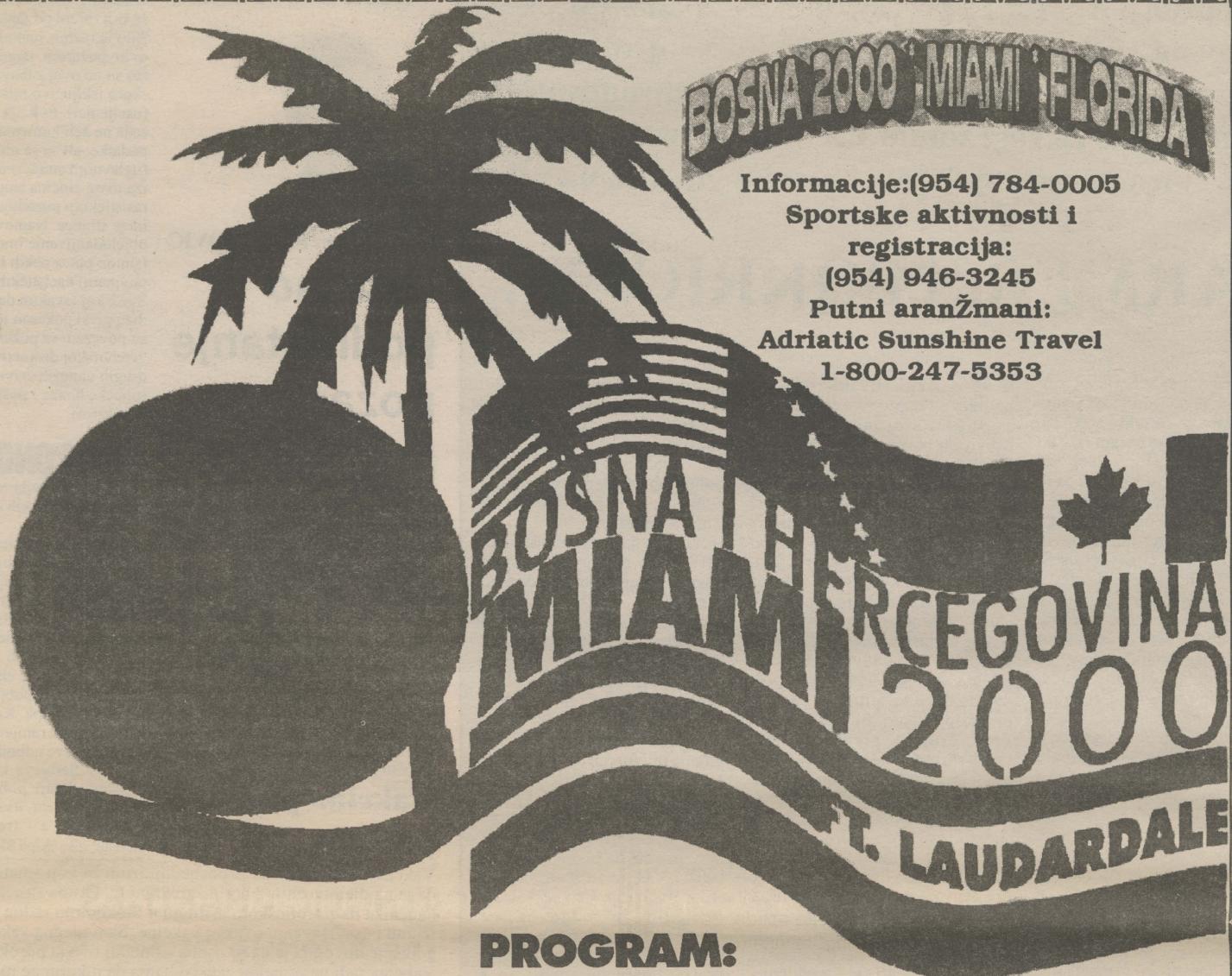
"LJULJHAMİ"

Braće Aga, Dine i Hajra Redžića

44-08 30. Avenue Astoria, NY

Tel: (718) 545-6566

BOSNA 2000 MIAMI FLORIDA

Informacije: (954) 784-0005

Sportske aktivnosti i

registracija:

(954) 946-3245

Putni aranžmani:

Adriatic Sunshine Travel

1-800-247-5353

PROGRAM:

03. Mart 2000. (petak) - Dolazak i smjestaj gostiju

9am - 6pm * TEFERIČ U PARKU NA PLAŽI (FUDBAL, TENIS I ŠAH)

8PM-10PM * NASTUP FOLKLORNIH GRUPA, POZORIŠNA PREDSTAVA "BULBUL"
DRAMSKOG UMJETNIKA FARUKA SOFTIĆA IZ SARAJEVA (ULAZ \$6.00)

04. Mart 2000. (subota)

9am - 5pm * TEFERIČ U PARKU NA PLAŽI I NASTAVAK SPORTSKIH TAKMIČENJA

7PM * OTVARANJE IZLOŽBE SLIKA

7PM - 1am * CENTRALNA MANIFESTACIJA UZ SVEČANU VEČERU (ULAZ \$35.00)

OBRAĆANJE DR. HARISA SILAJDŽIĆA

OBRAĆANJE GENERALA RASIMA DELIĆA

ZABAVNA I NARODNA MUZIKA UZ DRAMSKI DIO PROGRAMA

UČESNICI: SEAD MEMIĆ VAJTA, ŠERIF KONJEVIĆ, ORKESTAR

"BOSNA BEND", TOMBOLA

PROGLAŠENJE POBJEDNIKA SPORTSKIH TAKMIČENJA I DODJELA
NAGRADA I PRIZNANJA

05. Mart 2000. (nedjelja)

9am - 5pm * TEFERIČ U PARKU NA PLAŽI I ISPRAĆAJ GOSTIJU

DODJITE SVI U BOSNU VAS ZOVE

ZAŠTO SU "CHECKING" I "SAVING" RAČUNI VAŽNI

Otvaram "Checking" računa je jedna od najvažnijih koraka ka stvaranju dobre kreditne historije. Ukoliko sve plaćate gotovim novcem, teško će koji kreditor povjerovati vama i vašem načinu manipulisanja sa novcem. Posjedovanje "Checking" računa pojednostavljuje ovaj problem. Vaši čekovi koje ste povratno dobili od svih kojima ste redovno i uredno plaćali račune prikazuje vašu "sliku" i jasno daje do znanja kreditoru da vi sve na vrijeme i uredno plaćate. Svakako je mnogo jeftinije plaćati sa čekovima nego "Money order"-ima jer ti vrijednosni papiri i koštaju. Ako već nemate svoj "Checking" račun, otvorite jedan u najbližoj banci. Izaberite banku koja pruža najpovoljnije uslove poslovanja.

Drugi važan račun koji bi trebali otvoriti je takozvani "Saving" račun. Na tom računu možete ostaviti novac koji ste u stanju uštedjeti svakog mjeseca bez obzira što vi smatrate da je to mali iznos. Evo nekoliko prijedloga kako uštedjeti novac:

- 1.- Kada na primjer dobijete na kraju sedmice vaš ček, izvadite za sebe određenu sumu (\$10, \$25, \$50) i uplatite na svoj "Saving" račun i to prije nego što platite svoje račune. Čak možete srediti u svojoj kompaniji da novac direktno sa vašeg čeka automatski prosljedi na vaš "Saving" račun u iznosu koliki vi želite da bude ili,
- 2.- svakog dana u neku posudu u kući ubacite po jedan dolar. Na taj jedan dolar naveče u istu posudu ispraznite svu siću koja vam se u džepu te večeri našla. Na kraju mjeseca, budite uvjereni, imaćete oko \$50. Tih \$50 svakog prvog u mjesecu položite na vaš "Saving" račun pa će te na kraju godine imati na tom računu 600 dolara.

OPCIJE ZA INVESTIRANJE VAŠEG NOVCA

Banke i Kreditne unije - Vašu uštedevinu vi možete položiti u banku ili kreditnu uniju. Banke i kreditne unije će vam plaćati kamatu. Štednja u bankama

donosi to da suma novca koju držite na računu polahko ali sigurno raste. Što duže štedite, to će iznos vašeg novca još više porasti. Prije nego što novac stavite u banku, raspitajte se za kamatu koju vam oni nude.

"Mutual funds" - Kada investirate u "Mutual funds", mutual fund kompanije upotrebljavaju vaš novac za kupovinu dionica ili vrijednosnih papira. To se ovdje zove kupovina "Shares", "Stocks" i "Bonds" od mnogih različitih kompanija. U Americi uvjek je više novca donosilo ulaganje u "Stockove" nego u banke. Svakako, investiranje u "Stockove" vuče za sobom i veći stepen rizika. Ako na primjer "Stockovi" padnu u vrijednosti, vrijednost novca koji ste uložili u "Mutual Fund" takođe opada. Za razliku od "Saving" računa u banci, "Mutual fund" nije zaštićen federalnim investicijama.

IDA - Je skraćenica od "Individual Development Accounts". To je program gdje novac koji ulažete tj. štedite namjenski za kupovinu kuće, plaćanje školarine za vaše dijete, ili započinjete svoj mali biznis. Kao dio ovog programa vi dobijate pomoć od sponzora jer je IDA nastala od sponzora koje su obično privatne non-profit organizacije dok neke dobijaju državnu-federalnu pomoć. Kada ste uključeni u IDA organizaciju, novac koji uštedite je praćen od strane sponzora. Za svaki vaš ušteđeni dolar, sponzor će dati još jedan. Dakle, jedan vaš namjenski ušteđeni dolar vrijedi još jedan dolar koji će za vas dati sponzor u nekim slučajevima i do četiri. Participacija u IDA fundaciju je obično dozoljen onima koji imaju male prihode (Low-income) i nije rasprostranjen u svim državama. Ukoliko ste zainteresovani za ovakav vid štednje, a želite više informacija o ovoj fundaciji nazovite na telefon:

202-408-9788 ili posjetite njihovu Internet stranicu na www.idanetwork.org.

Povodom vijesti da se američki program za zblizavanje članova bosansko-hercegovačkih familija uskoro zatvara

ZBLIŽAVANJE FAMILIJA U AMERICI - DO JUNA

Mnogi od nas, došli smo u ovu zemlju u toku, ili po završetku rata u Bosni i Hercegovini. Neki stižu i dan-danas u sklopu američkog programa za zblizavanje članova familije. Nedavno smo saznali da će se taj program uskoro ukinuti, bar što se nas tiče. Tim povodom posjetili smo "Refugee resettlement" organizaciju koja pripada "CATHOLIC CHARITIES" u New Yorku gdje smo razgovarali sa gospodrom Doris Hofman. "da, ovaj program američke Vlade uskoro završava sa radom. Posljednji fajl koji može biti ispunjen moraće biti zaključen 15. maja ove godine". Na moje pitanje ko ima prednost, obzirom da je interesovanje za ovaj program još uvijek veliko, gospođa Hofman kaže: "Na prvom mjestu su supruga ili suprug onih osoba koji su već ovdje u Americi, zatim djeca bilo koje starosne dobi ili roditelji koji ovdje u Americi imaju rješen status. Vaši čitaoci mogu doći kod nas i podnijeti zahtijev za dovođenje članova njihovih porodica sa navedenim prioritetom a mi ćemo preuzeti obavezu oko njihovog dovodjenja u Ameriku. Naravno, ukoliko se nama javi najkasnije do 15. maja ove godine."

Osim ove usluge ova humanitarna organizacija pruža pomoć svim onim koji su zainteresovani da podnesu zahtijev za primanje američkog državljanstva. U tom cilju ova organizacija je obezbijedila takozvani "WALK-IN GROUP CITIZENSHIP PROCESSING" na njihovoj lokaciji koja se nalazi na: 1011 First Avenue, na 56. Streetu na 12. spratu od 11am do 4pm i to bez zakazanog "appointmenta". Za informacije o današnjem prijemu na razgovor nazovite (212) 371-1000 ext.2260.

Troškovi prilikom podnošenja zahtijeva su:

- a) Za Immigration: \$250.00 ček ili Money order koji uključuje \$25.00 ya fingerprinting
- b) Naplata za njihove usluge \$125.00.

REFUGEE RESETTLEMENT

CATHOLIC CHARITIES

1011 First Avenue at 55. Street
New York, NY 10022

Jeste li kao porodica kompletni i sretni ???

POSLJEDNJI ZAHTIJEV MOŽE BITI ISPUNJEN DO 15. Maja 2000.

Američki program za zblizavanje porodica iz Bosne i Hercegovine uskoro se zatvara

Nazovite: 212-371-1011 ext.2291

PREDNOST IMAJU: Supruge, djeca razvedenih roditelja bilo koje starosne dobi, ili roditelji onih koji imaju status USA kao: "Permanent resident aliens"; "Refugees"; "Asylees"; "Conditional residents and certain parolees";

ASIMOVA FABRIKA AVIONSKIH DJELOVA

To ne može tako - kažem im ja. Ja nisam imao para da plaćam sekretarice koje će ispijati kahve i pričati a radnici da za njih rade.

Tekst i foto: Š. DŽIDŽOVIĆ

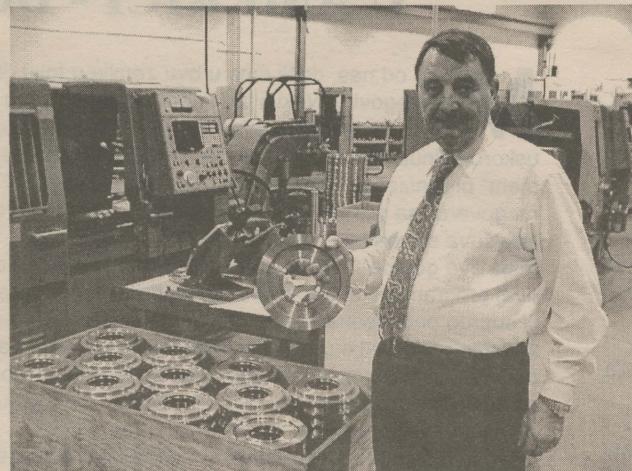
Sabah: Kada i kako ste došli u Ameriku?

A. Puškar: Došao u Ameriku 14. maja 1966. godine. Radio sam u tvornicama. Došao sam iz Bihaća. U Bihaću sam imao svoju obrtničku radnju. Moji prijatelji "komunisti" koji su bili malo ljubomorni i koji su pokušali da mi na svaki način naude. Naime oni su kupili moj biznis ali su računali da su kupovinom mog biznisa kupili i mene. Da bih izbjegao probleme sa njima, spakovao sam se i krenuo za Italiju. Za Italiju sam otišao kao turista ali sam se brzo snašao. Naučio jezik i uspiješno radio tako da sam ubrzo dobio sve potrebne papire kao i svaki regularni Italijan. Nakon nekoliko godina rada, moj brat koji je već bio u Americi poslao mi je papire i ja sam došao ovamo. Nisam prvo došao u Chicago nego sam prvo otišao u Detroit, MI i tu bio kratko vremena dok nisam sredio papire. Ovdje sam imao jednog starog emigranta koji je ovdje došao još 1914. godine. Počeo sam da radim premeštajući se iz kompanije u kompaniju. U Cazinu sam imao radnju hemijske čistione. Ovdje sam radio kao mašin-bravar tj. pravio sam mašinske dijelove. Od 73. godine pravim mašinske dijelove. Počeo sam sa sulanarima u jednoj radionici.

Sabah: Kolika je vrijednost vaše fabrike?

A. Puškar: Ja ne volim o tome da pričam ali sam jednom vodio kombinacije oko prodaje pa znam da se radi o vrijednosti preko 20 miliona dolara.

Ja o tome ne želim pričati prije svega jer meni nije cilj sve ovo prodati nego gledati kako raste i kako se biznis razvija. Imam sina Fuada koji je jako pametan i sposoban a on mi je ujedno i desna ruka. On je tu svakodnevno a ja sve manje i manje. Želja mi je da ostane iza mene moje ime. Tako i Amerikanci rade. Oni, jedan po jedan odlaze ali ime kompanije ostaje zauvijek prenoseći se sa koljenom na koljeno. Ja se sada sve više odmaram a on sve više radi. Vjerovali ili ne, nisam bio na pravom odmoru možda dva puta u životu. Uvijek je bilo nešto preče. Evo sutra konačno, idem na Havaje na jedan duži godišnji odmor. To će biti ujedno i dobar test da vidim dali moj sin može uspiješno voditi kompaniju i bez mene.

Spremno za slanje: Asim Puškar sa jednim od avio djelova

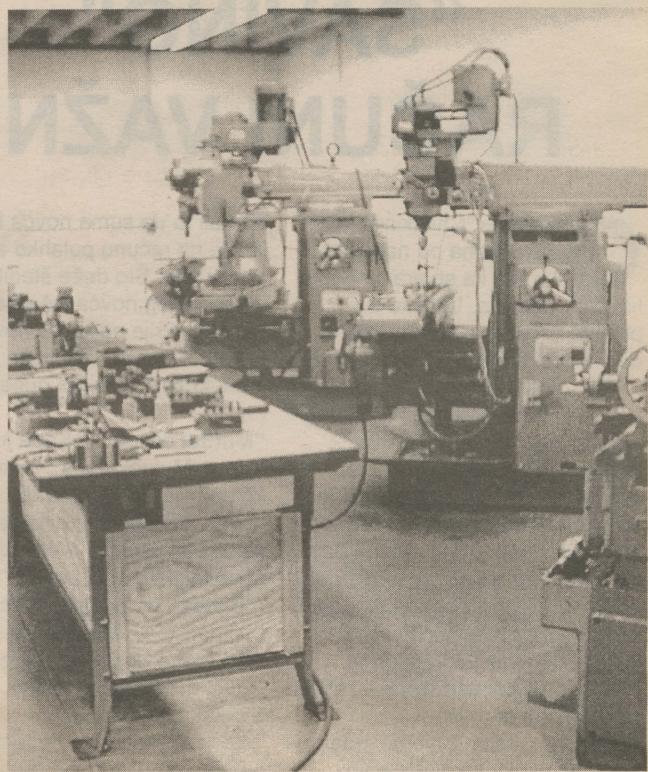
Sabah: Kako ćemo mi Bošnjaci koji smo došli kao izbjeglice najlakše uspijeti?

A. Puškar: Želim svakom Bošnjaku koji je ovdje došao da uspije na poslovnom planu a to može uspijeti samo ako sebi zacrtava neki cilj koji mora juriti i koji će ga uvijek voditi naprijed. Svakim danom treba bar za jedan korak biti bliži svome cilju. Ja bih rekao našim ljudima da ništa neće doći samo. Potrebito je puno radnih sati provesti. Naide se na teške situacije na putu ka tom cilju. Ima kamena, prepreka koje vas obeshrabruju i tjeraju vas da posrnete. Ali, morate ostati dosljedni svom cilju i gledati ići samo naprijed.

drugi ne može napraviti. Nekad sam po cijelu noć razmišljao kako taj dio da napravim. Nisam mogao zaspati dok taj problem u glavi ne riješim. Uvijek sam dobijao nagrade od kompanija za koje sam radio.

Glavni moj cilj je bio da dokažem

sebi, a i drugima svoje kvalitete. Mene su Njemci pitali, koji su završili škole u Njemačkoj, i koji su radili i preko 10 godina nakon završenog zanata, kako to uspijevam. Znali su da ja ne dolazim iz mašinske branje ali su rekli kako to da za isto vrijeme mi napravimo 2 komada - ti napraviš tri, mi napravimo pet - ti napraviš osam. Sjećam se jednom sam naveče dobio skicu dijela koji trebam sutradan uraditi. Bio je j a k o komplikovan. Uzeo sam "print", otišao kući, okupao se i legao da razmislim. Čini mi se da sam t a k o razmišljajući i zaspao. Spavam, a ne spavam. Dode mi skica u glavu i mjere. A onda se pojavi i

Detalj iz pogona

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

ZELJE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

ASIMOVA FABRIKA AVIONSKIH DIJELOVA

sam dio koga trebam uraditi kao da ga vjetar nosi i okreće. Onda mi se u tom košmaru pojavi ponovo pred očima skica tog dijela kojeg trebam uraditi. I tako ujutro kad se "probudim" ja tačno znam odakle da počnem i gdje da ga završim. Tako sam radio i uradio. Od tada su me Njemci zavoljeli i poštovali.

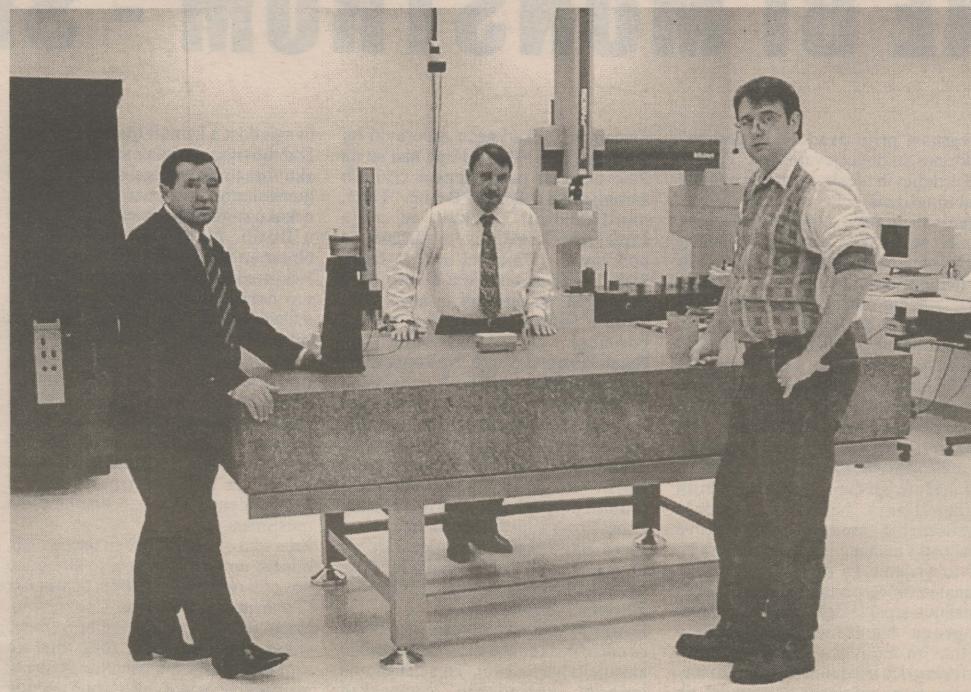
SabaH: Jesu li Njemci znali cijeniti vaš kvalitet?

A. Puškar: Jesu, čak su me jednog dana izabrali za svog princa. To je naziv za najuspješnijeg Njemca u toku jedne godine. U mom slučaju su napravili presedan i mene proglašili svojim princom u Chicagu. To je dan koji se slavi u Njemačkoj i to je dan kad je njemački kralj odlučio da predaje krunu svom sinu. To je bilo 15. Novembra 1986. godine.

SabaH: Naši ljudi često u kahvanama diskutuju koji je najlakši put za uspjeh. U stvari postoji dilema dali da u biznis krenu sami ili da se udruže sa nekim šta vi o ovome mislite?

A. Puškar: Ja mislim da, ako neko ima prijatelja u kojeg ima povjerenja, tj. ukoliko postoji uzajamno povjerenje da je bolje početi sa još jednim, dvojicom, troicom... a ako je tip čovjeka koji nema povjerenja onda može i sam. Osnovno je da ne sjede u kafanama i gube vrijeme nego da preduzimaju konkretne korake u tom pravcu. Ako sjedi u kafani i priča o drugom to je gubljenje vremena, i tako nikad neće uspjeti sam za sebe da nepto napravi. Potrebito je manje se grupisati i manje pričati, nego treba više raditi.

Ja nemam vremena puno da se družim i ne idem puno po mjestima gdje se naši sastaju. Radim puno i sastajem se sa ljudima koji mi daju poslove. Dolazili su ovdje ljudi i iz Bosne da vide moju fabriku i čudili se, u to vrijeme, da ja nemam sekretaricu i ostalo prateće osoblje. Ja im kažem da mi nije potrebna jer ja svoju papirologiju mogu i sam srediti. Sad je nešto drugo. Sada ima puno posla i za sekretaricu i ostale ali tako je to tada bilo. Ja sam radio po cijeli dan za mašinom a navečer sjednem i rješim papirologiju. Radio sam i poslove nabavke sam samcat. Uzmem telefon i pristupim nabavci materijala koji mi je potreban za rad. Kad materijal dođe, uzmem ga i radim na njemu. Oni meni kažu da za ovoliki biznis mi imamo dvadeset sekretarica i ostalih. To ne može tako - kažem im ja. Ja nisam imao para da plaćam sekretarice koje će ispiti kahve i pričati a radnici da za njih rade.

Jedna od skupocijenih mašina

Planiranje proizvodnje: Fuad (desno), Kasim (lijevo) i Asim Puškar

Asim Puškar u radnom kabinetu

S
a
b
a
h

NEW MILLENIUM DISKOTEKA Naša miks zabavna i narodna muzika PRESIDENT'S DAY WEEKEND

NEDJELJA, 20. FEB. OD 8PM. DO 3 AM.

NA ADRESI: 32-10 BROADWAY ASTORIA N.Y.

Biće otvorena svaki drugi vikend

Nova generacija bošnjačkog noćnog života, konačno je ovdje.

"THE ULTIMATE ONE MAN BAND D.J EDIN"

Ulaz samo \$15.00 ... 18 to party - 21 to drink!

Za informacije nazovite (718) 575-3587

Jedna sasvim lična priča u traženju identiteta

"I DA NE BI MONSTRUM - SLOBE"

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Uzbirci pjesama Benjamina Isovica "Uncu sunca" postoji i jedan ovakav stih "i da ne bi Sloba, nikad ne bih došao tobě". Dakle, i poezija i činjenice govore da je ovaj posljednji genocid natjerao Bošnjake da krenu u potragu za vlastitim identitetom. Mnogi su u potrazi a da i ne znaju šta traže, drugi opet prave od svog osjećaja pripadnosti samo vjersku busiju, iz koje ne mogu vidjeti od cega je sve sastavljen mozaik ljudskog bitisanja i opstajanja na dunjaljku. Drugi, malo tiši, pokušavaju dokazati kako naš bošnjački identitet nastaje iz onoga što nam je dala zemlja, tlo na kojem smo se rodili, gdje smo naučili prve riječi materinskog slovenskog jezika. Po tome, nije vjera jedino ono što nas određuje, tu je jezik, pa to što smo se oduvijek miješali sa drugim nacijama i kulturama, pa specifičnost naše kulture kojoj su korijeni duboko u islamu, ali su grane, kroz našu duhovnost, dale vrlo specifične plodove, da spomenemo samo narodne pjesme sevdalinke i narodne igre. Ali jedno je jasno, naše traženje identiteta nije završeno, ono i dalje traje i tražeće ka zna koliko još dugo, baš zbog toga što je sada nastalo suviše dogmatskih utvrđenja i što je previše onih koji lutaju i ne znaju gdje da se skrse. Od nas Bošnjaka sada opet nastaju rasuta ostrvica pameti, ovoga puta po zapadu, koja pokušavaju preživjeti svako samo za sebe. I prvi veći talas...

Nedavno mi je Azra Merdžan u Beču, u razgovoru na ovu temu rekla: "Bila sam prije neki dan na nekom sastanku koji je organizovala institucija za bolje razumijevanje među Austrijancima i strancima. Došli su i predstavnici svih naroda bivše Jugoslavije. Znaš Šta me najviše zabojelo, što se vee na prvi pogled moglo vidjeti koliko su i Hrvati i Srbi već formirani kao nacija, jer su zastupali interese cijele te grupacije u Austriji. Koliko mi Bošnjaci to nismo, jer je svako zastupao nešto svoje ili nije ni znao šta zastupa..."

Gospoda Merdžan inače dobro poznaje situaciju, ona već pet godina radi kao socijalna radnica u Beču, pratila je, zbrinjavala i pomagala mnoge izbjeglice svih narodnosti koje su, bježeći od rata, stizale u ili prolazile kroz Beč. Ona poznaje sve naše slabosti, i pojedinačne i porodične i opštete.

Od tog razgovora ja neprestano razmišljam o tome kako je moguće okupiti nas oko jedne ideje, kako je moguće kod intelektualaca Bošnjaka probuditi osjećaj pripadnosti i odgovornosti prema tom narodu i njegovom osjećenju, njegovom opstanku uopće.

Zbog toga ču ovđe pokušati opisati neka od svojih iskustava, prelomne trenutke u svom životu koji su me ujek vukli bliže mom identitetu. Možda će u tome i drugi prepoznati sebe, pa i to može biti neka osnova za dalje povezivanje.

Bilo mi je dvadeset osam godina, imala sam srednju potrošicu, dvoje djece, prilično tolerantnog supruga koji je imao razumijevanja za moja noćna piskaranja, sve dok ona ne bi ugrozila njegov san i prijestolje razmažila glave porodice. Ali sa nešto ženske dovitljivosti i diplomatičije moglo se odvojiti malo vremena za čitanje i pisanje. A o čemu?! Nije mi padalo na pamet da kroz to tražim neki identitet. Imala sam potrebu sa kojom sam bila rođena da stvarnost koju vidim oko sebe prerađujem u literaturu. Sjećate li se šta nam je bila

stvarnost prije dvadesetak godina? Oko nas su dogorjevale vatre Titovi i Kardeljevih idealja, nastojali ognjevi nacionalizma a mi smo još uvijek vjerovali u neku svjetlu budućnost, nadali se kako će jednoumlje jednog dana preko slobodnih izbora prerasti u demokratiju. Ja sam u to vrijeme pisala svoje obične priče i drame iz života, glavne ličnosti su mi bile većinom žene iz svih bosanskih nacija. Sad mi se čini da sam u svojim prikazivanjem ipak bila najoštira prema narodu iz kojeg sam ja potekla i to upravo zbog toga što su me njegove negativne strane najviše bolje i najviše me se ticale. I sada se sa stidom sjećam svojih tadašnjih razmišljanja. Nisam se osjećala djeličićem tog naroda ali su me njegove slabosti i mahane i te kako nervirale. U to vrijeme su mi u savladavanju zanata zvanog pisanje pomagali jedan istaknuti srpski intelektualac i njegova supruga. Ne želim sad govoriti o njihovim motivima za pomoć, to bi odvelo priču u jednom drugom pravcu. Želim samo nagnaliti da sam od tih ljudi zaista puno učila i naučila, ali u vrijeme prijateljstva ja sam za njih bila, dodešu vrlo talentovana, ali ipak "samo jedna muslimanka". Intimno, to me strašno boljelo, jer sam željela da ne budem samo to. I nisam bila samo ti, ali sam prvo bila baš to, moje bošnjačko porijeklo, da parafraziram Selimovića, bilo je priraso za mene kao koža, i nisam ga mogla sastrugati sa sebe, iako sam to često željela. Činjenica da u mojoj porodici nije bilo poznatih, na sve strane razglašenih, porodičnih nacionalnih mješavinu, ja nisam imala šansu da nađem neku podršku u višim kulturnim sferama ili da me kreatori kulturne politike uopšte primijete. Ostajala sam ujek sama, sa svojim porijeklom i svojom literaturom.

Svakako, nisam bila blesava, vidjela sam kakva se popara kuha Bošnjacima, kraj osamdesetih i početka devedesetih bile su godine straha za mene. Nisam imala nikoga da sa njim razmijenim taj strah, ili da negdje potražim savjet, šta da radimo mi Bošnjaci, kad se nacionalno bjesnilo uvuće u svaku srpsku kuću. Umjesto da tražim sagovornike, ja sam pisala roman "Na jednoj bosanskoj gozbi" i u njega izjevala sve svoje strahove. Kao da sam instinktivno osjećala u kakvoj je opasnosti bošnjačka žena, bila ona obrzovana ili ne, emancipovana ili ne, obučena u dimje ili Verasaceove dizajnerske krpe.

Srpska porodica intelektualaca, koja mi je do juče pomagala da pronađem svoj literarni identitet, počela se ponašati tako da me hvatao još veći strah. Ali, sjećam se dobro, tog trenutka kad sam postala svjesna opasnosti, nisam željela biti ništa drugo nego ono kako sam rođena, Bošnjakinja islamskih korijena, od kojih je nije moglo odvojiti ni evropsko izbjeglice.

Ja znam da se genocid nad Bošnjacima nije mogao spriječiti, i da smo se svih odrekli svog porijekla, i da smo im poklonili sve što je bilo naše... Jednostavno, oni su se, uz sve silno oružje kao i naopak naučenu istoriju, bili nameričili da izravnaju, neke stare račune. A niko nije ni pokušao razjasniti što je ko i koliko kome bio dužan. Ali ujek ču žaliti, zato mi nismo bili svjesniji toga što nam se spremi, sama ta svijest je mogla spasiti hiljade naših života. To što nismo bili formirani kao narod, što nismo imali kolektivnu svijest i samosvjest u odbrani od zla, skupo smo platili.

Sjećam se i nikad neću zaboraviti taj prolećni dan 1992. godine kad su na Pale dovoljni pune šlepere civilnih zarobljenika iz Istočne Bosne. "Turci, mudžahedin!" vikala je moja zapojljena komšinja a slušao je podržavali. "Dajte mi nož, ja ću ih klati." A na kamionima su bili ljudi pokupljeni sa njiva ili iz kuće, neki samo u pidžamama i potkošljama, bosonogi... Oni su kod svojih kuća čekali Božje davanje. Na kamionima sevdalinkom prkosili smrti i mučiteljima. Više nego ikad sam osjećala da pripadam tim ljudima, zapravo svim ljudima kojima se nevinim čini zlo. Mogla sam se prije ljutiti na njih, neke nazivati primitivnim i glupim, nekim skakati za oči što ne šalju djecu u školu ili zbog siledžijskog ponašanja u porodici, ali tog trenutka sam se stresala od svakog udarca kundakom po njihovim glavama i ramenima.

Prošlo je vrijeme, sudbina ili kismet su odredili da se ohavizam koju godinu kasnije u Njemačkoj. To se desilo na jednom zasjedanju bosanskih intelektualaca u Bonnu, koje je bilo organizirao od strane njemačkih vladinih kulturnih institucija i izdavača. Stigli su bardovi pisane riječi iz Bosne, sve znana imena, okićena svojim kosmopolitizmom, ukrašena crnim šeširima. Oni su naravno bili pozvani da govore, ja sam sa drugima bila u publici, da ih slušam. Kako je koji govornik izlazio za mikrofon, mene je sve više obuzimala nelagoda koja se naposljetku pretvorila u rezignaciju. Ono što su govorili, u drugim vremenima sam mogla lakšo prihvati, zaklinjali su se u svoj bosanski duh, jer, evo, jedan Bošnjak se prsio kako ima ženu Šrpkinju, Hrvat kako je on zakleti Bosanac, Srbin je bio ponasan na više toga, a njaviše zbog svoje odlučnosti da ne krene putevima paljanskog planinarenja. Njemački gosti su također pokazivali puno razumijevanja za takve izmiješane, dvorili ih i poticali... Sve je bilo tu, multinacionalizam, multikulturalnost, kosmopolitizam, samo ni jedne riječi o žrtvi, niti o tome čiji su tragovi kulture u protekle dvije godine zbrisani sa zemlje. Kako da su svi skovali zavjeru da, zbog alibija, učine nešto za Bosnu, ali ne i za one koji su samo zbog svog islamskog porijekla osuđeni na smrt. Ja se tog trenutka nisam osjećala dijelom tih umnih bosanskih ljudi. I da jesam, oni me sigurno ne bi prihvatali, jer su htjeli prešutjeti upravo ono o čemu sam ja htjela urlati. Meni se činilo da se iza svakog njihovog nakićenog govora krije prezir prema bošnjacima. Kao da su ih tako optuživali zbog onog što jesu, jer da nije bilo te njihove specifičnosti, ne bi se ni zametno tako krvav kolovrat u Bosni. Nikad nije, ni u najgorim danima rata na Palama, kad je još samo smrt kucala na vratima, nisam bila osmjaljenja i ogorčenja. Svi moji pokušaji da se progovori o sapsavanju žrtve - odbijeni su, u prvom redu od strane bosanske elite. Moram priznati da su Njermci bili spremni da makar čuju nešto o tome, jer im nije bilo jasno, kad je u Bosni sve bilo postalo toliko multikulti, zbog čega se onda uopšte bijemo??

"Nema nam spasa!" mislila sam nakon tog sastanka a slijed ratnih događaja u Bosni je samo potvrdilo moja strahovanja. Željela sam se sakriti u neku pecinu, da do mene ne dođe više

ni svjetlost a kamoli ljudski glasovi. Iz duhovnog mrtvila me trguo poziv aktivista jedne evangelističke crkvene humanitarne organizacije. Do njih je nekako stigao glas da sam ja bila pisac u Bosni, pa su me molili da im objasnim što se tamo zapravo dešava. Neposredno prije toga sam imala jedno vro neprijatno iskustvo, zajedno sa ostalim bosanskim izbjeglicama bila sam gost kod neke druge slične organizacije, ali smo umjesto razgovora bili prisiljeni gledati filmove o nastanku hrišćanstva. Nisam imala ništa protiv takvog obrazovanja, na kraju kraljeva Isus Hrist ima još jedno ime, Issa Pejgamber, ali mi se činilo da nas oni time mame i preobraćenje, ako već nismo pravi muslimani...

Zato sam ove ljude koji su me pozvali, odmah upitala: "Mogu li ja slobodno govoriti ono što ja mislim i osjećam?"

"Pa naravno, zato vas i pozivamo, glasio je odgovor. Bilo je to za mene jedno vrlo teško veče, zbog toga što sam tada znala tek osnovne stvari iz njemačkog jezika, ali i zbog jednog pitanja koje se neprestano variralo: "Šta ste vi, ustvari, kakva ste vi muslimanka? Kakva sam ja muslimanka? Pa, bosanska! Ja sam Bošnjanka, Bošnjakinja, kako god hoćete. Mada sam se trudila, nisam mogla objasniti što znači zapravo biti bosanski musliman, odnosno muslimanka. Kasnije sam danima lupala glavom kako se to uopće može objasnit, da me na nekoj sljedećoj književnoj večeri ne zateknu nespremu. Od tada sam krenula u potragu za svojim identitetom, zapravo ne u potragu, jer sam još onog strašnog dana na Palama kad sam vidjela šta se radi od nevinih ljudi iz Istočne Bosne, znala da je moj usud da pripadam upravo njima i da ja ne želim pobjeći od njega. Ali za mene se, kao i za mnoge druge sunarodnike, otvaralo drugo pitanje, kako nositi taj usud, koji je u mnogim komponentama čvrsto srastao sa vjerom, odnosno islamom, a istovremeno stvarati prostor individualnog samopotrđivanja i slobode misli. Kako samu sebe kulturno definisati. Ili samu sebe, ili nas Bošnjake uopće.

Po svemu sudeći, biće to dug i naporan proces koji će zahtijevati mnoge dijaloge, otvoriti mnoge rasprave. I zahtijevaće neke malo drukčije

intelektualce, koji će stastavati bez nametnutog stida zbog svog projekta. Niko ne može nikoga natjerati da vjeruje, ako se vjera ne nosi u srcu, ne mora se ni glumiti. Ali će prva stepenica na otvaranju dijaloga biti da jedni počnu uvažavati druge, oni koji ne vjeruju, one koji vjeruju, ali i obratno.

Ja sam se u posljednje vrijeme dosta sretala sa našim imamima u dijaspori. I bila sam prijatno iznenadena činjenicom da su medu njima izrasli oni koji su se izdigli iznad uloge mehaničkih tumača vjere. Oni su, u najtežim danima, bili sa ljudima ne samo na namazu, nego su preuzimali dobar dio kulturne i socijalne misije i pokušavali stupati u kontakte sa duhovnim vođama drugih religija. Govorim o svjetlim primjerima, ne moramo ujek isticati one drastično negativne, kojih naravno ima.

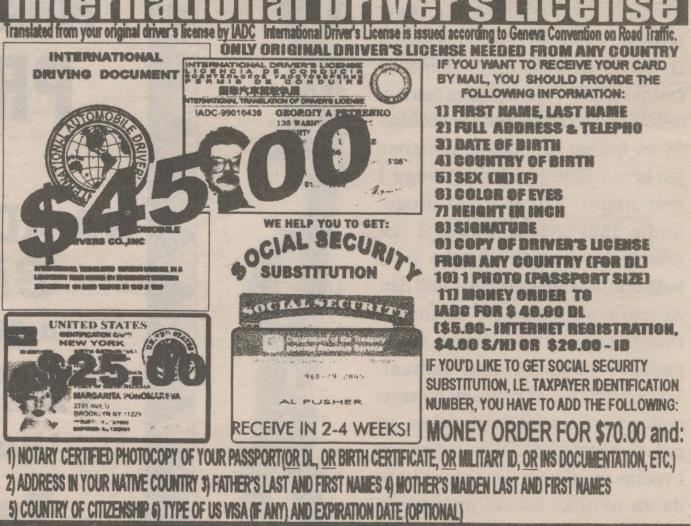
Da završim jednom anegdotom koju sam nedavno čula od imama Advana Ljevakovića u Bošnjačkom islamskom centru Berlinu. Jedan Bošnjak je bio na sahrani jednog veoma uglednog i obrazovanog rahmetlijte, pa su prema tome i ljudi u dženazi bili višeg intelektualnog nivoa. Sutradan je taj čovjek otisao u islamsku zajednicu i upitao jednog visokog vjerskog dostojanstvenika: "Pobogu, što nam ne poslaste nekog drugog hodžu da klanja dženazu i prozbori koju pametnu džematlijama koji su se okupili. Ovaj što je došao, nije znao sastaviti tri rečenice, braka za vjeru kad ima tako slabo obrazovane službenike." Islamski dostojanstvenik se zamislio i upitao: "A koliko ti imaš sinova?" "Četvoricu" "Jedan je advokat, drugi doktor - specijalista, treći inžinjer, najmlađi još studira, studira pravo..." "Lijepo, a što ti nisi dao jednog od sinova u medresu, pa bi vjera dobila jednog rječitog, obrazovanog tumača..."

Što vrijeme više odmiče i ja sam sve više uvjerena da nije dovoljan samo Slobodno munstrum da bismo našli samo sebe i oslobođili se onog sindroma kojeg je Selimović definisao "Bošnjaci su šala istorije."

ČITAJTE SabaH

da bi ste bili obaviješteni!

International Driver's License

1) NOTARIZED PHOTOCOPY OF YOUR PASSPORT (OR DL), BIRTH CERTIFICATE, OR MILITARY ID, OR INS DOCUMENTATION, ETC.
2) ADDRESS IN YOUR NATIVE COUNTRY 3) FATHER'S LAST AND FIRST NAMES 4) MOTHER'S Maiden LAST AND FIRST NAMES
5) COUNTRY OF CITIZENSHIP 6) TYPE OF US VISA (IF ANY) AND EXPIRATION DATE (OPTIONAL)

1739 SHEEPSHEAD BAY RD BROOKLYN NY 11235
Tel.: (718) 891-8159
Office hours Monday-Friday 10-7:30 Saturday-Sunday 10-3 train D & Q to SHEEPSHEAD BAY
SPECIAL PRICE FOR AGENT [HTTP://WWW.IADC-USA.COM](http://WWW.IADC-USA.COM)

Najmanji i najlakši audio sistem

Korporacija Sarp razvila je "najmanji i najtanji" MD plejer na svijetu. Riječ je o modelu MD-ST55 koji sa dimenzijama 71mm x 12.9mm x 78 mm, i težinom od 92 grama obara sve rekorde. Ovaj mini disc audio sistem pojavit će se na tržištu krajem februara a, prema navodima iz korporacije, srednja cijena će biti 277 dolara.

"Petica" iz Borlanda

Inprise/Borland će početkom marta predstaviti novu verziju Borland C++Buildera sa rednim brojem 5. Riječ je o alatu za vizualni razvoj ANSI C++ aplikacija, a poseban naglasak u "petici" stavljen na razvoj Internet aplikacija kroz novi InternetExpress, koji na lak, vizuelan način omogućava razvoj "ultra-tankih" web aplikacija korištenjem DHTML-a i XML-a. Od ostalih novosti tu je XML-bazirani project manager, podrška za ADO (Active Data Objects) sistem pristupa bazama podataka kroz tzv. ADOExpress modul, TeamSource revision control kao i još mnogo toga (opširnije na matičnoj web stranici www.borland.com). Takodje, kompanija je najavila objavljivanje C++ kompajlerske tehnologije na kojoj je baziran Borland C++Builder 5 koja će "srećom" biti besplatna.

Prinova na tržištu monitora

Tržište monitora pojačano je najavljenim ulaskom novoga proizvođača koji će posvemu sudeći predstavljati pravu konkurencoju kompanijama tipa View Sonic. Naime, prvoga aprila, NEC i Mitsubishi počinju sa kooperativnom proizvodnjom ekrana. Nova tvrtka, NEC Mitsubishi Visual Systems Corp imaće 50 miliona dolara početnoga kapitala, a ciljaju na zaradu od 1.9 milijardi dolara od prodaje proizvoda, dok je rok za taj "pomalio pretenciozan" cilj, kraj naredne fiskalne godine.

Copper-chip tehnologija lansirana od strane IBM-a

IBM je predstavio prvi superkompjuter baziran na njegovoj Copper-chip tehnologiji. Copper-bazirani Power3-II procesori su RISC cipovi razvijeni posebno za IBM-ove RS/6000 servere i radne stанице. Prema IBM-u, ovi procesori će biti barem dvostruko brzi od onih iz Sun-a ili SGI/Cray-a. Sa pocetnom cijenom od 46.800 dolara, IBM cilja na tržiste naucnih institucija koje rade slozene proracune, kao što su simulacije nuklearnih eksplozija ili rad sa ljudskim mozgom.

Za napredno elektronsko poslovanje

IBM je najavio svoj novi softverski proizvod - WebSphere Commerce Suite. Paket pruža cijelovito rješenje kompanijama za ulazak u novu generaciju elektronskog poslovanja, štedi vrijeme u provođenju poslovnih aktivnosti, te omogućava povećanje profita. WebSphere Commerce Suite donosi mnoštvo važnih funkcija kao što su izgradnja različitih marketinških programa, grupisanje potrošača (personalizacija), upravljanje sadržajem, analiza poslovanja i izrada izvještaja, vođenje narudžbi i dražbi, a pored toga software se vrlo lako integrira u postojeće operacijske sisteme i procese. Paket omogućava korisniku da kreira vlastitu web aplikaciju za vodjenje elektronske trgovine, bilo da poduzeće tek prelazi na ovakav tip poslovanja, bilo da već ima razvijeni koncept trgovanja. Takodje, pruža i mogućnost personalizacije. Upotrebom ove funkcije potrošači se grupiraju prema zajedničkim karakteristikama čime se dobiva tzv. specifična demografija kupaca. Na osnovu toga preduzeće sastavlja ciljanu ponudu, odnosno kreira elektronski katalog. WebSphere porodica sastoјi se od WebSphere Commerce Suite* serija 4.1 (prijašnji Net.Commerce), WebSphere Commerce Studio* softvera, WebSphere Aplikacijskog Servera, WebSphere platforme. WebSphere Commerce Suite Pro Edition biće u prodaji od 28. februara 2000. godine, na NT, AIX i Solarisu po cijeni od 38.000 \$. Takodje će biti prilagođen platformama AS/400 i S/390. Start Edition (prijašnji Net Commerce Start) na tržištu je već od 1. januara 2000. za NT po cijeni od 9.000 američkih dolara.

Cisco sustiže Microsoft

Nakon objave neočekivano dobrih poslovnih rezultata u zadnjem kvartalu prošle godine, Cisco dionice popele su se na rekordnu vrijednost, tako da je po ukupnoj tržišnoj vrijednosti Cisco došpića na drugo mjesto najvrednijih kompanija. Prvi je, naravno, Microsoft, čija je vrijednost oko 570 milijardi USD, a trenutna je Ciscova vrijednost 482 milijarde USD, čime je prestigao nekad nedodirljivog General Electrica koji je dugo vodio na toj listi. Ovo je nevjerojatan uspjeh za samo 15 godina staru kompaniju koja je veliki bum doživjela procvatom Interneta, osiguravajući opremu za njegovo pokretanje. Prema nekim mišljenjima, Cisco bi mogao uskoro prestići i Microsoft i postati prva kompanija čija će ukupna vrijednost prerasti 1.000 milijardi USD.

Potencijal za budućnost

07.02. (KX) - Texas Instruments užurbano rade na interesantnom projektu poboljšanja operacija DSP-ova, tj. Digital Signal Processor-a. Ovaj procesor bi bio lociran na DIMM memorijskim modulima i sadržavao bi TI C6201 na 200MHz. U paralelnoj konfiguraciji može obradivati 1.6 milijardi instrukcija u sekundi, iako će stvarna brzina biti manja. Ovi PEMM moduli trenutno imaju malu potencijalnu potražnju, ali predstavljaju veliki budući potencijal - volumetričke 3D slike, kao i MPEG-2 kompresija gdje već pokazuju značajna poboljšanja. Postoji neodređeno pitanje što će takav DSP u svijetu gde su CPU-ovi već usasavajuće brzine - TI namjerava smjestiti ovakve PEMM module u PC računala, međutim postoji još jedno tržište za ovakve module - internet uređaji. PEMM moduli mogu umnogome pomoći pri poboljšanju performansi kod slabijih procesorima koji se standardno nalaze u ovakvim aplikacijama

Dolaze nove "Barakude"

Seagate je predstavio nove modele u ušpjesnoj seriji hard diskova Baracuda a prema prvim reakcijama radi se o proizvodu prilično impresivnih performansi. Tako bi prema tehničkim podacima Baracuda ATA II diskovi trebali osiguravati prosječno vrijeme pristupa podacima od 8,2 ms i prijenos podataka prosječnom brzinom 30 MB/s. Primarni razlog takvih specifikacija su ploče diska koje sadrže do 10,2 GB podataka i vrte se brzinom od 7.200 okretaja u minuti. Kako bi se osigurao neometan prijenos podataka, sve je to još potpomognuto internim bufferom od 2MB i podrškom za UltraATA/66 sučelje. Takodje, pored spomenutih performansi, Seagate ističe i izuzetnu otpornost diskova na udarce te poprilično tih rad, što je postignuto upotrebom 3D Protection System i Fluid Dynamic Bearing Motors tehnologija za zaštitu diskova i smanjenje buke. Nove "Barakude" se se na tržištu pojaviti u martu sa raspoloživim kapacitetima od 10,2 do 30,6 GB.

Kerbango Internet radio

Mala američka kompanija Kerbango predstavila je Internet radio uređaj koji omogućuje slušanje Internet radio stanica i drugih streaming sadržaja bez posredovanja računala. Za reprodukciju audio sadržaja Kerbango koristi RealNetworkov RealPlayer G2, a omogućuje spajanje na Internet preko obične telefonske linije uz pomoć ugrađenog V.90 modema, ili preko lokalne mreže kroz Ethernet ulaz. Kerbango uređaj omogućuje i slušanje "običnih" radio stanica putem ugrađenog AM/FM prijemnika, a preko posebnih Kerbango Tuning Service stranica moguće je pristupiti do preko 3000 Internet radio stanica i drugih streaming sadržaja, no korisnik može i direktno preko uređaja odabrat željenu stanicu (adresu). Uređaj bi na tržište trebao stići tokom proljeća i prodavati se po cijeni od oko 300 USD.

Corel Draw i Photo Paint za Linux

Corel je najavio da će uskoro predstaviti svoje Corel Photo Paint i CorelDraw grafickie aplikacije za Linux platformu. To će biti prvi stvarno profesionalni graficki paketi za Linux koji donose mogućnost vrhunske obrade slika na toj brzo rastućoj platformi. Oba paketa trebala bi biti dostupna na tržištu tokom ljeta.

Intel Itanium

Intel je objavio detaljne informacije o svom prvom 64-bitnom procesoru, nazvanom Itanium (Merced), koji bi na tržište trebao stići negdje sredinom godine. Itanium će početno raditi na radnom taktu od 800 MHz i moći će obraditi oko 6,4 milijardi operacija s pomicnim zarezom u sekundi, što je prema Intelovim rječima oko 10 puta više od najbržih današnjih RISC procesora, no obične 32 bitne instrukcije izvršavat će jednako brzo kao i obični Pentium III procesori. Sama jezgra procesora sadrži 25,4 milijuna tranzistora, no sa integriranim 4 MB trećestupanjske cache memorije ima čak 320 milijuna tranzistora, dok, primjerice, Pentium III procesori sa svojih 256 KB cache memorije imaju samo 28 milijuna tranzistora. Prvi chipset koji će podržavati Itanium biti će 460GX, koji omogućuje rad do četiri procesora (iako sam Itanium omogućuje paralelan rad 512 procesora) i do 64 GB SDRAM memorije.

Poštovani čitaoci vaše glasove za jednu od četiri priče koje se ovim brojem završavaju pošaljite na adresu SabaH-a ili telefonom do 25. februara, kada ćemo objaviti koja je priča dobila najviše glasova i naravno \$ 30

DALEKO JE BOSNA

- Vaš status, molim.

- Refugee.

Izbjeglica. Jesam li to morala postati nakon 28 godina provedenih u rodnoj domovini? Pogled mi je kružio po ispaćenim licima oko mene da bi se zaustavio na tri putne torbe i dva usnula mališana pored mojih nogu. Pognute glave i skupljeni ramena sjedio je do njih moj otac krijući suze i bolni pogled od mene. Taj divni čovjek tako pun razumijevanja i snage za sve nas odjednom je bio slomljen, uništen. Zajecala sam tiho i pogledala u majku. Pozvala me nijemom kretnjom da izademo van. Tek pred vratima aerodomske zgrade u Splitu zaplakala sam glasno i jecajući pala majci u zgrijlaj. Tješila me kako je najbolje znala i umjela zatomljujući vlastite suze. Znala sam, plakaće kasnije kada ja to ne budem mogla vidjeti, kada njeni glasni uzdasi ne budu mogli povrijediti još jače moje slomljeno srce. - Majko, ja ne bih da idem. - protisnula sam kroz suze, a ona me još jače stisnula u svom umirujućem zagljaju milujući me po kosi kao da sam još uvijek malo dijete.

- Moraš dušo, moraš. Pogledaj ono dvoje mališana i vidjećeš da moraš. Šta će oni da jedu sutra, od čega ćeš da ih školuješ? Ne plači i budi hrabra. Ja bih zbog tebe i tvog brata i na kraj svijeta išla. Njene riječi dale su mi snage i pomogle da se pomirim sa sudbinom. Vrijeme je vrtoglavom brzinom odmicalo i blizlo se trenutak našeg rastanka. Pitala sam se hoću li moći izdržati očev i bratov zagrljav. Majku sam drugačije doživljavala, ona je za mene uvijek bila heroj i borac, mogla sam se na nju osloniti da će utješiti mog uplakanog oca i brata. O, Allahu, ko će utješiti mene kada se vinem u plavo praskozorje tek nadolazećeg sutra?

Glas preko zvučnika pozivao je sve putnike da dođu do izlaza i pripreme svoje dokumente. Putnici, kave li životne ironije, bili su sve same izbjeglice pretovarene torbama, paketima i uplakanom djecom. Stisnula sam se uz muža tražeći mrvicu potpore i snage da izdržim. Moj otac zagrljio je moju djecu i ljubio ih naizmjene ne želeti ih ispustiti iz ruku. Njegovi jedini i ljubljeni unuci odlaze u tu daleku Ameriku i ko zna kad i ko zna gdje će ih opet mili dedo zagrliti. Moj i bratov pogled spojili su se u jedno da bismo glasno plačući pali jedo drugom u zagrljav. Njegove ruke stiskale su me kao čelični obruč, a lijepo lice bilo obljeleno suzama. Prvi put je plakao, taj snažni muškarac plakao je kao dijete.

- Seko, kako ću ja bez tebe?

- Mili brate, dušo moja. Nemoj nikad zaboraviti da te volim više od same sebe. I... čuvaj nam i pazi roditelje. Oni sada samo u tvoje oči gledaju. Nemoj me razočarati.

Poljubila sam ga i istrgala se iz njegova naručja. Tableta za smirenje počela je djelovati, srce mi više nije tako glasno lupalo i mogla sam se koliko-toliko smiriti. Rastanak sa roditeljima najteže mi je pao. Dugo sam poslije toga plakala i uzdisala prokljujući sve vlade i sve sisteme koji su bili krivi

za bezbrojne rastanke na ovom aerodromu. Od Splita do Rima nismo dugo putovali. Tek u Italiji, čekajući satima na naredni let, mogla sam se prepustiti suzama i bolu zbog rastanka. Samo Bog zna kada ću ponovo dodirnuti tlo rodne domovine. Djeca su bila poslušna, samo s vremenom na vrijeme tiho bi zaplakali stiskajući se uz mene. Stalno su pitali kad će dedi i nani, a ja nisam znala odgovor. Nisam im mogla čak ni lagati, nisam imala snage ni za bezočne laži kao "vratićemo se sutra, mili moji". Zar sam trebala govoriti nešto u šta ni sama nisam vjerovala? Nas četvoro, sa tri putne torbe u koje je stalo sve što smo stjecali godinama, sjedili smo stisnuti jedno uz drugog čekajući da prozovu izbjeglice za naredni let. U životu sam svašta bila, pisac, spiker, novinar, radnik, majka, domaćica, ali nikad nisam ni sanjala da ću biti izbjeglica. Strašne li riječi, još teže neizvjesnosti koje ona sa sobom donosi. Nakon osam dugih sati u kojima smo promrili i izglađnjeli gotovo molili za nastavak puta konačno su nas poveli. Velika bijela ptica ponovo je utjerala strah u naše kosti. Zar ćemo morati u to da uđemo i što je još gore u tome da budemo više od osam sati? Noge su me izdavale dok sam klecajući ulazila u veliki prekookeanski avion. Morali smo sjediti dvoje po dvoje tako da sam sa mlađom kćerkom sjedila na drugoj strani reda, dok je moj muž sa sinom bio smešten pored prozora. Nisam bila daleko, tek korak ili dva, ali kao da nas je pola svijeta dijelilo. Trebala sam svoju porodicu na okupu u svakom trenutku, nisam mogla zamisliti da budemo odvojeni makar jedan tren. Sada znam da mi je trebala sigurnost i snaga mog muža koju sam odvukljev crplja iz njega. Bio je tako različit od mene, uvijek je nalazio nešto lijepo tamo gdje ja nisam vidjela ničeg dobrog. Dolazak u New York značio je i konačno pomirenje sa sudbinom. U riječi izbjeglica koja ja navirala kroz dugački hol aerodomske zgrade mogla se vidjeti samo tuga i patnja. Svi su bili umorni, nikom nije bilo ni do koga i ni do čega. Mlada žena sa troje tek probodale djece izdvojila se iz reda i činilo se da želi sjesti na hladni pod kao što su to učinili i ostali, ali nije. Bez riječi je skliznula ispuštajući ruke svoje djece. Oko nje se začas stvorila gužva koju ni doktor kojeg su pozvali nije mogao rastjerati. Tri malene glavice počivale su na njenim prsima jecajući i dozivajući "mama". Kasnije smo saznali da se ta mlada žena onesvijestila od gladi i umora. Zašto je bila gladna kada se u avionu moglo jesti, čula su se pitanja sa strane, a ja sam tek u malom motelu u Chicagu saznala odgovor. Svu hranu koju je dobijala krila je i ostavljala u džepove i torbu bojeći se za svoje mališane. Misliла је kako je ovaj put dugačak i ko zna šta ih sve

čeka prije konačnog cilja. Htjela sam joj reći kako ovo više nije Bosna ni Srebrenica, ali sam ipak prešutjela. Zar sve mi majke bosanske nismo bile iste? Iste su nas priče vezivale, ista sudbina slala nas je preko bijelog svijeta. U New Yorku su nam pregledali dokumentaciju, podijelili plave kese sa izbjegličkim brojevima i na naša prsa zaliđepili oznake. Pomisao da ličimo na logoraše iz davne 1941. natjerala je stid u moje obuze. Zar, da poslije svega što sam učinila za svoju zemlju i svoj narod, sa svojom porodicom ovako sramno započinjem novi život? Branili smo svoju zemlju, davali joj sve od sebe, puzali kroz blatinjavi tunel da donesemo hranu i odjeću djeci, u dugim redovima čekali na kap ovode i koru hljeba, da bi na kraju završili kao izbjeglice, jer u svojoj zemlji nismo imali ni posla ni krova nad glavom. Eh, živote, gorke li su ove suze što nam ih kao poputinu daješ. Sati čekanja na let za Chicago i nisu bili tako dugi kao oni u Rimu. Malo smo se opustili, razgovarali, razmjenjivali životne priče. Upoznala sam tako jednu staru nanu i pitala je što je nju nagnalo tako staru na ovaj daleki put. - E dijete moje, da je nana mogla ostati ostala bi, ali nije. Ko će o meni brinuti tamo ovako staroj i nemoćnoj kad osim ovog sina i snahe nikog više nemam? Imala sam ja još tri sina, ali rat mi ih uze, ote ih od mene, a vidi kako mi sad vraća. Svoje kosti ostavici među strancima i u tuđoj zemlji. Ko će

meni na mezar doći kada jednom sin i snaha odluče da se vrate u Bosnu? Pri tom je zaplakala brišući oči krajičkom stare mahrame, dok su joj se krhka ramena tresla od tihih jecaja. Nisam je više vidjela, jer smo se tu, u New Yorku, razdvojili i svkao je pošao na svoju stranu odnoseći sa sobom breme svoje životne priče. Mi smo nastavili put ka Chicagu da bismo tu i prenoćili u malom motelu pored puta. Osjećala sam snažnu potrebu za hranom i snom, ali ono što su nam donijeli za večeru niko od nas nije mogao ni okusiti. Američka hrana izgledala je čudno i sumnjivo, pa smo potražili preostale sendviče napravljenje još u Bosni. Lijepa je bila naša hrana, hleb se mrvio, a kajmaka više i nije bilo, ali je mirisala na Bosnu, na rodni kraj. Rano idućeg jutra nastavili smo put. Sada nas je bilo samo petoro, toliko je naime Bosanaca letjelo prema Boiseu. Mlada djevojka iz Mostara ničim nije odavala da je uplašena ili nesigurna mada je putovala sama. Rekla je da se zove Aida i da će samo za kratko biti sama u Boiseu, jer njen zaručnik namjerava doći k njoj čim završi preostale formalnosti oko puta. Razgovor s njom učinio je da se opustim i vredrije gledam na novonastalu situaciju. Kad je mogla ona sama potegnuti ovoliki put u potrazi za boljim životom zašto onda ne bih mogla i ja koja sam imala muža i dvoje krasne djece pored sebe? Boise je bio mali grad i suprotno mojim očekivanjima vrlo lijep i

topao. Pomislila sam tada, posmatrajući okolinu oko sebe, kako bih u ovom gradu ipak mogla sagraditi novi dom sa svojom porodicom. Bojažljiva i posramljena žena puna predrasuda i sumnjičenja vrlo brzo je ustupila mjesto novoj, hrabrijoj, snažnijoj i isretnijoj nego ikad prije. Moj muž i ja sada imamo svoj topli dom, predivnu baštu punu raznolikog cvijeća i još jednog člana porodice. Malena i crnokosa jedvojčica odlučila se roditi baš ovdje nakon jedanaest godina našeg braka, kao da je svojim dolaskom željela reći da je naša sreća sada potpuna, a ona je na nju stavila krunu. Da, naša djeca naša su radost, a vjera koja nas nikada nije napuštalna naša je zvijezda vodilja. Često, dok samo zvijezde trepne na nebu i obasjavaju usnuli grad padam licem na sedždu zahvaljujući iz dubine srca za sreću i ljubav koje imamo, za lijepu trenutke koje đelimo. A kad se u postelji smirim u san mi dolaze stari roditelji, njihove suze na rastanku i bratove ruke koje me grle. Sanjam i čekam da u ovom rahatluku i Allahovoj blagodati kojom nas obasipa zagrlim i poljubim one s kojim ostade pola moga srca. Jednog dana i to će biti, moje će srce opet postati jedna cjelina, a tek rođena djevojčica zvaće umilno "dedo, nano". Biće i to, inshallah.

Elvedina TUCAKOVIC

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zasluzuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite 718 769-1409
AMIR SUKALIC

917 439-4971

O SUNCU I MJESECU

Lako ova dva nebeska tijela potpuno zaslužuju biti samostalna tema ovih mojih "Momenata", toliko su međusobno povezana, interaktivna, da je bilo normalno spojiti ih u jednu cjelinu, posvetiti im ovaj prostor da ga dijele, obilježe, ostave svoj trag.

Još iz škole znamo, učili su nas da je Sunce izvor svjetlosti, a da je Mjesec obasjan, odnosno da ne svijetli svojim izvodom. Evo nam prve razlike. Ali, istovremeno i velike sličnosti, jer oboje daju svjetlost, obasjavaju put, vode nas. Jer, po položaju Sunca i njegove sjene na tlu možemo u bilo koje doba dana odrediti koliko je sati, a Mjesec je taj čije nam mjene, faze, ukazuju na protok vremena, obilježavaju završetak odnosno početak novog ciklusa, od punog mjeseca pa do mlađaka. Upravo zato je i islamski kalendar, koji je lunarni, najispravniji u mjerenu vremena i brojanju dana.

Čudna je ta veza između Mjeseca i čovjeka i njegove psihe. U noćima punog Mjeseca, puno ljudi sa kojima sam pričala o tome, a znam i iz vlastitog iskustva, ne mogu zaspasti do dugo u noć ili su nemirni i učestalo se bude, sanjačući neke čudne, čak i za svjet snova neobične stvari. Što je to što proradi, što se probudi upravo kad Mjesec dostigne svoju puninu, kraj nekog svog zamišljenog puta, da bi sljedeće noći ponovo i strpljivo krenuo otpocetka? Možda se u tom trenu upravo najbolje osjeti nasa veza sa cijelim svemirom, sa svim Božjim kreacijama, što nam treba pomoći da bolje shvatimo savršenost i međusobno upotpunavanje svega stvorenog, što tek kao jedna cjelina dostiže svoj krajnji sklad i ravnotežu. Sam pogled prema nebu u vedroj noći, na kojem se ocrtava srebreni Mjesec, ma u kojoj od svojih faza bio, pa zvijezde koje ga okružuju, dovoljno je da čovjek zastane i uživajući u ljepoti prizora oda priznanje Stvoritelju. Da ne govorimo o tome kako je Mjesec jedini putokaz u noći, kad zahvaljujući njemu vidimo stazu po kojoj idemo, pomaže nam da se ne izgubimo. I tu dolazimo do one točke gdje možemo usporediti to njegovo svjetlo, tu noćnu vodilju tamnim ovozemaljskim putovima, sa svjetlošću Objave i Vjere, koja nas vodi i čuva od mraka ovozemaljskih puteva (u prošlom "SabaH-u" bilo je riječi o razlici između putova i puteva). Ono Mjesčevo nas vodi noću, a ovo drugo bi trebalo i danju i noću, cijelog nam životnog vijeka.

I.V.

Sunce je, sa druge strane, izvor svjetla, topline, života. Sve to u njemu. Stvoreno je da nam učini naš opstanak mogućim, mislim na sva živa stvorenja, jer je svima jednako potrebitno. A upravo zbog svoje svjetlosti, često se s njime uspoređuje neka osoba koja ima visoke ljudske kvalitete, koju uzdižu od drugih, od mase. Dostojevski u "Zločinu i kazni" tako jednostavno kaže jednu tako lijepu i duboku misao: "Budite sunce pa će vas svi vidjeti!". Zaista je tako. Jer upravo ako je čovjek dobar, ako mu je duša čista od onog zlog, iz njega će izbijati te kvalitete, zračiti će, baš kao i Sunce. U tome i jeste dubina ove misli Dostojevskog, koja kad se pročita i o njoj razmisli, ima svoj potpuni smisao. I upravo to svjetlo koje će izbijati iz nas, imat će tako pozitivan efekat na one oko nas, zračiti ćemo pozitivnim i tako činiti dobro. Sve se planete Sunčevog sistema, pa i ova naša Zemlja, vrte oko njega, što opet nije slučajno, je ono je taj centar, tako je zamišljeno i stvoreno, da bi se kroz to kruženje izmjenjivali dani i noći, da bi život tekaо svojim ustaljenim tokom.

Sunce danju, a Mjesec noću, to su neke polazne točke, neki putokazi da nam skrenu pažnju, usmjere, pokažu. Pa, upravo u duhu tog putokaza i objašnjenja, evo još jednog primjera. Slova arapske abecede podijeljena su u dvije skupine: Sunčeva i Mjeseceva (Ashams i Alkamarija). Podjela postoji upravo zbog nekih gramatičkih pravila vezanih za svaku skupinu, ali divno je to da su upravo ove dvije riječi u Arapskom jeziku uzete kao tipični predstavnici svoje grupe, i pojima su one doble nazive. Kao i sve drugo, ni ovo nije slučajno. Nije slučajno da nisu skupa, već su nosioci, primjeri za zakone (ovdje gramatičke), i ne daju se mijesati, baš kao što je nemoguće pomiješati dan i noć, pa da Sunce zasije noću, a da Mjesec osvane ujutro. Jer, sve je u svom redu i skladu. Na nama nije da se pitamo zašto i kako. Sve je tu, već stvoreno, naše je samo da vidimo taj smisao prisutan i na nebu i na zemlji, i na svemu između, pa da u skladu sa tim i živimo. Kao i Sunce i Mjesec, u slozi i miru, poštivajući svoj prostor i vrijeme, ne remeteći svjetlovni mir i perekad zalazeći u tuđe prostore i želeći zauzeti njihovo mjesto. Pa, ugledajmo se u ove Božje kreacije.

Pripremila: I.V.

18.2.

1688 - Prvi javni protest protiv ropstva od strane bijelaca, članova "Religioznog društva prijatelja" (Religious Society of Friends) u Germantownu, država Pensilvanijska. To

si bili KVEKERI, kako su se popularno zvali članovi tog društva, imigranti iz Njemačke. Kvekeri postoje i danas kao kršćanski pokret osnovan u Engleskoj, osnivač je George Fox, početkom 1650. godine.

1930 - Otkriven 9. planet Sunčevog sistema, u Lowell Observatoriju u Flagstaffu, Arizona i on je najudaljeniji od Sunca.

1986 - "Living in America", pjesma Jamesa Browna, najslušanija u Americi na ovaj dan

-45. rođendan glumca JOHNA TRAVOLTE (hit filmovi "Grozica subotnje večeri" i "Briljant" iz sedamdesetih godina, kao i "Look Who's Talking", "Michael", "Generalova kć", "Face Off" devedesetih godina)

19.2.

1924. - Rođen glumac Oskarovac Lee Marvin (za glavnu ulogu u filmu "Cat Ballou")

1942. - Franklin D. Roosevelt, američki predsjednik za vrijeme 2. svjetskog rata, potpisuje Izvrsnu Naredbu broj 9066 o uklanjanju svih stanovnika iz ratnih zona, 10 tjedana nakon što su Japanci bombardirali američku vojnu bazu Pearl Harbor.

Vojска proglašava američku zapadnu obalu takvom zonom (tu su živjeli uglavnom Amerikanci japanskog porijekla). Do juna iste godine više od 110.000

japanskih Amerikanaca je preseljeno u udaljene kampove koje su izgradili američki vojnici. Tako su živjeli 2 i pol godine u vrlo teškim uvjetima, sve do donesenja

Proklamacije 21., kojom se početkom januara 1945. godine dozvoljava

povratak evakuiranim

Japancima na zapadnu obalu Amerike.

1976. - "50 Ways to Leave Your Lover", pjesma Paula Simona, vodeća po slušanosti

20.2.

1725. - Američki kolonisti, dobrovoljci iz New Hampshira, prvi puta vrše skalpiranje,

prihvatajući taj običaj Indijanaca, skidajući skalp deseterici starosjedioca

prilikom jedne ekspedicije. Dobijaju nagradu

tadašnje vlasti od oko 100 funti po

skalpu. Iako se

skalpiranje vršilo i u Evropi i Aziji, vezuje se samo uz Indijance.

1925. - Rođen režiser Robert Altman (filmovi "M.A.S.H.", "Nashville")

1927. - Rođen glumac Sidney Poitier, Oskarovac (za glavnu ulogu u filmu "Lillies of the Field" 1963. godine, publici poznat po ulozi u filmu "Pogodi tko dolazi na večeru" sa Catherine Hepburn i Spencerom Tracijem)

1942. - Proglasaši prvi američki letački as za vrijeme 2. svjetskog rata. Bio je to poručnik Edward "Butch" O'Hare koji je u jugozapadnom Pacifiku letio na bombarderu "Lexington" boreći se protiv Japanaca. Međunarodni aerodrom u Cikagu "O'Hare" dobio je naziv po njemu.

1962. - John Glenn postaje prvi Amerikanac koji leti u orbitu. Let oko Zemlje bio je u brodu "Friendship 7". 36 godina kasnije (1998), sada Senator države Ohio, Glenn

provodi 9 dana u svemiru u brodu "Discovery" i tako postaje najstariji čovjek na svijetu koji je putovao u svemir. Bio je dio NASA istraživanja o zdravstvenim problemima i starenju.

21.2. - **PRESIDENT'S DAY**, praznik kojim se obilježava rođenje 1. predsjednika Sjedinjenih Američkih Država. To je bio GEORGE WASHINGTON (1732-1799).

Ovaj dan je državni praznik koji se slavi u ponedjeljak najbliži 22. februaru, danu kada je Washington rođen.

1885. - Posvećen "Washington Monument" (Washingtonski spomenik), u Washingtonu, D.C. prvom predsjedniku SAD, revolucionarnom heroju Georgu Washingtonu.

Spomenik je posvećen tek 100 godina nakon što je izgrađen.

1965. - Ubijen MALCOLM X, afričko-američki nacionalist i religijski vođa, u New York

Citiju, za vrijeme obraćanja članovima svoje organizacije "Organisation of Afro-American Unity". Za razliku od Martina Luthera Kinga, također borac za ljudska prava i jednakost, koji se zalagao za mirno rješenje problema i postizanje ravnopravnosti,

Malcolm X je pozivao na borbu

svim potrebnim sredstvima.

1972. - Richard Nixon, američki predsjednik, stiže u Peking, Kina, u prvi predsjednički posjet toj zemlji u američkoj povijesti.

22.2.

1732. - Rođen George Washington, prvi predsjednik Sjedinjenih Američkih Država **1819.** - Florida postaje američki teritorij, nakon potpisivanja kupovnog ugovora sa

Spanjolskom, čija je to bila kolonija od 1565. godine, u kojem periodu je samo dvadesetak godina pripadala Britancima (sredinom 18. stoljeća).

1924. - Prvi radio prijenos iz Bijele Kuće. Tadašnji predsjednik Amerike Calvin Coolige

održao je govor povodom 192. godišnjice rođenja Georga Washingtona, prvog predsjednika SAD.

1932. - Rođen Edward Kennedy, demokrat iz države Masacusets, američki Senator, brat

35. američkog predsjednika Johna F. Kennedija

23.2.

1836. - Počinje meksička opsada tvrđave ALAMO sa 4000 vojnika, dok je u Alamu bilo

svega 144 Teksašana i drugih Amerikanaca.

1939. - Rođen glumac i režiser Peter Fonda (sin filmskog veterana Henry Fonda, sestra Jane Fonda također poznata glumica, udana za medijskog mogula Teda Turnera)

1942. - Japanci bombardiraju rafineriju naftne u Kaliforniji, za vrijeme 2. svjetskog rata, oko 12 milja sjeverno od Santa Barbare, sa podmornice "I-17". To je bio prvi napad bombardiranjem na Ameriku u 2. svjetskom ratu.

24.2.

1868. - Andrew Johnson, američki predsjednik, smijenjen s dužnosti, prvi u povijesti,

nakon odluke Zastupničkog doma, prvenstveno zbog njegove odluke o smjenjivanju s dužnosti ratnog ministra Edwina M. Stantonu, koja je bila protuzakonita.

1991. - Započinje kopnena invazija na Irak, u Zaljevskom ratu, nakon 6 tijedana intenzivnog bombardiranja.

Josip Vrbic

ZAKLJUČAK

Umjesto nekog učenog, političkog i filozofskog zaključka, ispričat će vam jednu priču. Kažu, da jedna slika vrijedi koliko i hiljadu riječi, a jedna priča koliko i hiljadu sluka. Ovu dolje priču mi je ispričao čudan jedan čovjek u veoma tajanstvenoj okolnosti. Osjetio sam silnu potrebu da tu priču objavim, jer iskreno vjerujem da priča nije tek slučajna.

Bilo je to ne baš tako davno, u sumraku komunističkog režima. Doveli milicioneri nekog mladića u sarajevski Centralni zator. Gurnuše ga u hladnu i mračnu ćeliju, a on našavši se u njoj, pomisli da je u nekakvoj jami odakle više nema izlaza. Oči mu se nisu bile još navikle na tamu, pa je ostao stajati. Osjećao je vonj vlage i smrad prašine, ali to ga nije mnogo smetalo kao što ga je smetala pominšao da nitko ne zna ni gdje je, a ni što je s njim; i završit će, mislio je, nepoznat na nečijem bunjištu...

I dok je, duševno i tjelesno skršen, u sebi i za sebe očajavao, ču glas iz jendog od onih mračnih čoškova ćelije:

- Pa dobro, bolan, sjedi tamo u svoj budžak, što si te ukočio ko crkveni črak.

Mladić se obazre oko sebe i tek tada prepozna u lijevom čošku ispred sebe neku čovječiju spodobu ognutu u sivu poderanu deku; samo joj lice iz nje viri. Po bradi i dugoj kosi, zaključio je, da se radi o nekom latalici, valjda hipiju. Priče on tom prikrivenom licu i pruži mi ruku, ali čovjek ispod njega se i ne pomaknu.

- Dobra večer! - uljudno pozdravi mladić, ali ne dobi odgovora. - Kako se zovete? - priputita mladić, a on se samo ljenio krenu oko sebe, i opet ni reče.

Mladić, malo zburnjen, opet će, ali malo povišenim glasom - Kako se zovete? Ja sam... - zazinuh, ali se predomisli i ne reče mu svoje ime.

- Jeli ti to sa mnom razgovaraš? - tek sada se javi ono kosato lice iz ogarta.

- Da, a skim bi drugim? Skoro se nasmija mladić misleći da ga ovaj želi malo raspoložiti.

- Nego znaš šta, momče - poče ovaj iz pokrivača, ali ovoga puta ozbiljno i dosta uvjerljivo. - kako se mi zovemo, to se tebe ne bi trebalo ticati, nego bilo bi ti bolje da se zamotaš u svoju deku, ovako kao i ja, pa razmišljaj tamo o svom budžaku o svemu što si napravo i što nisi napravio. Zato si, sve mi se čini, ovamo i došo, a ne da se razbacuješ sa svojim finim gradskim manirima, kao da smo mi ostali konji.

- Ko je reko da ste konji? - usprutiv se mladić i ne bi mu po volji pa se ko naljuti, ali ipak posluša bradonju, uze onu prljavu deku s poda i poče je razmatrati.

- Šta je gledaš, kao da ćeš s njom na pazar - opet će nepoznati iz svog čoška. Mladić je šutio.

- To je jedina deka što je ostala, a ja sam, naravno, uzeo bolju - opet će nepoznati mladiću, a on je šutio. - Mislim da sam ti napravio čak i uslugu da sam ne moraš birati manje od dva zla, kako to vi učeni ljudi kažeš.

Ima nešto u njemu što me smiruje, pa čak i veseli, u sebi će mladić, pa se ogrun dekom kao i on; sjede u svoj vlastiti budžak, nasloni glavu na koljena i poče razmišljati...

Poče se sjećati ono malo života što je proživio, mada se to jedva i moglo nazvati življenjem. I eto, pomisli, došlo vrijeme da ga skonča u ovoj jazbini s nekim mrzvoljastim beskućnikom kojeg u životu nije nikad

ni sreo, ni vido; a da ga je i vido... i tu mu misao zastade... Hiljede sam ovakvih ljudi sreo u životu, ali eto, nisam se na njih ni obzirao, a sada, ostoam sam s jednim od njih. Oh Bože moj!, uzdahnu mladić, kako malo poznajem ovaj svijet i kako mi je malo stalo do njega. I osjeti da je i tu zakazao, pa poče i sam opravljavati sve ovo što mu se dogodilo, jer da bolje nije ni zasluzio.

Razmišljaо je, optuživao sam sebe, kajao se za koješt, žalio za svojim miliim i dragim, i oprashtao se sa svima redom. Mislio je da će graditi bolju dudućnost, a on evo, skapaje u ovoj jazbini kao nekada Matosov štakor u Parizu. Kakva razlika, mislio je: on u Parizu, a ja u Sarajevu, oba štakora; i dode mu da zaplače, jer od svih opcija koje je imao, ta mu se činila još i najjednostavnijom, i pa i najprirodnjom. I u tvoj svojoj duševnoj agoniji, osjeti nečiju ruku na svom ramenu; podiže glavu i spazi onog s ogrtaćem iznad sebe.

- Ustan! - ovaj će mladiću, kao da mu nareduje.

Mladić ustane i primijeti da su istoga rasta.

- Po mom islamskom zakonu, meni je vrijeme za molitvu, a ni tebi ne bi ništa falilo da se i sam pomislis, jer to ti je još jedino i preostalo što možeš učiniti za se dok si živ. Klekni, sklopki ruke, pa po prvi puta u svom životu izmoli Očenaš kako treba.

Čovjek se izmota iz deke, lijepo i uredno je savi i prostre je po podu, podiže ruke k nebu i zadubi se u molitvu. Mladić je jedno vrijeme pratilo svaki njegov pokret, pa se zadivi njegovoj iskrjenoj molitvi. Učinilo mu se kao da vidi sveca božjeg zamesena u meditaciji. Mladić se spusti na koljena i poče razmišljati; i sve što je više razmišljaо, sve mu se više činilo da i ovaj čudni stranac i ova njegova ćelija imaju svoje mjesto i svoj razlog u njegovoj životu. I osjeti kao da mu se vraća hrabrost, a s njome i novi smisao života; i poče žaliti daje mogao biti toliko malodusan i da se tako lako htio predati, i to bez imalo borbe.

Musliman završi svoje klanjanje, ogrnmu se dekom, prekrsti noge ispod sebe i sjede opet u svoj čošak. Mladić ga nije baš mogao dobro vidjeti u onoj sutonskoj igri mraka i sjena, ali mu se učini veoma skladan i dosta prijatan čovjek u svojoj osrednjoj dobi.

- Kako si ti znao da sam ja katolik - pokuša mladić, željan razgovora.

- Ti si, mladiću, izgleda, fine škole izučio, a po tvom ponašanju, čini mi se, da su te dobri i lijepi ljudi učili. Primijatio sam da ti ipak manjka životno iskustvo. Fali ti mudrost, a ona se ne može naučiti u školama, nego na ovakvim mjestima i u ovakvim životnim prilikama. Ova životna iskustva su hrana duhovnog odgoju. Sve što postaje duhovno jači, sve ćeš se manje bojati života i ljudi, i sve ćeš više biti sigurni sam u se. Kako sam znao da si katolik, pitaš? Čim si otovrio usta znao sam tko si i s kim imam posla. Govor i finčica tvog odgoja su te odali. Sjećaš li se one: "I po govoru znamo da si Galilejac."

- Hvala! - reče mladić, skoro pobožno, slušajući prijatelja u nevolji kojeg je samo malo prije smatrao mrzvoljastim hipijem; i bijaše mu neobično draga da tako lijepo misli o njemu.

- Vidisi, mladiću, nije bitno što se sve događa oko tebe i s tobom, nego je bitno koliko ćeš ti od svega toga naučiti, koliko ćeš iz sebe ostaviti. Kaže se, kako je čovjek čovjeku vuk, a ja tebi kažeš da je čovjek sam sebi vuk. Oni što su tebe doveli ovamo

imaju vlast nad tobom, jer si im je ti dao. Hoću reći: tvoje brige, tvoj strah i tvoje sumnje u se i svoje duhovne sposobnosti su njihovi saveznici, a da toga nije, oni bi se bojali tebe, umjesto ti njih. Nitko ne može biti gospodar tvoga duha, pa ni Bog sam, jer ti je dao slobodnu volju da sam odlučuješ. U svemu: što se događa i što misliš da će se dogoditi, ti imаш izbor. Ja ne znam koliko ti pozanaješ islam, ali islam uči da se čovjek mora neprestano boriti sa svojim unutrašnjim porivima. Dakle, sa svojim mislima koje i ne moraju biti zle, nego su, recimo, tek samo suviše; sa svojim požudama, zavišuću, maldušnošću, zlim navikama i sa svime što nije u skalu s duhovnim napretkom; i to se zove "jihad", sveti rat...

- Ja sam mislio da je jihad nešto potpuno drugo...

- Znam, mnogi misle da je jihad neki izvanski rat za vjeru i Allaha. Nije valjda Allah spao na to da se mi za njega zauzimamo i da mi njegovu borbu vodimo, a da jest, onda ne bi bio Allah, ne bi bio Bog. Uostalom, Bog ne trpi ratove takve ratove vode, "u ime Boga", oni koji u Njego ne vjeruju, a pred svijetom pokazuju svoju tobožnost privrženost i revnost Bogu, istini i islamu; jasno, opet iz osobnog kroistoljublja. U ime Allaha se dosta krvi prolilo i dosta se zla ljudima i narodima manjelo, ali ni vaša strana nimalo ne zaostaje za "pravednim boricima islama". U svojoj relativno kratkoj karijeri, Katolička crkva i kršćanstvo uopće, prouzrokovala je više bola, smrti i ruševina nego li bilo koja organizirana vjera u povijesti čovječanstva. Vjeruješ li ti, da u prošlim 3,000 godina, skoro 90% od 5,000 ratova koje je čovječanstvo prouzrokovalo i vodilo, bili su vjerski ratovi.

Nije Bog stvorio islam, kao što nije stvorio ni kršćanstvo, pa tako ni bilo koju vjeru, nego su ih stvorili ljudi. - Prijatelju, - upita mladić - Šta je vjera? - Vjera je ljudska organizacija koja zbljužuje ljudje u vjerske zajednice sa svrhom molitve i služenja Bogu. Vjera pomaže ljudima da budu dobiti radnici, da žive moralno i kreposno, ali, u isto vrijeme, vjera prijeći ljudima da pronađu svoju vlastlit put k Bogu. Pogledaj samo ovu našu Bosnu: tu nam je domovina, tu smo se rodili, tu su nam groblja pradjedova, i a mi čemo jednoga dana u njoj naći počinika, ali opet smo jedni drugima strani. Zašto? Naše vjere nas čine takvima. Ti si katolik, pa si Hrvat, a što bi onda to trebao biti ja? Recimo sada, da nitko ne zna da si ti katolik. Bili ti opet bio Hrvat, ili Bosanci kao i ja, i sv. mi. Takvim se, eto, stvarima bavi vjera, odnosno svećenici. Našim hodžama je više stalo da mi budemo dobrni muslimani nego li dobri Bošnjaci, ali jedno bez drugoga ne može.

- A svi opet pričaju da vjerujemo u jednoga Boga, ali ipak se prave razlike i bilježe međe.

- Bez obzira što nam oni pričaju, samo je jedna Prisutnost i samo je jedna Snaga živa u svemiru. Ta Prisutnost i ta Snaga jest Bog koji je stvorio sve nas na svoju sliku i priliku. Ti i ja smo iskre tog Božanstva, a ta Prisutnost i ta Snaga je iskra tvoje i moje Božanstvenosti prisutne u nama. I zato je bitno vjerovati u se i svoje duhovne sposobnosti, jer gdje nema vjere u čovjeka, tu ne postoji ni vjera u Boga. Bog preko svojih proroka i drugih duhovno jakih osoba, daje ljudima zakone i uputstva koja im trebaju pomoći na putu kroz zemaljski život i pokazati im pravi put kući.

- Kući!

- Da, kući. Ni tvoja, a niti moja realnost nisu odavde, a niti su zemaljske naravi, nego duhovne. Zemaljski život je prividan, škola u kojoj nema ocjena. Onoliko koliko naučimo, koliko životne mudrosti steknemo, toliko sobom nosimo na provratku kući.

- Tako su nekako naučavali i bosanski bogomili.

- Bosanski bogomili, bez obzira čije ti mišljenje njima prihvataš, su bili duhovno jak narod.

- Znači, mi smo ovđe svako za se:

- U jednu ruku si u pravu. Tvoja životna sprega si ti sam, jer dokle god si ti nesposobni i nepriravn, ne možeš se ni za koga drugoga brinuti.

Najprije moraš sam sebe prihvati, sam sebe pronaći i duhovno se osposobiti, a onda tek pomoći drugima oko sebe. Ljudi oko tebe su tvoji bližnji, tvoj narod. U našem slučaju ovaj bosanski i hercegovački narod je naša briga i naše poslanje.

- Tvoj govor me donekle podsjeća na predanje i pružanje i drugog obrazra.

- Jasno, gdje se zlo može izbjegi, treba ga izbjagavati, pa čak i uz manje neugodnosti, ali predanje zlu je najgori izbor. To nikada! Zlu se treba oduprijeti, pa ako je potrebno i fizički; treba mu se pogledati u oči i dati mu do znanja, kao što reče onaj pjesnik, da zlo kod pobjedi, opet ne smije biti jače. Pružanje drugog obrazra je u kršćanstvu krivo shvaćena parabolica iz Isusova života, jer ona, ni u kojem slučaju, ne znači predanje zla, pa čak ni odobravanje zla. Vi kršćani ćete rađe obožavati Isusa kao Božijeg sina, nego ga nastojati slijediti, jer obožavati ga je mnogo lakše, premda Isus nije bio došao na svijet da postane božanstvo, nego tek da pokaže put k jedinstvu s Bogom. Ne zaboravi, da je svu ono što je Isus činio samo predigra onomu što je dostupačno čitavom čovječanstvu, ali ove unutarnje sposobnosti su čovjeku pristupačne samo kroz njegovo slijedjenje s Bogom. Ovo, zaista, iziskuje jaku vjeru i čvrsto i odlučno uvjerenje. Isus je, dakle, bio vodič koji je čovječanstvo došao pokazati i demonstrirati punu ljudsku sposobnost. On je zaista bio ljiljan poljski koji se nije brinuo ni za čim zemaljskim. Nije posjedoval nikakvog imanja, jer je htio pokazati da su ljudske vrijednosti u njegovom srcu i njegovom umu. Isusova najača istina je u tome da nam pokaze da sve što nam je potrebno, već nam je dato od Oca našeg nebeskog koji je u nama i mi u Njemu. I zato je svakai od nas na svom putu k Bogu i na svoj vlastiti način. Isus je u tome bio savršen i kroz svoje jedinstvo s Ocem, postao je sin Božji, Krist; mada Isus nije jedini sin Božji, niti jedini Krist, kao što vaša Crkva naučava.

Čovjek treba slijediti svoju vlastitu istinu, svoju savijest. Svakome je data njegova osobna istina, i ako se ta istina zaboravi, ili ako se je podređi nečijoj tudioj istini, akko se je dobaci i prihvati nekakva zemaljska istina, tada se čovjek udaljuje od sebe, od svoje duhovnosti, i konačno i od Boga. Bogu nije potrebno ničije slijepo vjerovanje kakva se na zemlji stvara da bi ljudi iz njihovih nevolja privukli u poslušnost državi i vjerskim ustanovama. Potom ste vi bosanski i hercegovački katolici za Hrvatsku Hrvati, a pravoslavci, Srbi, a čim netko od vas priđe na islam, to pravilo prestaje. To vrijeđa i obratno: čim jedan musliman primi kršćanstvo, on u isto vrijeme postaje Hrvat, odnosno Srb. To nakaradno pravilo postoji samo kod nas Balkanaca, dok tako nešto ne postoje, recimo, u Sejdinjenim

Državama, gdje su svi Amerikanci, bez obzira kojih oni vjeri pripadali. Takav međusobni sklad u narodu i takva društvena snošljivost se postiže civilizacijom, odgojem. U BiH toga nije bilo, jer mnogima je bilo stalo da toga ne bude. U ovom slučaju najviše su zakazale duhovne vode naroda i takvi ljudi su uvijek koristili svoj ugled u narodu u njeovu štetu. Umjesto da su se bavili duhovnim odgojem naroda, oni su se uvijek trsili da nas sačuvajuza nekoga drugoga, a samo ne za nas same. Hvala Bogu, mnogi su, u zadnje vrijeme, počeli gledati svijet oko sebe s više ljubavi i pouzdanja u svoje unutarnje svjetlo, a s manje sumnji i straha, i Bog im postaje sve bliži. Nebo i pakao nam se prikazuju kao sredstva nagrade i zastrisanja, a što nije nikada bila božanska istina, nego ljudska. U svima nama tijekom klica božanstva i žmirkava svjetlo božanske istine. I kako sam prije rekao: izbor je naš i Bog se u to ne mijesha. Od straha i tuđih istina dolaze zla na svijet, ratovi, ubijanja, tlačenja, a ne od Boga. Bog nam je dao svega u izobilju: da nam je zemlju koja daje sve što nam treba, ostavio nam je prirodne zakone koji, ako ih poštujemo i pridržajemo ih se, služe nam da nam život bude bolji i ugodniji, a ako ih izrabljujemo i zlorabimo, ti zakoni postaju smrtno opasni. I opet, izbor je naš. Čovjek ima razum i sve može predvidjeti, predusresti, odstraniti i izbjeci, a ako čovjek želi igrati božiju ulogu na zemlji, onda mora biti spreman i na posljedice. Tvoja i moja domovina je Bosna i Hercegovina, jer pod tim podnebljem smo mi ostvarili svoje živote, a kad odes u tuđi svijet, onda tvoja domovina postaje ono podneblje pod kojim središ svi novi život. Sjećaš se iz Isusova života, kad mu rekoš da mu je tu majka i da su mu tu braća i sestre, kako im je odgovorio: "To je moja majka i tko su moja braća i moje sestre?" onda je pogledao po narodu i pokazao rukom rekavši: "Ovaj narod je moja majka, moja braća i moje sestre." Tako su i tuđi narod svii oni s kojima ti živiš u Bosni i Hercegovini. Isus nije rekao da su samo Židovi, u onom mnoštvu, njegova majka, braća i sestre, jer vjerojatno u tom mnoštvu je bio i veliki broj stranaca, koji su dolazili sa svim stranama i slijedili Isusa; bilo je tu Samaritanaca, Grka, Rimljana, Asiraca, Egipćana i drugih okolnih naroda koji su momentalno prebivali u tim krajevima kojim je Isus prolazio. A što se vjera tiče: treba slijediti samo Božiju istinu u njima, a ne ono što se u ime te istine naučava. Bog nema vjere, a niti želi da itko u Njegovu ime vodi ratove. On ne uzima ničiju stranu. Mi uzimamo strane, i mi smo oni koji mrzimo i volimo.

Čudni čovjek je pričao, a mladić gutao svaku njegovu riječ i divio se tako plemenitoj nauci koju do sada još nije nijedga slušao, a niti čitao, a opet, svaka riječ je odisala plemenitošću i istinom. Rekao mu je da je musliman, ali njegova nauka mu se učinila kao da je nekog drugog svijeta, jer tako se u Bosni ne govorii, nažalost. U njegovim blagim izlaganjima nije osjetio ni tračak prezira, osude, a niti mržnje prema bilo komu. Nikome nije zavidio. Nije se žalio na bilo što i bilo koga. Mladiću je bilo nepojmljivo, komu je ovaj čovjek mogao išta nažalo u zatvorskoj ćeliji s njime. Osjećao se naizmjereno sretnim da je sreto ovakvog čovjeka, komu još ni ime ne zna, a eto,

(nastavak na slijedećoj strani)

(nastavak sa prethodne strane)

od nejga je, samo za nekoliko noćnih sati, naučio više nego li u svojih dvadeset godina života i školovanja.

- Ja ne znam zbog čega su tebe ovamo doveli - nastojao je mladič nešto više dozнати o svom supatniku - čini mi se da tvoje mjesto nije ovđe.

- Prijatelju dragi, nije bitno ni mjesto, a niti stupanj znanja, nego volja činiti dobro na svom mjestu i po svojim sposobnostima. Zar ne vidiš da netko sa strane u ovom našem narodu povlači konce: da ga zavadi, da nas razdvoji, a pri tome se rabe sva moguća sredstva, pa i vjera. Možda vjera još i najviše svi se kunu u svoju vjeru i u svoga boga i taj njihov bog je na sve tri strane, i svi će pobijediti, jer eto Bog je s njima. Žalostan prizor, zar ne! Zapamti dobro, a obojica ćemo doživjeti, poslijе nekoliko žalosnih godina, ljudi će sami početi tražiti pravi smisao svemu i istinu koja im se uskraćivala. I tad će tek narod početi pomalo ozdravljati, dolaziti k sebi i masovno se oslobadati tudiš istina i tudeg tutorstva. I kako sam prije rekao, život na Zmlji je škola, bez ocjena, a pamti se samo dobro.

- Ništa se ne događa bez razloga i sve ima svoju surhu... - započe opet musliman... , kad odjednom nasta, vani na hodnicima, neka silna užurbanost, buka i galama, a mladiću se učini kao da neki snažni vjetar protutnjava zatvorskim hodnicima i čitavim gradom, i silno se uplaši.

- Ne boj se! - smireno će njegov sugovornik i u taj čas se otvorije vrata njihove čelije, a pred njima se ispriše četvorka gorastasnih stražara u nekakvim čudnim uniformama. Dvojica su stajali odmah na vratima, a druga dvojica iz njih.

- Mujaga! - pokaza jedan od njih rukom u čovjaka s bradom i dugom kosom - s nama!

Mladič je nijemo i zabeznuto gledao svog susjeda i one čudne stražare. Od svega toga nije ništa shvacao. Osjećao je da ga i strah napusti, a stražari kao da ga nisu ni primjećivali, a on gledajući njih i Mujagu, prisjeti se Mujaginegovra, pa stihova Maka Dizdara: "Jednoga četvoricu broje, četvoricu se jednoga boje."

Postao je silno znatiteljan što se sve to oko njega događa. Mujaga ustane i pode prema stražarima, a jedan od njih mu dobaci:

- Uzmi i sandale sobom. Mujaga se sage i s poda podižući sandale, pogleda u mladića i oči im se po prvi put te noći sretoše. Prodoran i blagi pogled Mujagin zablista u mračnoj čeliji i u sijaju tog svjetla sjeti se maledić lika Isusova kakvog je video po slikama i kipovima.

Prenut se i osjeti tajanstvenu samoučku svoje mračne čelije.

U ovom suludom i besmislenom ratu, u Bosni i Hercegovini, ujednoj od bh. novina, mogla se pročitati i osmrtnica neznanom, neustrašivom i hrabrom vojniku. Njegovi suborci govore da su ga našli izboden i raskoljene glave. Ubili su ga na strazi nad Bosnom. Drugovi su mu tijelo sredili za pokop i predali utrobi zemlje koju je grčevito branio od zla kojeg je svojom smrću pobjedio. Kao što je za života i govorio, zlu je smjelo u očne zjenice gledao. Ratni su ga drugovi smatrali čudakom, a u isto vrijeme, neizmjerno su ga voljeli i poštivali. Učio ih je, hrabrio ih je i savjetovao. O sebi nije ništa, ili posve malo govorio. S muslimanskim borcima se klanjao

Poštovani čitaoci,
dođosmo i do kraja druge knjige gospodina
Josipa Vrbica te se ovom prilikom srdačno
zahvaljujemo autoru na saradnji od preko godine
dana.

Bogu kao i oni, a s ono malo kršćana među njima, molio se po njihovu zakonu. Bio je spojica među ljudima dobre volje. Bodrio ih je da izdrže u borbi za dobrobit naroda i zemlje za koju su se sinovski i nadljudski zalagali. Satima je, u slobodno vrijeme, provodio u molitvi i meditaciji. Kažu, da su mu u očima često vidjeli suze, ali nikada očaj i strah.

Časnik Armije RBiH se našao u dvomici, što mu stavljao na grob; križ, ili nišan. Jedna od suboraca, koji mu za života bijaše veoma blizak, predloži da mu ne stavljaju nikakvog vjerskog znamenja, nego da na njemu zasade ljljane, "jer takav je život živio. Bio se je srastao s ovom bosanskom prirodom i iz nje je, čini mi se, crpio svoju snagu. Svi mi koji smo imali sreću upoznati ga, nikad ga nećemo, a niti možemo zaboraviti. Njegova prisutnost je dotaknula u nama one najintimnije osjećaje ljubavi i mira među ljudima i narodima. Vjerujem da je iza sebe ostavio mnoge koji će ga pokušati slijediti. Učio nas je moliti za ljudе, jer, govorio je, to je najviše što možemo za nekoga učiniti. Bosnu i Hercegovinu, rekao je, zajedničkom molitvom trebamo uzdignuti na veći stupanj duhovnosti, a to ćemo postići kad se budemo zajednički molili u crkvama, džamijama i sinagogama, bez obzira kojoj vjeroispovisjeti, ili kakvoj životnoj filozofiji, pripadali. Neka mu je laka ova naša i njegova bosanska gruda!"

Izbor je naš!

(KRAJ)

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

125 Canal St. Room 302 New York, NY10002

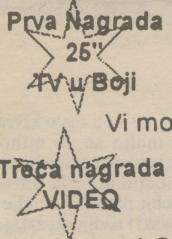
NAPOMENA
Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

**AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS**

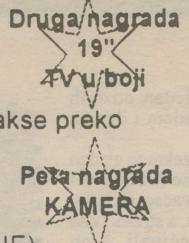
MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM

OD \$10,000.00

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

POVRATAK TAKSE '99
AHMED BROKERAGE, INC.
Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99
Vi možete biti jedan od sretnih dobitnika kroz obračunavanje vaše takse preko
Ahmed Brokerage Inc
Četvrta nagrada
RADIO

Peta nagrada
KAMERA

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE)
U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ **POVRATAK TAKSE** MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO

* Auto * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI

* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE

* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:

OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI
10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE.

A H M E D B R O K E R A G E , I N C .
43-07 Broadway, Astoria, NY 11103
Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

Besplatni **MALI OGLASI**

IZDAJE SE STAN

Izdaje se jednosoban stan (one bedroom) u Bronx-u, New York na povoljnoj i sigurnoj lokaciji (Pelham Bay). Poželjan bračni par. Za sve informacije javite se na telefon: (718) 823-6335.

KUĆA NA PRODAJU

Prodajem kuću i zemlju oko kuće u Plavu (Crna Gora). Za sve bliže informacije nazovite svakim danom sem utorka u restoran Bella Adelinu na telefon (718) 851-8550 i tražite Šabovića.

KUHARICA TRAŽI POSAO

Profesionalna kuharica sa višegodišnjim iskustvom, posebno na pripremanju specijaliteta Italijanske kuhinje hitno traži posao u restoranu. Nazovite na telefon (718) 417-8105

Piceria **SABAH**

Vl. Muzafer Bektešević i Ermin Balić

42-20 30. Avenue
Astoria, New York
Tel. 718-545-9455

Dodjite i probajte naše specijalitete domaće i italijanske kuhinje
- Burek i druge pite
- Specijaliteti sa roštilja
- Jagnjeće pečenje
- Domaći pasulj
- Sarma

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

FM91.5 Mz OD 11:30 - 12 SATI

P.O box 8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Paramis NJ 07653-8091

Emil: Voice/BH@yahoo.com

Tax ID: 22-3332195

S
a
b
a
h

2323 65 street
Brooklyn, NY 11201 Tel/Fax: (718) 375-6999

**PRETPLATA
2000**

ZAMBAK **MONTHLY**

NEZAVISNI LIST BOŠNJAČKE ZAJEDNICE SJEVERNE AMERIKE
IZDAVAČ: ZAMBAK BH ODJEK INC. 4770 N. LINCOLN AVE. SUITE 1, CHICAGO IL 60625
Tel/Fax: (773) 506-4945 e-mail: zambakbih@yahoo.com

Ime i Prezime:

Adresa:

Grad:

Država:

Zip:

Telefon:

Pretplaćujem se na 6 brojeva u iznosu od \$ 26 (uračuna poština za USA)

Potpis:

SALE!
~~\$119.95~~
\$99.95
new price
U cijenu je uključena poština
Language Teacher® ESC2000

"BOŠNJAK" POKUPIO PEHARE

Veče njujorško-hladno. Jurimo autoputem broj 495, prateći u nekoliko automobila jedan drugog. U automobilima su članovi Uprave fudbalskog kluba "Bošnjak" sa svojim suprugama. Ovoga puta ide se na "party". Konačno stižemo ispred luksuznog hotela na Long Islandu gdje brigu o automobilima preuzimaju za to osposobljeni mlađi. Hladan vjetar primorava nas da prosto utrčimo u hol gdje nas dočekuje pijanista koji nas tonovima sa klavira primorava da iz skoro trčecg koraka prešaltamo u sporiji - pristojniji. Dvorana kao iz bajke, prepuna ljudi-Amerikanaca u društvu skupo obučenih dama. Predsjednik Long Island lige, gospodin Antony Cangero ljubazno prilazi i želi nam ugodno veče. Osjećam se ponosno što sam Bošnjak i što je moj klub "Bošnjak" večeras u centru pažnje. U prošloj fudbalskoj sezoni osvojio je prvo mjesto u ligi i prvo mjesto na turniru. Obzirom da su u ovoj Ligi timovi preko 20 godina, nije im baš prijatno vidjeti novajlju "Bošnjaka" na vrhu tabele a pogotovo da "Bošnjak" pokupi pehar i na turniru kojeg oni organizuju. Naravno, ta slika se odražava i na samom fudbalskom terenu kada sudije čekaju najmanju grešku fudbalera "Bošnjaka" da ih strogo kazne. Ali, "Bošnjak" to zna, pa sudijine odluke hladnokrvno prima. No, vratimo se proslavi. Long Island Liga je te večeri proslavljala svoju 51.-godišnjicu. Prisutni predstavnici Uprave "Bošnjaka", Ismet Radončić, Ljana Kolenović i Adem Kolenović zauzimaju već rezervisani sto za "Bošnjak" sa svim ostalim zvanicama. Nakon nekoliko muzičkih taktova,

Prisutni na proslavi

pristupa se dodjeljivanju pehara. Izlazak Ljane Kolenovića, koji u ime našeg kluba prima pehar za osvojeno prvo mjesto u fudbalskoj sezoni 98/99 biva popraćen burnim aplauzom. Nedugo nakon njega i Ismet Radončić preuzima pehar za osvojeno prvo mjesto na prošlogodišnjem fudbalskom turniru.

Zabava je trajala do kasno u noć uz najljepši osjećaj koji nas u tom trenutku obuzima. Biti Bošnjak uz "Bošnjak".

Adem Kolenović, Ismet Radončić i Ljana Kolenović

U NEDJELJU 5. MARTA ODRŽAĆE SE TRADICIONALNI PLAYSKO - GUSINJSKI VELESALOM

DIREKCIJE

VAŽNO!
PRIJAVITE SE
NAJKASNije DO
PETKA
3. MARTA NA
TELEFONe:
(718) 396-1567
(718) 335-4472
(914) 254-5090
(917) 449-2926

**TAKMIČENJE ĆE SE
ODRŽATI NA SKIJAŠKIM
STAZAMA "BELLEAYRE"
KOD NAŠEG
ZEMljAKA JUPA ĐEŠIĆA**

**ORGANI
ZATOR:
SKLJA
ŠKA
SEKCIJA
PGSKC
"BEHAR"**

**ZA OSVOJENA PRVA TRI MJESTA
A TAKMIČENJU - OBEZBEDIJILI SMO
BOGATE NOVČANE NAGRADA:**

- 1. MJESTO \$500
- 2. MJESTO \$200
- 3. MJESTO \$100

Design by: SabaH

BOSANSKI ŠIŠ-ĆEVĀB

Sarajevo, šiš-ćevab na domaći način spreman je sa komadićima kokošjeg bijelog mesa. Dakle, spremi se kao i šiš-ćevab od janjećeg mesa, samo što je umjesto janjetine bijelo kokošje meso. Lonac se stavlja na jaču vatrnu. Kada provrije, dodati 1-2 kašike vinskog sirceta (da se luk ne raspade), zatim se povuče na tihu vatrnu i kuha sve dok meso ne bude kuhan.

ĆEVAB OD PATLIDŽANA

Jedna vrsta ćevaba spravlja se i od plavih patlidžana. U šerpu se stavi malo masnoće, zatim sitno izrezane janjeće ili teleće košuljice (maramice), te to ucvrli, doda sitno sjeckanog luka, na kockice sitno sjecane mrkve, nekoliko cijelih zrna bibera, rukovet sitno sjeckanog peršuna (lista), zatim mljeveno meso, posoli i sve praprzi.

Dodaju se na kockice sjeceni crni patlidžani, malo čorbe (čiste juhe) i pusti da se dinsta u pari (ćevabi). Ćevab treba da ima samo toliko masnoće i juhe da ne zagori, inače, ne smije da pliva u tečnosti.

Na kraju treba da ostane dosta soka (safta) da kada se servira bude meso jednim dijelom u saftu.

BOSANSKA ĐULBASTIJA

Ovaj naziv đulbastiji je dat zbog toga što se recept razlikuje i od izvornog značenja termina i od recepta koji je danas uobičajen za đulbastije na žaru.

Inače, đulbastija (turski) označava tucano meso pećeno na žaru nema nikakve veze sa tradicionalno spremantom đulbastijom u Bosni.

Za 20 đulbastija: 21/2 kg telećeg ili janjećeg mesa - mećine, odnosno 20 komada đulbastija (šnicli) promjera oko 12-15 cm, 1,20 kg crnog luka, 40 dkg masnoće, 20 kriški limuna, cimet u kori ili jedna kesica, oko 40 komada karanfilića, jeni - behara (piment, glavačica, krupni papar, Neugewurz) oko 20 zrnaca, oko 10 dkg soli.

Od cimet, a karanfilića i jeni-behara priprema se začin na taj način što se samelju (istucaju) i izmiješaju.

Izrežu se đulbastije i istucaju, te posole. Crni luk se očisti i sitno isjecka (ili samelje).

U šerpu (lonac ili sl). Stavi se red (kat, tanak sloj) đulbastija, zatim se pospu začinom. Na ovo stavljamo kat crnog luka, pa opet kat đulbastija i ostalog, sve dok se složi cijela količina. Zatim se šerpa (lonac) sa naslaganim đulbastijama stavlja u čeler (hladnu ostavu, u led), danas ćemo staviti u frižider, te ostaviti da prenoći, odnosno da stoji do sutra, do prženja.

U vrelu masnoću u karavntendžeri (polutendžeri - dubokoj tepsiji, dubokoj tavi - tiganju), stavljaju se đulbastije, bez luka, i prže.

Preostali luk saspe se u drugu šerpu i prodinsta, a zatim saspe na već pržene đulbastije. Na sve ovo dodaje se malo mesne čorbe (juhe), pa se stavi na tihu vatrnu da vrijučka - "šapće" u vremenu od oko pola sata.

Ovako spravljenje đulbastije se serviraju na tanjur, dodaje malo safta i kriška limuna.

Kao prilog uz bosansku đulbastiju obično dolazi pilav, a može i drugi odgovarajući prilog.

ĆEVĀB OD ZELENOG PARADAJZA

Za četiri obroka: 60 dkg kavoda (zelenog paradajza, zelenog patlidžana), 60 dkg janjećeg ili junećeg mesa (a može i drugo mesto), 12 dkg luka (crvenog), malo aleve paprike, so, biber, rukovet majdonosa (peršunova lista), malo celera (lista).

Meso se izreže na zalogajiće (može i mljeveno), metne u jednu šerpu sa malo masnoće, doda sitno izrezan luk na meeso, so, biber, sitno rezan peršun i celer, aleve paprike, te sve dinsta na tihoj vatri.

Kada se meso upoli (napola dinstano), doda se izrezani zeleni paradajz, te dlaje ćevabi (dinsta).

Prodavnica Mješovite Robe i Suhomesnatih Proizvoda

BROTHER & SISTER FOOD TRADING

278 Parker Ave. * Clifton New.Jersey. 07011

SVI VI KOJI IMATE SVOJE PRODAVNICE - NEMOJTE LUTATI - NAZOVITE NAS,
A MI ĆEMO VAM POSLATI ROBU PO VELEPRODAJNIM CIJENAMA JER IMAMO USDA
(United State Department of Agriculture) DRŽAVNU DOZVOLU ZA PROIZVODNJU
SUHOMESNATIH PROIZVODA

(973) 253-0700

- * Sve vrste domaćih (govedje, teleće i pileće) kobasicu;
- * Pileći parizer po receptu i ukusu iz naših krajeva;
- * Suho meso; Domaća govedja Sudzuka;
- * Ovčije suho meso; Viršle; Svjeze meso;
- * ZA VAS KOJI STE BLIZU NEW JERSEY-a PRIPREMAMO SVAKODNEVNO PEĆENU JAGNjetinu SA RAŽNJA
- * IMAMO VELIKI IZBOR VIDEO KASETA, CD-ja, AUDIO KASETA SVIH DOMAČIH NARODNIH I ZABAQNHIH PJEVAČA, KAO I ODREDJEN IZBOR DOMAČIH VIDEO SERIJA I FILMOVA

VAŠE JE SAMO DA NAZOVETE I NARUČITE ŠTA VAM TREBA OSTALO JE NAŠA BRIGA
JER ROBU ŠALJEMO NA VAŠU KUĆNU ADRESU

Skijanje: DRŽAVNO PRVENSTVO NA BJELAŠNICI

Sarajevo, 17. februara (BHP) - Prvo međunarodno prvenstvo Bosne i Hercegovine u alpskim disciplinama za starije kategorije održat će se od 18. do 20. februara na Bjelašnici, saopćeno je na konferenciji za novinare Skijanskog saveza BiH u Sarajevu. Organizatori ovog takmičenja su Skijaški savez Bosne i Hercegovine i Skijaški klub Željezničar. Do danas su, pored reprezentacije BiH, potvrđene prijave i Slovenije, Makedonije, Jugoslavije, a očekuje se i učešće takmičara iz Turske i Austrije, kazao je predsjednik SK Željezničar Fejsal Kirlić. Takmičenje će se održati u dvije discipline, slalomu i veleslalomu. U petak 18. februara održat će se dvije

vožnje veleslaloma, kao i u subotu. U nedjelju 20. februara na programu je takmičenje u slalomu. Trener u SK Željezničar Semir Bećirbegović je govorio o najmlađim bh. skijašima, tj. o dječkoj reprezentaciji. Pored nedavno okončanog "2. Fis kupa ZOI 84", koji je održan na Bjelašnici, bh. skijaši su nastupili i na međunarodnom takmičenju Pokal Loka, gdje su po rječima Bećirbegovića, postigli rezultate. Bećirbegović je najavio učešće dječje bh. reprezentacije na Trofeju Topolino u Italiji, što je nezvanično svjetsko prvenstvo za ove kategorije skijaša. Na tom takmičenju sudjelovat će od 35 do 40 reprezentacija.

HOLYFIELD ZELI OPET NA VRH

Atlanta, 15. februara (BHP/STA) - Bivši boksački svjetski prvak u teškoj kategoriji Amerikanac Evander Holyfield izjavio se da se ponovo vraća u ring. On bi se 20. maja u Las Vegasu trebao susresti sa zemljakom Johnom Ruizom, koji je na ljestvicama sve tri boksačke asocijacije (IBF, WBO i WBC) uvršten medju prvi pet na svijetu.
- Želim da ponovo budem svjetski prvak. Vjerujem da bih mogao postati prvi boksač na svijetu sa četiri naslova najboljeg u teškoj kategoriji - rekao je 37-godišnji Holyfield.

Streljaštvo: PRIZNANJE FAZLIJI

Sarajevo, 17. februara (BHP) - U Sarajevu je danas održana konferencija za novinare Streljačkog saveza BiH, na kojoj je najboljem bh. strijelcu Nedžadu Fazliji uručeno priznanje. U ime Predsjedništva Streljačkog saveza BiH priznanje, umjetničku sliku, Nedžadu Fazliji uručio je predsjednik tog saveza general Atif Dudaković, koji je čestitao Fazliji na svim dosadašnjim uspjesima i poželio mu uspjeh na Olimpijskim igrama u Sidneju. Fazlija je zahvalio na priznanju sa željom da na Ol u Sidneju udje u finale i borise se za medalju. Nedžad Fazlija je obilježio posljednju deceniju

bh. streljačkog sporta. On je osvajač medalja sa mnogih streljačkih turnira, a najuspješniji je bh. takmičar na Mediteranskim igrama u Bariju. Na osnovu tih rezultata Fazlija je četiri puta proglašavan za sportistu Kantona Sarajevo i dva puta za sportistu BiH. Na međunarodnom takmičenju, koje je krajem prošle godine održano u Sloveniji, Fazlija je u veoma jakoj konkurenciji postavio novi državni rekord sa 597 krugova, a u finalu koje se gadja sa još deset dodatnih hitaca postigao je 105,2, što ukupno iznosi 702,2 kruga. Ovaj rezultat je za 1,6 krugova bolji od zvaničnog svjetskog rekorda koji sa 700,6 drži Amerikanac Jason Parker. Pored Nedžada Fazlije

Sarajevo, 17. februara (BHP) - U povodu nastupa bh. karate reprezentacije na 27. evropskom prvenstvu za kadete i juniore u Celju (Slovenija) danas je u Sarajevu održana konferencija za novinare. Selektor karate reprezentacije BiH Suad Čupina je kazao da su bh. karateke na ovom takmičenju postigli očekivane rezultate. Dino Tabaković (kategorija -70 kg) i Adnan Hadžić (-75 kg) osvojili su bronzone medalje, što se smatra uspjehom. Ostala dva takmičara u pojedinačnoj konkurenčiji Admir Čupina (-80 kg) i Arnel Kalušić (+80 kg) osvojili su sedmo mjesto. Na ovom takmičenju

Karate: OČEKIVANI REZULTATI

reprezentacija Bosne i Hercegovine u ekipnoj konkurenčiji je osvojila 7. mjesto u Evropi, što se smatra uspjehom. U Karate klubu Bosna smatraju da je postignutim rezultatima u Celju nastavljen kontinuitet dobrih rezultata. Selektor Čupina je najavio brojna takmičenja na kojima bi trebali nastupiti bh. karateke. Tako se 1. aprila u Turskoj održava Bosfor Cup, 9. aprila Italija open u Miljanu, dok je od 5. do 7. maja u Istanbulu seniorsko prvenstvo Europe, na kojem će bh. reprezentacija braniti titulu viceprvaka Europe.

JORDAN PONOVO NAJBOLJI

Las Vegas, 17. februara (BHP/STA) - Naslov najboljeg sportasa desetoljeća u izboru američke sportske televizijske kuće ESPN osvojio je košarkaš Michael Jordan. Jordan je nedavno u izboru te tv-kuće proglašen i za najboljeg sportaša stoljeća. Najbolja sportašica decenije je njemačka teniserka Steffi Graf. Za najboljeg trenera izabran je bivši trener košarkaša Chicaga Phil Jackson, koji je ove sezone preuzeo LA Lakerse. Najbolji boksač je Evander Holyfield, igrač bejzbola Mark McGwire, a američki nogometni Jerry Rice.

ODLUKA ARBITRAŽNE KOMISIJE NSBiH

Sarajevo, 12. februara (BHP) - Arbitrazna komisija Nogometnog saveza Bosne i Hercegovine odlucila je da o prijedlogu Almedina Hota za raskidom ugovora sa NK Bosna iz Visokog neće raspravljati jer se slučaj ukazuje kao bespredmetan, s obzirom na to da je njegov ugovor sa ovim klubom istekao 31. jula 1999. godine. Komisija je utvrdila da Bosna nije ispunila obaveze iz ugovora prema Hoti, te se obavezuje da to učini u roku od 30 dana, ili ce se suočiti sa disciplinskim mjerama. Dugovanja Bosne prema Hoti iznose 60.000 KM. Almedin Hota je u amaterskom statusu sa NK Bosna od 31. jula 1999. godine.

POBJEDA JEDINSTVA

Tuzla, 13. februara (BHP) - U prvom susretu polufinala play-offa Prve lige BiH za kosarkasice veceras je u Tuzli ekipa Jedinstva savladala Zeljezaru Zenica rezultatom 56:37, poluvrijeme 38:29. Kosarkasice Jedinstva su bez vecih problema savladale Zenicanke, koje su samo u prvom dijelu igre pruzale solidan otpor, za razliku od nastavka u kojem su postigle svega osam poena. Najefikasnije kod Jedinstva bile su Hadzimustafic sa 20 i Softic sa 13, a kod Zeljezare Mehmedic sa 15 poena. Uzvati susret na programu je u utorak u Zenici.

TRUCK DRIVER WANTED

Enotrade, Inc. is looking for CDL truck drivers to operate trucks with 53' dray van trailers throughout the continental U.S.

We hire experienced and courteous drivers with min. 3 months of verifiable over the road experience.

Enotrade, Inc. offers with regular employment status, 50/50% medical insurance after two months of employment. Pay is based on experience. We are very competitive and start with 33 cents per mile for solo driver.

Drivers and Owner Operators from any state, please call Enver at 847-657-8434 for details.

Our www.eno-trade.net WEB site is under construction.

KAFIĆ:

- *Bosanska kafa
- *Espresso
- *Cappuccino
- *Kafa sa šlagom
- *Sokovi
- *Banana frape
- *Jagoda frape
- *Voćna salata
- *Baklava

BOSNIA HOUSE

**195-B GWINNETT DRIVE
LAWRENCEVILLE, GA 30045
PHONE/FAX: (770) 277-2501**

AGENCIJA:

Sve vrste prevoda: DOKUMENTI,
DIPLOME, SVJEDOČANSTVA RODNI LISTOVI,
VJENČANI LISTOVI...RADE OVLAŠTENI
PREVODIOCI SUAD I MIRELA TANKOVIĆ

**RADNO VRIJEME: SVAKIM DANOM OD 10 DO 8
POSJETITE NAS ILI NAZOVITE (770) 277-2501**

Povrede na poslu: VODIMO VAŠ SLUČAJ, POVEZUJEMO VAS SA NAJBOLJIM
ADVOKATIMA, PREVODIMO NA SVIM PREGLEDIMA I OPERACIJAMA

Imigraciona pitanja: KOD NAS MOŽETE ZAVRŠITI SVE ŠTO VAM TREBA ZA ZELENU KARTU,

PUTNI DOKUMENT (BIJELI PASOŠ), DRŽAVLJANSTVO, VIZE ZA POSJETIOCE,...
RADE ISKUSNI DUGOGODIŠNJI STRUČNJACI ZA IMIGRACIJU.

Instant fotografije za dokumente (gotove za 2 minute)

Obračun taksi

Sve vrste punomoći (punomoći za imovinu u Bosni

Notary Public (ovjeravanje dokumenata)

PRODAVNICA:

PREHRAMBENI PROIZVODI
IZ NAŠIH KRAJEVA
MUZIKA (audio kasete i CD)
VIDEO KASETE
SUVENIRI (bih zastavice, auto naljepnice,
fildžani i džezve sa kujundžiluka...)
UMJETNIČKE SLIKE SA BIH MOTIVIMA
ŠTAMPA (Ljiljan, Oslobođenje,
BiH Dani, Slob. Bosna, Sabah...)
RJEČNICI

**NE MORATE ŽIVJETI U
GEORGiji DA BI SMO
VAM POMOGLI**

**CHINA TOWN MANPOWER
PROJECT INC.
125 Canal St. Room 302
New York, NY10002**

**AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS**

MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM

OD \$10,000.00

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

NAPOMENA

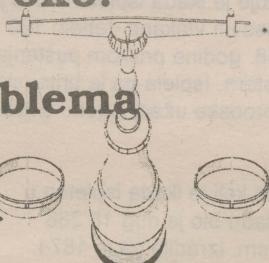
Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije Sabah
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

Giulini & Giulini

Attorneys and Counsellors at Law
475 Fifth Avenue, Suite 602
New York, NY 10017
Tel. 212-725-5411
Fax. 212-545-7211

Profesionalno rješavamo
 sve vaše probleme oko:

- * Državljanstva
 - * Imigracionih problema
 - * Povreda
 - * Razvoda brakova
 - * Testamenata
 - * Otvaranje Korporacija
- I SVE DRUGE VIDOVE
PRAVNIH REGULATIVA

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
 Kod kuće
 Na poslu
 Na ulici
 Povrede

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge
sve dok slučaj
ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite
WAYNE D. KURZNER, ESQ.
 555 Fifth Ave. DAYS:(212) 867-9149
 Manhattan, NY EVES:(914) 725-8018

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW S&ITG has a contract with the US Army to provide linguists to support peacekeeping forces in the Balkans. Currently, we have a need to identify additional individuals who meet the requirements and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

1. US citizenship
2. Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian, excellent English skills (*language tests will be given*)
3. Good physical condition (*medical exams will be given*)
4. Must undergo and pass a detailed security background check

Individuals who meet the requirements will be offered one-year linguist agreements. The pay is \$4,000 per month, plus a \$2,000 bonus every six months. Your transportation costs, housing, food and medical and life insurance will be provided. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy in the near future, please fax your resume to (703) 968-1276.

For additional information, call (703) 968-1263

Narudžbenica za pretplatu na Sabah

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu kredit karticu.

* Preplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Preplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Preplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu preplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: Ček priložen MasterCard Visa

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
 možete poslati
 na adresu:
 SabaH
 43-07 Broadway
 LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
 Telefona: (718) 267-1299
 E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
 Ili nas posjetite na internetu
www.theafan.com/sabah/

U prošlom broju objavili smo prve tri dvosmislene rečenice sa namjerno napravljenom greškom koju ste vi trebali pronaći. Mi se zahvaljujemo svim našim čitaocima koji su nam se javili telefonom i pismima sa tačnim odgovorima.

Prvi koji se javio, sa sva tri tačna odgovora na naš telefon u redakciji je naš čitalac-preplatnik **MUSTAFA MUTEVELIĆ** iz Northamptona-država Massachusetts, koji sa osvojena 3 boda vodi na listi nakon prvog kruga.

Sada nastavljamo sa sljedeće tri rečenice iz SabaH-ovog ciklusa:

PRONAĐITE GREŠKU

Za čitaoce koji su se tek sad uključili u ovaj ciklus kratko pojašnjenje. U rečenicama ispod (u svakoj posebno) smo zamjenili po jedno slovo, čime smo malo izmijenili pravi smisao rečenice. Vaš je zadatak da tu "grešku" pronađete i riješite rečenicu u njenom pravom logičnom smislu. Kada to uradite nazovite nas na 718-267-1299 i dajte nam vaše rješenje. Broj tačnih odgovora nosi broj bodova koji će biti objavljen sa vašim imenom a kraj ciklusa donijeće pobijedniku SabaH-ovu nagradu.

A sada evo i tih dvosmislenih rečenica:

- 1.- Gorila sve češće izlazi iz šume i širi svoje ideje medju gradskim stanovništvom.
- 2.- Tvoja majka liči na moju, samo ima malo duže brkove.
- 3.- Postoje neke vrste majmuna koje žive u krasnom društvu poput ljudskog.

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ... A zelite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

**SAMO NAZOVITE
I MI SAMO TU**
Tel: (718) 220-0725
Tel: (718) 561-1638
Beep: (917) 884-4468

MIKI svuda

ZANIMLJIVOSTI SVE NAJ, NAJ, NAJ...

Naj veći antikvitet koji je ikada prodat bio je čuveni londonski most Landn bridž. Kao opunomoćeni predstavnik vlasnika Ivan Lakin prodao ga je 1968. godine američkom koncernu "Mek Kalot Korporejšen" iz Los Angelesa za dva miliona i 460 hiljada dolara. Čitav most, težak 10 hiljada tona, bio je demontiran, prevezan u djelovima u Ameriku i opet montiran u gradu Lejk Hejas Sitiju gdje je po drugi put u svojoj historiji svečano pušten u upotrebu, 10. oktobra 1971. godine.

Naj teže tele koje se ikada otelilo bilo je teško 102 kilograma. Otelila ga je 1961. jedna krava britansko-frizijske rase u Engleskoj.

Naj deblje uže koje je ikada ispleteno bilo je uže od kokosovih vlakana debelo 120 cm, upotrebljeno 1858. godine prilikom puštanja u more broda Grejt Ister. Isplela ga je britanska tvornica konopaca i brodske užadi Džon i Edvin Rajt iz Birmingema.

Naj duži konopac koji je ikada ispletenu u jednom komadu bio je dug 18.288 metara i debeo 16,5 cm. Izradila ga je 1874. godine britanska fabrika Frost Brados.

Naj duža lula na svijetu nalazi se u Gradskom muzeju u Braunsavaju u Njemačkoj. Potiče iz 19. vijeka, dugačka je 4,5 metara i u nju staje 1500 grama duhana.

Naj skupljui predmet od porculana bila je jedna čaša za vino visoka 33,6 cm, proizvedena u 14. vijeku u Kini. Ta čaša je 5. juna 1972. godine prodata za 220 hiljada 500 funti sterlinga na licitaciji akcionarskog društva Kristi. Prethodnom vlasniku ova čaša je služila kao stalak za kišbrane.

"ZAHVALNICA"

Cristopher West, 18-godišnji Amerikanac, ubijen je zato što je pomagao čovijeku u nevolji... West i dvojica prijatelja zatekli su kasno noću na drumu Jamsa Dowsoa kome su se pokvarila kola i ljubazno ga odvezli do njegove kuće. Kad su stigli Dows je otkrio da je u automobilu zaboravio ključeve od kuće i zamolio mladiće da mu pomognu da provali u svoj stan. U međuvremenu, Dowsov 13-godišnji sin, vidjevši nepoznate provalnike, uzeo je sačmaricu i ne paleći svjetlo pucao... West je, nažalost ostao na mjestu mrtav.

PROČITAJTE I IVO

NAJSTARIJE NOVINE

Najstarije novine koje su mogle da se kupe i ponesu sa sobom izašle su u Kini 700. godine.

Najstarije novine u Evropi pojavile su se 1609. godine u Strazburu i izlazile su jednom nedjeljno. Uskoro su se pojavili slični listovi u Engleskoj, Holandiji i Francuskoj. Od 1645. godine u Štokholmu je štampan redovno svake srijede "Ordinari Post Tijdener" i smatra se najstarijim listom u Švedskoj.

ČIČAK

Jedne noći 1010. godine približavali su se bosonogi danski Vinkini škotskom zamku Sterlingu da ga osvoje. Jedan od njih je nagazio na čičak i počeo toliko da psuje da je uzbunio sve stražare na tvrđavi. Tako je napad sa lahkocom odbijen. Od tada je čičak nacionalni cvijet Škotske, kao i dio carskog grba. Osim toga, po njemu je najotomeniji viteški red Škotske dobio ime.

BEBE

Za otprilike 1.100 godina stanovništvo zemaljske kugle biće teže od same Zemlje.

U proteklih 100 hiljada godina umrlo je ili se rodilo oko 68 milijardi ljudi. Danas se rađa 11475 beba, a umire 6075 osoba na sat.

JERIHON

Jedan od najstarijih gradova Jerihon, podignut oko 7800 godine prije naše ere, brojao je oko 3 hiljade stanovnika.

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

Jedinstveni most na ušću Hambera

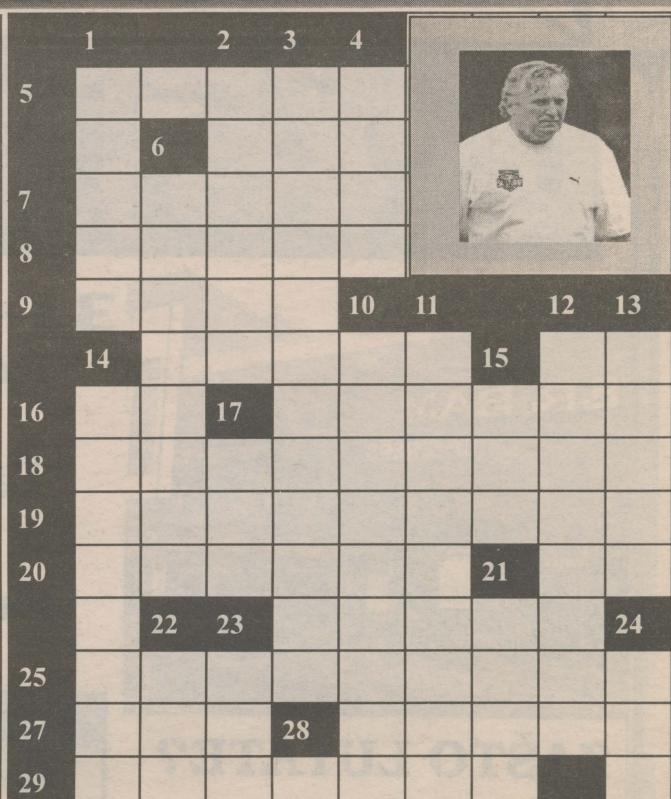
Lučna konstrukcija je bila poznata još sumerskoj kulturi iz 3200. godine prije naše ere, što potvrđuje most na Nilu iz 2650. godine prije naše ere. Najstariji očuvani most po kojem se može odrediti vrijeme nastanka jeste most napravljen od škriljaca, sa jednim lukom, iznad rijeke Meles u Smirni (sada Izmir), Turska, koji potiče iz 850. godine prije naše ere.

Najveći jedinstven raspon mosta od 1410 metara jeste glavni dio mosta preko ušća Hambera, u Engleskoj. Gradnja je počela 27. jula 1972. godine. Mjerene od osnova, kule su visoke po 163,5 metara, i od potpune paralelnosti odstupaju 36 milimetara, uslijed zaobljenosti planetе.

Uključujući bočne raspone Hesl i Barton, most je dugačak 2.220 metara. Gradnja je završena 18. jula 1980. godine, i koštala je 96 miliona funti. Most je 17. jula 1981. godine otvorila kraljica Elizabeta, a mostarina, od 70 penija za motore do 8 funti za teretna vozila, najveća je u Britaniji.

Najviši most na svijetu je onaj preko Kraljevskog klanca rijeke Arcansas u Coloradu koji se nalazi 321 metar iznad nivoa vode. To je viseci most raspona 268 metara. Konstruisan je za šest mjeseci i završen 6. decembra 1929. godine.

Autor za SabaH Ismet Herovic	JEDAN KONTINENT	R	RIJEKA U SRBIJI LADJARI	POVREDA OSJEĆA-NJA	KARTA ŠKA IGRA ČABAR, KABAO	M
JEDNO NAŠE PISMO						
LUKA U NORVEŠKOJ						
PRAVLJENJE, STVARANJE						
AMPER	LJUBLJ. DNEVNIK OSTRVO U KARIP. MORU					
KOST IZNAD OKA						
A					OSUŠENA RANA	
NJEGA LIJEĆE NJE				KALIJUM VRSTA RAZORNOG VJETRA		
PROST BROJ				OREGON VRSTA AJKULE		
GLASA NJE MAGA RCA			PRAVI ČAS ENGLE SKA TITULA			
PERSIJS. VLADAR I VOJSKO-VODJA						
SabaH	GRAD U KAZAHS-TANU SUMPOR					
FABRIKA SOLI						

Autor za SabaH:
Amir Begovic

VODORAVNO: 5. Pisana i adresirana poruka; 6. Narod, svjetina; 7. Male uši, ušice; 8. Tarući ukloniti, utrti; 9. Muško ime Tomislav; 14. Austrijski književnik, Franc; 15. Inicijali engleskog fudbalera, Linekera; 16. Hemijska oznaka za Barij; 17. Učesnici u Sinjskoj alci; 18. Naš nogometni stručnjak sa slike (trenutno trener austrijskog Sturma); 19. Okretište na cesti; 20. Skriven, tajan; 21. Inicijali glumca Riva; 23. Grad u antičkoj Beotiji; 25. Napustiti, ostaviti; 26. Gle, evo, eno; 27. Božanstvo kod starih Slavena; 28. General Armije BiH, Mahmulin; 29. Poštano, istinito.

OKOMITO: 1. Francuski književnik, Marsel; 2. Sjemenska tekućina kod ljudi i životinja; 3. Islamski vjerski poglavari u BiH; 4. Japanska kompanija za proizvodnju elektronskih i muzičkih uređaja; 6. Žena koja priča štokavski; 10. Visiti poput klatna u zraku; 11. Stručni izraz za "na račun"; 12. Lagano jesti nešto hrskavo; 13. Majstor koji izrađuje predmete od lima; 14. Mjesto gdje se gledaju filmovi, kino (mn); 15. Starorimski novčići; 17. Upišite IRK; 21. Neodređena zamjenica; 22. Dio vase, uteg; 23. Tinta (engl.); 24. I jedan i drugi; 26. Auto-oznaka za Ankonu.

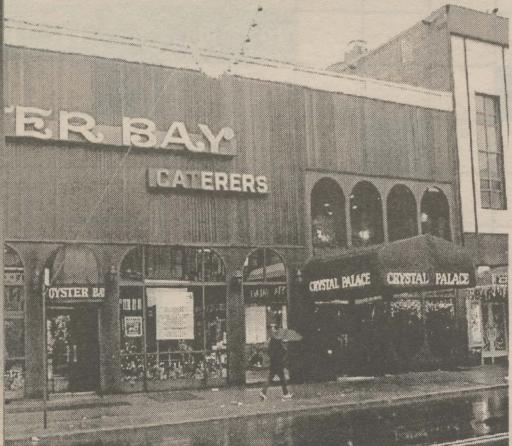
KASNO MARKO NA KOSOVU DOBE

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA:

Aspirant, Bjelovar, decimala, ući, alen, la, sn, ts, bjelašnica, p, ius, hlevarka, prkositi, nor, eisis, lodke, a, m, demosten, rikardo, i, rt, spavaonica, a, eš, anlaser, n, nail, il, šs, a, ta, biotika, lak, neznanac, okonolatrija.

CRYSTAL PALACE

31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY

Tel: (718) 545-8402
(718) 545-2990
Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je Crystal Palace najljepše i najpovoljnije mjesto za svadbena veselja, kane, rodjendane, zabavne večeri, koncerte.....

RASPOLAZEMO SA NEKOLIKO DVORANA I ZADOVOLJAVAMO POTREBE NASIH KLIJENATA OD 50 DO 1.200 GOSTIJU

ADRIATIC STUDIO

17-11 65. Street
(Izmedju 17. i 18. Ave.)
Brooklyn, New York
Tel. (718) 816-8130
Tel. (718) 234-5210
*** NAJO I ANA SPAHIĆ ***

NAJAVA
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA

